

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Ierem.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

דבר כי נער אנכי ואמרית קבול בעות
 ואלהים האלהים אנכי ידע לאיתנבא אהרן
 רבי אנא וישרי וותי עקא וגו' אנא מתנבי
 על עמי אהרין ויאמר יהוה אלי אל תאמר
 נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך
 ואת כל אשר אצוה תדבר ואמר ללך
 לאתער רבי אנא ארי לכל אתר ראשון
 תהו ותכל דאפק דינך תמילל אל תרא
 מפניהם כי אתר אני להצילך נאם יהוה
 לאתרחל מן קדמיהון ארי בסעוד מ
 מימרי לשוכותך אך יי ושלח יהוה
 את ידו ונאע על פי ואמר יהוה אלי הנה
 נתתי רבי בפך ושלח ללך פיתגמי
 נבואתיה וסדר בפומי ואמר ללך ה
 שותי פיתגמי נבואתי בפומי ראה
 הפקדתיך היום הוה על הגנים ועל
 הממלכות לטמיט ולנתוץ ולהאבד
 ולחרוס לבנות ולנמוע חיי דימי רבך
 ונא הדין על עממיא ועל מלכותא
 למיעקר ותדעא ולאברא ולפגרא ועל
 מית ושדא למיבני ולקייבא
 והוה רבי יהוה אלי לאמר מיה אתה ראה
 ורמיחה ואמר מקל טקד אני ראה וחוה
 פיתג נבוא מוק גלעי למיב מיה את חוה
 ור ואמרית מלך מוחי לאבא שא אנא
 חוה ואמר יהוה אלי חוכבת לראות
 מיטקד אני על רברי לעשותי ואמר
 ללך יאות חויתא ארי מוחי אנא על
 פיתגמי למעבריה ויהו רבי
 וחוה אלי שותי לאמר מיה אתה ראה
 ואמר סור בפוח אני ראה ופני מפני

צפונה יהוה פיתג נבוא מוק ללך על תענות
 למיבד מיה את חוה ואמרית מלך חרתח
 כדור אנא חוה וטוקוס מיטמייתח רמובן
 ואתמו מיאפי צפונה ויאמר יהוה אלי
 מיצפוח תפתח הדעה על כל יטבי הארץ
 ואמר ללך מי צפונא תישרי ביטתא
 למיית על כל יתבי ארעא הנגי קרא לכל
 מיטפחת מימלכת צפונה נאם יהוה ולאו
 ונתנו איש כפאו פתח טעמי ורוטגם
 ועל כל חמיתיה סבב ועל כל ערי יהודה
 ארי הא אנא מכלי לכל ורעיות מלכות
 צפונא אמר ללך ויתנו ורמון גר כדסיה
 לקבי לתרעי וירושלם ועל כל שורה אסח
 סחו ועל כל קירויא רבית יהודה ודברתי
 מיטפמי אותם על כל רעתם אשר עובו
 ויקטרו לאלהים אחרים וישתחו למעטי
 מדיהם ואני לול פורענות דימי עימיהון
 על כל בישתחוו וטבקו פולחני ואסקו
 בוסמין לטעמות עממיא ואישתעברו
 לעובדי זריהון ואתה תאמר מית נוד
 וקבית ודברת אלהם את כל אשר אנכי
 אצוה אל תחת מפניהם פן אחיתך לפניהם
 ואת תתקף ותקום ותתנבי לחון ית כל
 דאנא מפקיד לך לאתמנע מלאובחותח
 וילמיא איתברונך קדמיהון ואני הנה
 נתתך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל
 ולחוכית נחשת על כל הארץ למלכי
 יהודה לשריה ולכהניה ולעם הארץ ואנא
 הא והבתך ונביא ויון תקיח בקיר ואמרתי
 וכעמוד רבדול וכשור דנחש לאטקאה
 כם דלוט לכל יתבי ארעא למלכי ארבות

יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא ארעא
 וכלחמו אלקי ולא חבלו לה כי אתה אמר
 נאם יהוה לה צילך יהוה רימיו ומצחיו
 לקיבלך למיסתך ית פיתצמי גבו אתך
 ולא מבלו לה ארי בסעוד מימרי אמר
 ללשונותי יהוה רבר
 יהוה אלו לאמר והוה פתגב מוק מע
 למימר הלוה וקד את באופ יהושלם
 לאמר כה אמר יהוה וכתיב לה חסד
 נעורך אהבת כלולותך לכתך אחרי
 במדבר בארץ לא דרועה אהל ותעבי
 קדם עמי דמרוף למימר כד אג
 דכירנא לכון טבות יומי קדם רחמי
 אבהתכו דהומיעו במימרי ואולו בתי
 הרין שליחי בתי משה ואהרן במדבר
 ארבעין שתין בלא זוזו דבארע לא
 מחדעא קדש ישראל ליהוה ראשית
 תבואתה כל אכלו יאשמו רעה תבא
 אלהם נאם יהוה קודשא אפעו בית
 ישראל קד מ על בוזיהו בומע אנמות
 על לא רמן דאביל מימה חייב למית
 ובשירו חער עומד ארמותא דער לא
 מקרבין מיניה כהנא בני אהרן קורבנא
 על מדבחה כל דאביל מיניה מתחוב
 אפן בבל בוזיהו דבית ישראל חובו
 בשתא תיתי עליהו אג
 שמעו דם יהוה בית יעקב וכל מי שפחת
 בית ישראל קבילו פיתצמי אדון בית
 יעקב וכל דרעית בית ישראל
 כה אמר יהוה מיה מי צאו אבתי ככבי
 עול כי דחקו מעלו וילכו אחרי ההבל

בב

ל
עכ
כ

ב

ב

ל
ב

ב
ב

ל
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

והכלו בדנו אג מ אשכח אבותם
 כמימדו שקר ארי איתר חקו מדחלותי
 וטעו בתי טענות אוהו ללמא ולא
 אמרו איה יהוה המעלה אותנו מארץ
 מצרים המוליד אותנו במדבר בארץ
 ערבה וטוחה בארץ ציה ועלמות בארץ
 לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם ולא
 אמרו מדתל מן קני דאפיק התנאממע
 דבר יתנא במדבר בארע מי שר
 וחרוב בארע צריא וטוה מיתאנאעא
 ולא עד אבה אינש ולא איתתב אג
 אינש אתמו ואביא אתכם אל ארץ
 הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ות
 ותטבאו את ארצי ונחלתי שמיכם
 לתועבה ואעילית יתכוון לארעא חשי
 דהות מצבא ככרמל לא למיכל איבה
 וטובה ועלתו וסאבתו ות ארעמות
 שכינתו ואחסנתו שותו לפולחן
 טענותא הכהנים לא אמרו איה יהוה
 ותפשי התורה לא ידעו והדעוים
 פשעו בו והצביאום נבאו בבעל ואחר
 לא ויעלו הלכו כהנא לא אמרו
 מדחל מן קני ומלפי אוריתא לא אלו
 למידע חלתי ומלכ אמרו במימרי
 ובני שוקדא מתנבן בשוק טענותא
 ובתי דלא יהנו להו אלו לכו ער
 אריב אתכם נאם יהוה ואתבני בעינ
 אריב בכון עור אנא עתיד לאתפרעא
 מינכו אג ועם בני בניכו דאם
 יעבדו בעובדיכו אנא עתיד לא
 לאיתפרעא כי עבדו אי כתיסורא

ער יר חסו בק וסיב טיני גארץ פילינג אכילום אלו
 לכן יר אריב אורי מתי ער ער מעבדו חקו בעי יוסע ער
 טליסות יסיב ער יר ער א ער אוסיב באהיב ער חייס אור
 ער יוסע וקניס ער ארי יטא ער ער ור ער יוסע ער

בב ואלו בענין בספרא וסימון מה נראו חכמי תלמוד
 שכיני עלו סבכו עמודי סב בריב כעס עתן יסדו
 הנטפות תשיאו חפיע אלו הנה חס

וקדד שלחו והתבוננו מאד וד אוחז היתה
 כזאת אלו עכרו לטעות כמתאלי וחזו
 ולמד יפת ערכאי שלחו ואיכתבו לו לחזא
 וחזו עממיא רצו מכרה לבדה ומצדינה
 לפי למדינה נטלו ית טענותהו ומזכרו
 להו עימהו ובאתר דאינון שרן פרסיו
 משכניהו ומקיימו ית טענותהו ומצדין
 להו אידא היא אומיא וליפון די עברת
 בנותכו בית ישראל והמיר צו אלהים
 והמה לא אלהים ועמי המיר בכדו בלא
 ועיל הא עממיא לא שבקו פולחו טענתא
 ואינון טעמו דלית בהו צדו ועמי שבקו
 פולחו דבדלוה אנא מייתי עליהו ו
 יקראו אולו בתר דלא יהבו להו שמי
 שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם
 איתא בלו שמיא על כדו על ארעא
 השרא דעתירא למיחרב ועל בית
 מקדשא דעתירא לאו צטורא וועל
 דעבדו עבדיו ביטו עמי לחדא אמר
 כי שתיס רעות עשה עמי אתי
 עובי מקור מים חיים לחצב לחם בארות
 בארות נטבורים אשר לא יכלו המים
 ארי תרתין ביטו עבדו עמי פולחו
 שבקו דבדלוה אנא מייתי עליהו טובא
 ממוע דמיז דלא פסיק וטעו בתר טענתא
 ואינון להו בעבדו תבירין דלא יכלין
 לקיימיא מיא העבר ישראל אם ילוד
 בית הוא מרוע היה לבו הא כעבד אתה
 ישראל אם ילוד ביתא הוא מאריו אתמקו
 לכוהו עליו ושא עכפירים נתנו קולם
 וישתו ארצו לשמיה ערו נצתה מבלי

ושב עליו וכלו מלכו וריכוז קלהו
 וישונו ארעיה לצרו קרחהו וצדקו
 מבלי יתיב נכבני נתיחפנס ורעו
 קדקד אתבני מפוס ותחפנסו וקטלו
 עבדו וכוון מבסד הלא את תעשה
 לד עוב את יהוה אלהיך בעת מולוכ
 פדך הלא דא פורענת את העבד מינו
 על דשבקת ית פולחנא דמי אקד דאחיו
 אורחא ותקנא ולא הליכת בה ועתה
 מה לך לדרך מצרים לשתתמי שוחר
 ומה לך לדרך אשר לשתות מי נהר
 ובש מה לכו לאיתחבד אל פרע מלכ
 דמצר למירמי דכור וכוון בעד אומיא
 לכו למיגר קמס עיס אתר אה לאגלא
 יתכוו מעבד פרת תוסרד רעתך ומע
 ומשוכתך תוכיחך ודעי וראי כי רע
 ומר עובד את יהוה אלהיך ולא פחחתי
 אליך נאם ארמי יהוה צבאות אלהי
 עלך יסודיו ולא מנעת מבי שותיך
 ועל דלא תבת לאוריתא פורענותא
 תתעבד מינוך ודעי וחזא ארי בשתא
 ומרדא אמתו עלה ורושליכ על דשבקת
 ית פולחנא דמי אקד ולא שנית וחלתו
 לקביל עינך צבא מ אלהים צבא כי מעולם
 שברתי עלה נתקפלי מוסדותי ותאמרו
 לא אעבד כי על גבעה גבהה ותחרת
 כל עז רענו את צעה ונה ארי מעליא
 תברית נור עממיא מצור וכוון פלקית
 חנקיכוון ואמרתון לא נסיקה עוד למעבר
 על מימרך ארי כל רמיא מינטילא וסחות
 כל אילו עכרת את פלחא לטענותא

20

והתבוננו

לפי

לפי

לפי

ואנכי נשבעתיך שרק כלה זרע אמת ואני
 נחפזת לי פורי הגפן נכרית ואנא קייב
 קיימתכו קדמי כמיצב גפן בחור אכולסו
 עבדי קשוט ואיתריון אישתנתו קדמי
 בעובדיכו מלקל לא פטיתו מבתר פולחני
 חיותו כגפן דלית בה הנאה כי אכתבכם
 כפתר ותרבו לך ברית נכתב עונך לפני
 נאם ארצי יהוה ארץ אב תרמין לאמתנאה
 מחובך כמי ארמזקן במיתרא ומחורין
 בבוריתא האמרושם ביתמיא דלאומי
 מן סגיא חוביכו קדמי אב לך אקים את
 תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא
 הלכתי ראו דרכך בגיא דעו מה עשית
 בכרה קלה משרכת רכיה אוברין
 תימדין לא איסתאבית בתר טעורת
 עממיא לא הליכית זקופי עינך על
 אורחתיך וחואכד הוית יתבא בחילתא
 לקביל בית פער דעי מא עבדת הוית
 דמיא לזקא קלילא דמקלקלא אורחתיא
 פרא למוד מידבר באות נפשה שאפה
 רוח האנשה מי שחיבנה כל מבקשיה
 לא יעמי בחדשה זמיצאונה בערדא
 ומרחה צמדברא מהלכא ברעורת
 נפשה שותא רוחא כחורא כזבנשתא
 דישדא מרידת וטועת מן אוריתא ולא
 צביא ליתב נביא אימר לה כל בעהא
 דאורייתו לא ישתלהו בזימנה ושכחונה
 מנעי רגלי מיחתו ערק מ צמאה ותאמר
 נואש לאמי אהבתי זריב ואחריתם אלק
 מבעי ריגלי מלאיתחברא לעממיא
 ופומיך מלמי פלה לטענותא ומרדת

6
66

ידיה ק
היהוה
היהוה
היהוה

תבית מבתר פולחנד לא ארו רחמיית
 איתחברא לעממיא ובתר פולחני טענותו
 איחד ככשת גגב מי צא כו הובישו
 בית ישראל הנה מלביהם שרו חסותם
 ונביאיהם כבהתת גבר דמיתחשב
 מהימן ומשתכח גניבון בהיתו מתושר
 אינו מלכיהו רבדיהו וכהנהו ונביהו
 דשוקרא אמרים לעץ אבי אתה ולאנו
 את ולרתני כי הפנ אל עדה ולא פניכ
 ובעת רעתב יאמרו קומה והושיענו
 אמרו לצלם אעא אבונא את ולמיא
 דמתעביד מזאבנא אמרו ליה את
 בריתנא ארי אחורו כפולחני קדל ולא
 שויאו דחלתי לקביל אפיהו ובעירו
 דמי שתא אתו עליהו כפרין בטענותו
 מידן קדמי ואמרו רחם עלנא ופחהנא
 ואיה אלהיך אשר עשית לך קדמי אם
 יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
 היו אלהיך יהודה ואן דחלתכו רעמות
 לכו וקומו אם יכלו למי פרקכו בעירו
 מי שתכו ארו מינין קורו כון הוואה
 דחלתכו רבית יהודה למה תריבואו
 מלכם פשעתם כי נאם יהוה לפאאתו
 מדמו למדן לקביל פיתגמי בולכו
 מדדתו במיברי אמר יי לשון אהבות
 את בעוכם מוסר לאלקחו אמיה חרבכם
 נביאוכם בארצה משוחית למע אלקות
 ות בניכו אלפן לא קבילו קטולת
 חרבכו בניכו באר יאומיחבל הדוד
 אתם ראו דבר יהוה המדבר היותו
 לישדאל אם ארץ מאפלה מדוע

בג
ג

ג

ג

ג

ואיך ירשיפוקן וסי ואי צדיק ואי נביאים ואי אפוא

239 R

אמר עמי רדני לא נבוא עוד אליך עם דרא א
 אתו קבילו פיתגמי ארזי הכמדבר צדי דלת ביה
 הנאה הוה מימר לישרא אם בארע חרבא מארזי
 אמרו עמי אינלמנא לא נתוב עוד לונתך התשכח
 בתולה ערה בלה קטוריה ועמי שבחתי זמס אין
 מספר האיפטר היתנשי בתלתא תיקונה בלתא
 קטוטחא ועמי שבקו פולחני זמין דלת מיננין
 מה תיטיבי דרכך לבקש אהבה לכו גם את הרעות
 למדתי את דרכיך מיא את משתפרא בארחתך
 לאיתחברא לעממיא בכין אף יתביטן אלפת מן
 ארחתך גם בכנפך נמצאו רס נפשות אבירנים
 נקים לא במחתרת מיצאתים כי על כל אלה אף
 במידא אישתכחת דאשודתם וכאי רס נפשו
 דמיסמין וכאי לא במיא דמי שבחין במחתרתא
 אלהיו על כל איליו עבדת ותאמר לבי מקיות אף
 שב אפו מיני הנני נשפט אותך על אמרך לא
 חטאתי ואמרת ארזי וכיתי בכם תב רוגז מיני האנא
 עבד עינד פור ענות דיו על דאמרת לא חטית מה
 מאר לשנות את דרכך גם מי צליס תבושי באשד
 בשת מאשור מיא את מסתבלא לחרא לקולא ות
 ארחתו אף מי צרים תיבחתו בכי ארבהית כי
 מאתו אה גם מיאת זה תצאי ודוך על ראשך כי
 מאס יזוה במבטחך ולאת צליחו להם אף מלנות
 דותפקין ובהתת חובך על רושך ארזי רחוק לרוחצו
 לא תכלחן להון לאמר הו ישראל איש את אשתו
 חלבה מיאת והיתה לאיש אחר היטוב אליה עוד
 היא חקת חקת הארץ ההיא ואת ונית רעוסרבים
 ועוב אלו נאם וזקה למימר האיפטר גבר ית איתתיה
 תוך מלותיה חסד לגבר אחרו האיפטר דתיוב
 לותהא עוד הלא בית תחוב ארעא חזיא ואת טעית
 ואיתחברת לעמי מין סגיא ותובי מיכעו לפולחני

63

רס י בן וסיכונן ואת ונית לחלק יבין הן איש באו ליג

אמר וישיב עיניו על שפיטת וראי אפוא לא שגית
 על דרכים ישובתו להם כערבי במדבר ותחמפי
 ארץ בזעתיך וברעתך וקופי עיניך על געויות
 איבא לא איתחברת לך למעלה לטענותא על
 אורחת בית מישראל הווי אורחת להווי כערבא
 דשרון בשכונן במדברא וחייבת ארעא בשעתך
 ובכשתך וימנעו ריבוי ומלקוש לא היה ומנע
 אשה זונה היה לה מי אנת הכלם ואיתמנעו רכושא
 ומלקוש לא היה וחורץ באיתאנפקת ברא היה
 לך מסדבת לאיתכנעא הלא מעתה קראתו אבי
 אלה נשירי אתה הלא מכעו תצלו קדמי ריבוי
 את פרקי דמו עלמא הינטור לעולם אם ישמר
 לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותכל האפשר
 דיתנטרו לך חובין לעולם אם התקח עלך מחא
 לאפרט האמילית אועברת בישן ואפגית ויאמר
 יהיה אלו בימי ראשיהו המלך הראית אשר
 עשתה משוכה ישראל הלכה היא על כל הרגבה
 תחת כל עץ רענן ותזני שם ואמר וי לי בזומו
 ראשיה מלכא החזיתא מיה דעברו דמיתחכנו
 למתב לפולחני דבית ישראל אוליו אינון על כל
 רמא מינטל א ותחות כל אילו עבית ופלחו תמן
 לטעותא ואמר אחרי עשתה את כל אלה אלו
 תשוב ולא שבה ותראה בערה אחתה יהודה
 ואמרות בתר דעברו ותכל אוליו לפולחני ותוכח
 ולא תבו וחזן מי שקרא אחיהו דבית יהודה
 ואראכי על כל ארת אשר נאפה משוכה ישראל
 שלחתיך ואתו את קפר כריתותיה אליה ולא
 וראה בערה יהודה אחותה ותלך ותזוג גם היא
 וגלי קדמי ארי על כל עיסק דטענו דמיתחכנו
 למתב לפולחני דבית ישראל שלחתינו כביא
 דיהבין איצרת פוטורין ומי שלחין ולא דחילו

לפני

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

משקדא רבית יהודה אחיהו ואלו וטע
 אהאינו והיה מיקל זנותה ותחנה ארץ
 הארץ ותנאת את האבן ואת העץ והיה
 מדקל לא בעינה אטעוניה ותענית
 ארעא וטעת עם פלחי אבני ארעא
 תככל זאת לא שבה אלי בצרה אחת
 יהודה בכל לבד כי אכבשקד נאם יהוה
 ואתכל דאלאתכו לפולחני משקדא
 אחיהו רבית יהודה בכל לבדו אלהו
 בשקדא אמר יי
 ואמר יהוה אלי עדיקה נפשה משונה
 ושראל מבנה יהודה ואמר לילי וכו
 נפשהו דמתחסניו למתב לפולחני
 ושרא ממשקדא רבית יהודה הלך
 וקראת את הדברים האלה צפונה וא
 אמרת שובה משובה ישראל נאם
 יהוה לא אפיל פני בכם כי חסיד נאם
 יהוה לא אטור לעולם איזול ותתנבו
 תפיתגמלא האי לון ציפונא ותימר
 תכו דמתחסניו למתב לפולחני רבית
 ושרא אמר כי דמתכו לא אשלחוני
 בכח ארי מכע למענד טבוח אנא
 לא אופשור דמתנרוח לך חוכיו א
 לעם אר דעי עוק כי ביהוה אלהיך
 פטעת ותפירו את דרכיך לזרים תחת
 כל עץ רענ ובקולו לא שמיעתם נאם
 יהוה בכם דעי חובה ארי במימד ארני
 אה מרת וקללת ית אורחתי את
 איתחבר אל עממי אפליחי טענות א
 תחות כל איזו עבות ולמימדו לאקבלתו
 אכי שוכו בנים שכבים נאם יהוה כי

ב
 י
 כ
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

א בק דסכ בימים הנחה ומילינאון יהיה ילכו לא אעטת
 וכעת התיא ונס בו פנים מוסיקן יאניו יי

אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד
 מעיר ושנים מי שפחה והבאת אתכם
 ציון תיבבו בצא דמתחסניו למתב
 כי ארי אנא איתרעיתו בכח ואוקליב
 תכו וכאלו אתו משתאדני חד מקדמא
 ותרו מזרעיתא ואעיליתכו לצינו
 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם
 דעה והטביל ואיכפ עליון פרנקיו
 עבדו רעותי ופרנקיו ותכו במדע
 ובחכמא והיה כי תיבבו ופרנקיו בארץ
 בימים החמה נאם יהוה לא אמרו
 עוד ארו ברית יהודה ולא תעלה על לב
 ולא זכרו וראיפקדו ולא אעשה
 עוד ויהי ארי תסעז ותיפשוו בארעא
 בוויא האינא אמר יי לא יכרח עוד
 ארו קיימא וראיפק על לב לא
 ידברו בית דא דזענו ולא יצחו וביה
 קרב בעת ההיא יקראו לירושלם ככא
 יהוה וקרו אליה כל הצנים לטוב יהוה
 לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שדיות
 לבם היע בעמנא ההוא יקרו לירושלם
 אתר בית שכינתא דיו ויהוה לעפח
 בה כל עמימא לטמיא דיו לירושלם
 ולא יחכו עוד בתי הירקו ליבדחו
 בישא בימים החמה
 ילכו בית יהודה על בית ישראל וכו
 יחרו מארץ צפון על הארץ אשר הו
 הנחלתי את אבותיכם בימיא האינא
 ותחברו רבית יהודה עיני בית ישראל
 ומתו כחדא מארע ציפונא לארעא
 דאחפיצת ית אבהתכו ואנכי אמרת

אך אשייתך בבנים ואתוך ארץ חמה
 נחלת צב צבאות גרים ואמר אבלי תקראו
 לו ומאחר לא תשום ואנא אמר לך
 איכדיו אצל חכך בכבא ואיתיו לך
 ארע חמה א אחסנת חרות תו שבחת
 עממיה ואמרת רעבונת צלו קדמי ו
 תיבחר פולחני לא תתקבו אכו בגדה
 אשה מדעה כו בערתם כי בית ישראל
 נאם יהוה בכין במא רמ שקרא איתתא
 בבעלה כין שקרתון במימרי בית ישראל
 אב יי קול על שפתיכם נשמע בכי תחנני
 בני ישראל כי העו את דרכם שכחו
 את יהוה אלהיהם קלא על נערו אשתמע
 רבכו ומתאטחיו בני ישראל ארו קלילו
 ות אורחתהון איתנשאו ות פולחנא
 דמי אקהו שובו בנים שובכים ארפא
 משובתיכם הגני אתאט לך כי אתה
 יהוה אלהינו תובו בניא דמיתחסני לך
 ליתב אשמוק לסוז בר תתכוון האסבל
 עמד אתון אמדיו תבנא לפולחנך פרוקנא
 ארי את יי אקנא אכו לשקר מגבעות
 המון הרים אכו ביהוה אלהינו תשועת
 ישראל בכין לשוקרא פלחנא על
 ריאתא ולא להצאה איתרצנא על
 טורי אבס במימרא דיי אהנא פרוקו
 ישראל והבשת אכלה את גע אבתינו
 מצעוריני את צאנס ואת בקרם את
 בנימם ואת בנתימם ובהתת חוביו א
 אפיפת ית לי אות אבהתא נא מצעורינא
 ית ענהו ות תור יהוה את בניהו ורת
 בעתהו נשכבה כבשתנו ותכסע כלמתנו

לך
 ואתך
 ארץ חמה
 נחלת צב

2010

לך
 ואתך
 ארץ חמה

לך
 ואתך
 ארץ חמה

לך
 ואתך
 ארץ חמה

לך
 ואתך
 ארץ חמה

כי ליהוה אלהינו חטאנו ואתנו
 מצעורינו ועד היס הזה ולא שמענו בקול
 יהוה אלהינו נישכוב בבחת חובנא
 ותחפננא איתבנעיתנא ארוקד יי אלת
 חבנא אנהנא ואבהתנא מצעורינא ועד
 זומא הרין ולא קבילנא במימרא דיי אהנא
 אם תשוב ישראל נאם יהוה
 אלי תשוב ואם תקור טק ציד מפני לא
 תגור אם תתוב ישראל לפולחני אמר יי
 תתקבל תיובתך עד לא תתחתם עוונת
 ואם תעדי שיקו צד מין קדמי לא תשועת
 ונשבעת חיי יהוה באמת במשפט ונשבע
 ותתברכו כי גרים וכו ותחלה אם תקום
 בשביל קים חייא יי בקוטרטא ברנא א
 וכוותא ותברכו עממיה בישראל ויהי
 ישתבחך מכה אמר יהוה
 לאיש זהו זה הלושב ירושלם מרו לכם
 מר ואל תורעו אל קצים ארי כדא יי
 לאינש יהודה ולתבני ירוע עיבדו לכו
 עובדיו טבין ולא תבעו פרוקו בחוביו
 הגילו ליהוה חסרו ערלת לבכם איש
 יהודה וישבו ירושלם פותצא באש
 חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעליית
 תבו לפולחנא דיי ואעדו רשע לבכו אש
 יהודה ותבני ירושלם דילמי אידלק באשתא
 רוגי וטוי צו ול איהי חיים מונקם בימות
 עובדיכו הגדו ביהודה ובירושלם הפ
 הצומיעו ואמרו תקעו שופר בארץ קרא
 מלאו ואמרו האספו ועבאה אל עדי
 המבער חנו ביהודה ובירושלם בפרו
 ואמרו תקעו שופרא בארעא אכלו

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

בישתא מכא אתי עקד ירושלם ער
 דאיתבר רשע לביד
 מער פיענא חולה קודת לבי המה לילכי
 לא אחר שכי קול שופר שמעת נפשו
 תדועת מלחמה אמר נבי אביעו מעו
 כיתבול רע סמך לבי המה לבי לא שתתק
 אריקל צוחות קרנא שמעת נפשו ובבת
 עבדו קרבא שוכר על שכל נקרא כי
 שדחה כל הארץ פתאם שודדו אה לו
 רגע ידועתו תבר על תבר איתערע
 ארו איתבזות כל ארעא בתכסא חרות
 ארעא וכו' חרא כל קרנא ער מית ארא
 נס אשומעה קול שופר ער אומתו אנא
 חו סמחון שמע קל קרנא כי אהיל עמי
 אותי לא ידעו בגים סכלים המה ולא
 נבונים המה חכמים המה להר עולה קי
 לא ידעו ארי אומפשו עמי מידעא
 רחלה לא אליפו בעו טפשו אינו
 ולא סוכלתו אינו חכמינו אינו
 לא נפשו ולא יטבא לת אינו ידעו
 ראית את הארץ והמה תהו וכחו ואל
 השמים ואין אורם חולתו ית ארעא
 והא צדא אוריקנא ואיסתכלית בשומא
 והא לא בי חורין ניהור יהון ראיתו הקדים
 והנה רועפות וכל הגבעות התקלקלו
 חולתו ית שודא והא וידעו וכל רמאותא
 אית פרקו ראיתו והנה אין האדם וכל
 עות השומע מדו חולתו והא לית עמי
 שתי עלה וכל עופא ושמיא איטלקו
 ראיתו והנה הכרמל המדבר וכל עריו
 פתחו כפני יהוה מפני חרון אפו חולתו

אומתו ב
 חס ב
 חס

20m

בא

בא

בא

בא

בא

בא
 וכל עריו
 ועריו

בא
 בא

בא
 בא

בא
 בא

בא

והא ארעא די שדאל דהות מנעבא כל
 ככר מלא תבת למהני כמירבא וכל
 קיר ונהא צדי אה מזק יומן קדם תקוף
 רועיה כי כה אמר יהוה
 שמימיה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשו
 ארו כיד אבי צדו תהי כל ארעא וצמיח
 לא אעבד על ואת האכל הארץ וחרון
 השמים ממעל על כי תבדלו ומת ולא
 נחמתי ולא אשוב ממנה על דא תחנת
 ארעא ויקבלון נהורי שמיא מלעילא
 על דגזרית בכימורי חשיבות בעצתי
 אעבדינה ולא אתעבינה מקול פרשוניה
 קטות ביהות כל העיר באו בעבים ובכמים
 על כל העיר ערבה ואין ישוב סדו אינו
 מקול פרשוני ודגדו בקשתא גל מלחמי
 קרתא עלו למיערק בחורשיתא סליון
 לא יטמרא בכיפא כל קיר וחרון שביק
 ולית דיתב בחו אינו ואתי שדוה
 מה תעשי כי תלבשו שני כי תעדיעו
 והבכי תקרעו בפוד עינא לשואתתפי
 מאסו כו עגלים נמשח בקשו ואת
 והא מיתבזא מא אית ביה חל למעבד
 ארו אית רח צת על לבשו ציבעתו וער
 דמיתקניו בת מקתניו דרהב ארי תבחי
 בצדידא עתו לא להטאה תתקמו קצו
 ביה ריחמך מקטלך בעו כי קול בוחה
 שמיעתי צדה כמבכרה קול בת ציון
 תתיפח תפרש כפיה ארי נאלי כי עיפה
 נפשו להדגים ארי קל כמיעדא שמעית
 עקאכא איתא דמ שודא למילד במד קל
 כנישתא רציון דמישתטחא ופרבא

בא
 בא

כי כה ו טעם בסוף וסיף טעמה זולתו וכל כוונתו כפשו

להכניסו בקו וסיף וטעם בסוף וסיף טעמה זולתו וכל כוונתו כפשו

ויהי אביב ויבש לי ארץ משלה אבשי מן
 קדם קטולתי שוטטו בחוצות
 ויהי שלם וראנא ודעו ובקשו ברחבתיה
 אם תמצא איש אם יש עשה משפט
 מבקשו אמונה ואסלה לה הליכו בשוה
 ויהי שלם וחזו בעו ודעו וכעו ברחובתא
 אם תשכחו גבר דליה עובדיו טבואא
 אית עבד דיד דקטוט וכובעי הימנותא
 ואישכח לחו ואם חי יהוה יאמרו אבו
 לשקר ישבעו ואם בשמיא דהי ימנמו
 לשיקרא איתו משתבעין וחיה עיני
 הלא לאמותה תבית אתם ואלו בליתם
 מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסרע
 מאנו לשוטב הלא גלו קדמך לאטבא
 לעבדי הימנותא רשועיא אלקותא
 חזונו ולא תבו שיעית יצו סריבו
 לקבל אורפן אתקפיו אפיהו ממופא
 מסרבין לפתב ואת אמרתו אך דלים
 הם כאלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
 אלהים ואנא אמרית בם מדמסבין
 איתו ארטפטו ארו לא אליפו ארחו
 ותקנו קלי למועבר דיו דקטוט קדם
 איהו אלכה לי אל העלים ואדברה
 אתם כי חמה ידעו דרך יהוה משפט
 אלהים אך חמה יחזו שבו על נתקו
 מסרות אוחך לי לות רברבא ואימיל
 עימהו ארו איתו אליפו למיע ארחו
 ותקנו קלי למועבר דיו דקטוט קדם
 איהו בם איתו כחד אמרדו מן אוחתא
 אית דקו מן אולפנא על כן תבס איהו
 מיער ואב ערכות שדוים נמר שקד
 על ערום כל היצא מחנה וטרף כי

ב' י' י' י'

10

לא תיתן על נא בישת א ודקטליו בחדא
 ובפנא לא ניהו וזכבי אים יהו לוח
 והדבר אין בהם מה יעשה להם ונבי
 שיקרא יהו לביא ונבואת שיקרחו
 לא תתקום דא פור ענות את תעמיד מעוז
 לכו כד אמר יהוה אלהי עב
 צבאות יעו רברבם את הדבר הזה והנני
 עתו וברי כפך לאש והעם הזה עינים
 ואכלתם בכוז מד אב לי אמי עבאות חלל
 דאיתנביתון מת פיתגמי אהרין האנא חסע
 פיתגמי נבואתו בפופך תקפיו כאשתא
 ועמי אהרין חלשיו בקשא וקטלונו
 הנני מביא עליכם גמי ממרחק בית
 ישראל נאם יהוה גמי איתו הוא גמי
 משולם הוא גמי לא תדע לשונו ולא
 תשמיעו מיה דבר האנא מיתת עליו
 עב מרחוק בית ישראל אב לי עב תקף
 הוא עב דמעלמיא הוא עב דלא תדע
 לי שניה ולא תשמיעו מיה דביחול אשפת
 בקבר פתח בלם צבורים בית ארציה
 בקברא פתח בילהו צבוריו ואכל קצית
 ולחמך יאכלו בניך ובנתך יאכל צאנך
 ובקרך יאכל גפנך ותאמנת ירשש
 ערי מבערוד אשר אתה בטח בהם
 בחרב יבז חסדך ומיכלך יקטלונו
 ובנתך יטבי עמך ותורך יבז פירי גפנך
 ותינך יפג קירי ארעך כרובת ארצת
 רחיצ לאושת יבז אהרין בוז קר וקטליו
 בודבא וגב בימים ההמה נאם יהוה
 לא אעשה אתכם בלה ואם בוזמיה א
 האינון אב לי לא אעמיד עמי בוז גמירא
 והיה כי תאמרו תחת מיה עשה יהוה

in 4

in 6

in 2

4

in 1

in 4

4

אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אלהם
 באשר עובתם אתו ותעבדו אלהינו
 בארצכם כו תעבדו ודום בארץ לא
 לכם ויהי ארץ תימרות חללמי אעכו
 אהנא לנא ית כל אילן ותימר להו חסע
 רשבקתו פולחני ופולחתי לטעות
 עכמי אבאר עכו כיו תטועבדו
 לשמירא פלחי טעותתא בארע לארצו
 הגידו זאת במת מעקב
 והשביעה ביהודה לאמר חנו דא
 ברבית ועקב ובסדוה אברבית יהודה
 למימר שומעו נא ואת עם סבל ואין
 לב עינים להם ולא יראו אופים להם ולא
 ישמיעו שמיעו בעוד אעמיא טפשא
 הית להם לב דעיינו לחו ולא חו איתו
 לחו ולא שמיעו האות לא תראעם
 יהוה ואם מפני לא תחילו אשר שמית
 חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו
 ויתגעשו ולא יוכלו והכו גליו ולא
 יעברנהו המן קדמי לא תידלו אגמי
 אסמן קדם מימרל לא תדעון ושיות
 חלא תחנא לומא קמם עולם לא שרי
 ליה וביטרפין ולא יכליו וחמן גורו
 ולא עדו ליה ולעם הזה היה לב מורד
 ויורה סרו וילכו ולעמי אהרין חוה לב
 פטי ומרוד ועל הסטן מסר שילחני
 גל ולא אמרו בלבכם מראנא את יהוה
 אלהים העתו גשם ו יורה ומילקו שנסט
 שבושת חקת קציר וטמר לט ולא
 אמרו בלביהו מרחל בעוז קינו אהנא
 דמחית מטר בכור ולקיש בעודנה
 דבומו קיום שבויעא חעד אנטר לנא

in 6

in 4

248

גדול גלובני בנימין ויהושע ארז קל
 צוחת קדנא אישתמעית בארעהו ועל
 בית בקעת כרמי אוקפו עמי אמנותא
 ארי בישתא איסתכי את מיצפונא ותמא
 רבא חנה והי עוננה רמיית בת ציון
 יאתא ומפנקתא איכדיון קלקלת ית
 אורחתך רבין בה יתת במשתא ארצו
 אליה ובארעים ועיר דהם תקעו עליה
 אהלים פביב רעו איש את דו לה יתן
 מילין ומישוריתתהו יתתן על המטבון
 סח סח ופיעו גבר יתחבריה קרשו
 עליה מלחמה קומו תעלה בצהרים אי
 לנו כי פנה היום כי ינקו צללי ערב ויעו
 עליה עבדי קרבא קומו ומסק בטתרא
 וי לא ארי פנא יוכי ארי נגרו טו
 רמיטא קומו ותעלה בלילה ונשתחנה
 ארמיטא קומו וניסק בלילה ותחכי
 במציתתא כי כה אמר יתה
 צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלים
 קוללה היא העיר הפקד כלה עשוקבונה
 ארי כד ימי עבד קוצו אעה וצבדו על
 ורופ מיליתא היא קרתא דאיתפקדו לה
 חובה אכולהו אטפין בעה בהקדבוד
 מימיה בן הקרה רעתה חמס ושוד
 ושמיע בה על פני מניד חלי ומכר
 כגובא רבי קיים כוהו בן אוריכו וי
 ואיתקומו בעה עבדי בישתא קל
 חטופין ובוזוין משתמע בהקדמי יו
 תירא על כו איתת עליה מדע ומחא
 הוסרי וירשלב פו תקע נפשו מכד פו
 אשוכד שממה ארץ לא נושבה י

עונתיכם הטו אלה וחסאתיכם מצעו
 הקוב מכם חוביכוז גרמו אולין לכו
 וחסאיכו מצעו טובא מינכו כי נבצאו
 בעמי רשעים ישור כסך קושים חצו
 משחית אנשים ולכוד ארו אשתכחו
 בעמי חייכו בניכלון אטרוז דס זכו
 כלמיש רצונו דמחי וקטול מתעשתין
 לחילא נפש קטליו ככלוב מלאשתכו
 בתיהם מילואים מרמה עלכן עלו ועשו
 כבות מיטמי ארמלי עופא כו בתיהו ומל
 מכליו עלכו עתרו אה קנו גיבכי שמי
 עשתו גע עברו רבדו רע דו לא רע דו
 יתום וצליחו ומשפט אבוים לאשפטו
 עתרו אה קנו גיבכי אה עברו על פיתגמי
 אחרתא עברו דבוש ריו דקשוט לא
 רימן ואילוהו דמינו דויתמיא חו
 מצליחו ודיו חשיכיא כקושטא לית
 אינו ריני העל אלה לא אפקד נאם
 יתה אם כגו אשר כזה לאתתקם נפשי
 העל אוליו לא אכער לאתתאה עליהו
 מיטא אמרי אסמו עמי אדכד עבדו
 לא איתפרע מיטרו בנ עתו
 שמה ושעוריה נהיתה בארץ תימה
 ושעו הוה בארעא הנביאים נבאו בשק
 והכנים ירו על ירדום ועמי אהבו כו
 ומה תעשו לאחריה גבלי שוקר אמיתנו
 שוקר בשום טענותא וכה גאמס יעו
 על דיוהו ועמי רחימו כו ומה תעבדון
 לסופה העי וובני כמינו מקרב ירושלה
 ונתקע תקעו שופר ועל בית הברס שאו
 משאתכי רעה נשקפה מצפון ושבר

ג
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

י
יא
יב
יג
יד

טו
טז
יז

יח
יט
כ

על
בית
מית

על
בית
מית

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

244r

איכל כמחול עבדו לכו מספר במדבר
 אכי בתכיה מתון בוזו עלנא בחו עמק
 בעמי מכיר ותדע וכתת את דרכי סוד
 הברך בעמי בכרך תקיף ותהודע ותחזק
 לקון את אורחיו כלם שרי פרוס הלכי
 רכיל נחשת וברו כלם משחיתים המה
 כל רבדיהו מרודיו מהלכין בצמח נמא
 דמערב נחש עס ברול כולהו מחבלין אפון
 נחר מפוח מאשתם עפרת לשוא צדק
 צדק ודעים לא נתקו האב משב נפחו
 דחך בעזרא כיו חש קלהו תבייא
 דמיתנבן להו תובו לאורתא ולא תבו
 תאברא דמיתמסי בעז מראכו הוואה
 בטליו בעמחהו מילל צביא דמתנבן להו
 לא להנאה אליפונח מלפיהו ועובדיהו
 בישא לא שבקו כסח כמאס קד אולוס
 כי מאס יהוה בהם הא ככסה פסולא
 מרחקו קרו להו אכי רחוק מן יהוה
 הרב אשר היה אל דמיהו
 מאת יהוה לאמר פיתגם נבואה רהה
 עים דמיהו מן ק"ג למימר עמד בשער
 בית יהוה וקראת שם את הוצר יהוה
 ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הנאם
 בשערים ה' אלה להשתחוות ליהוה קום
 בתרע בית מקדשא רמי ותנבן תמון ית
 פיתגמא דדיו ותימר קמיל פיתגמא דמי
 כל דבית יהודה רעליו בתרעמא האליו
 למסע ק"ג כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הימים דרכיכם
 ומעלליכם ואשבנה אתכם במקום יהוה
 מל צ"ו צבא אדיר אתקיעו אודותכון

30

G

משכא תיתי וקני טובא מארע רחיקא
 עלותסון לארעו אוניכסת קוד שוכו
 לאותקלו קרמי לכונה אמר יהוה
 הנני פתו אל העם הזה מכשלים ופסול
 כם אבות ובני סודו שכו דרעו יאכח
 כמון ס' א"י האבא מיתו על עמי
 הוון תקלו ותקלו בהוון אבהו ובנו
 כחא מעיר וקרביה מברון
 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון
 וגו' גדול יעור מירבתי ארץ כד צ"ו
 הא עמא אתי מארע ציפונא ועממין
 רבכין מיתון בגלי מסתפי ארעא קשת
 ומדון דחוקו אכורי הווא ולא ארחמי
 קדם בים יהמה ועל פוקים ירכבו
 שרד כאיש למלחמה עליך בת ציון
 קשתו ותריסו אחידון אכור אין אינו
 ויהוה רחמיך קלהו צביא בא
 באותגשתיה ועל סוסותא רכבין
 מסדיו אנוו בצר עביר קרבו עליך
 כמך רצון שמיענו את שמעו רפו
 דש צדה החוקתנו הילכו לך
 שמענא תשמעונו איתרשל אדנא
 עקא אחותנא האמחלית ללדתא אל
 תצאי השדה ובהוד אל תלכי כי חרב
 לאימער מסכוב לאתפקו לחקלא
 ובאורחא לא תחבון ארי חרבא דסנאה
 מקלא דמיתכנטון סח סח בת עמי
 חרי שק התפלשו באפר אכל חיד
 עשיל מספר תמרורים כי פתאום
 צבא השודר עלינו כמשתא דעמי
 אוקו סקין חופו רישוכו בקוטמא

פאט עס
דון חדון
דב חדון
תקין

הקט
בזוהו

ט
דספי

ט בעלמיה דסיפרא וסימחון בטיבו שורתי ידועי עירי
עירי קאסר ואתר

כס ד בק וסיכ קולס דרשעים הרשעל טגך

ועובדי כוז ואשרי מתכוז באתרא הדין
 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
 היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה
 לא תתרחצו לכו על פיתגמי בני עי
 שיקראו אמרו קדם היכל ארלו אתון
 פלחין קדם היכל רלו אתון דבחין קהיכלא
 רלו אתון סגרו תלת וימיזו בשתא אתון
 מתחון קדמיהו בני אכסיטב תטיט את
 דרכיכם ואת מי על לויכם ואם עשו תעשו
 משפט בין איש ובין רעהו ארי אכאתקא
 תתקנון מת אורחכו ות עובדי כוז ואם
 מעבר תעברון ריו דקטוט בין גברא
 ובין חבריה גר עמו ואלמנה לא תעשקו
 דם נקי אל תשפכו במקום יהוה ואחרי
 אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם גיור
 יתם וארמילא לא תתסמו ודכוכי לא
 תישדחו באתרא הדין ובתר טענות
 עמימא לא תהכו לאבאשא לכו
 ושבנתו אתכם במקום יהוה בארץ אשר
 נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם
 ואשרי מתכוז באתרא הדין בארעא
 דיהבית לאבהתכוז למן עלימא ועד
 עלימא הנה אתם בטחוים לכם על דברי
 השקר לבלתי הוקיל הא אתון מתרחצו
 לכוז על פיתגמי בני שיקראו בדיל דלא
 להנאה הגעבו רצוח ונאות נהשבע
 לשקר וקטר בעל והלו אחרי אלהים
 אשר לא יודעתם גבין קטולו בפשו
 וגיפיו ומשתבעין לשקר ומסקין סמין
 לבעלא ואוליו סגר טעות עמימא אדלא
 יודעתו ובאתם ועמידתם לפני בבית

ב
הפסוק
באור

ב
הפסוק
באור

ב
הפסוק
באור

ב

ב
הפסוק
באור

16m

היה אשר נקרא שמי עלי ואמרם נצלו
 למען עשות את כל התועבת האלה ואת
 אתון וקיימין קדמי בביתא הדין ואתון
 שכינעלוהו ואמרו אתון שכינעלוהו
 למיעבר ית כל תועבתא האוליו המעת
 פר צים היה הבית הזה אשר נקרא שמי
 עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם
 יהוה הכבית כעשת רשועיו הוה הביתא
 הדין דאיתקרו שמי עלוהו בעיניכו
 אתקדמי כוז גלי צי
 כוז נא אל מיקומו אשר בשור
 אשר שכנתו שמי שם בדאשונה
 דאואת אשר עשיתו לו מפני רעת
 בני ישראל ארי אולו כעז לאת בית
 שכינתו דבשורו דאשריתו שכנתו
 תמו בקדמיות אחוהו ות דעברית ליה
 מד קדם בי שית בני ישראל ועתה יש
 עשותכם את כל המעשים האלהנאם
 יהוה וארבר אלכם השכם ודברו לא
 שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם
 וכעז חלף דעבותו ית כל עובדי
 האוליו צי ושלחית לתכוז יתכעז
 נביא מקדים וממילול ולא קבילתו
 ואיתנביאו לכוז ולא תמטו ועשיתו
 לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם
 בטחוים בו ולמיקום אשר נתתי לכם
 ולאבותיכם כאשר עשיתו לשורו ו
 ואעביר לבית אראיתקרו שמי עלוהו
 דאתון רחי ציו ביה ולא תראו יהבית
 לכוז ולאבהתכוז כמא דעברית לשורו
 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר ה

245R

כמיה

ויהי חזים כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל עלתובכם ספר על זבחיכם
 ואכלו בשר כד צבא צבא אדא דישר
 עלותכון אוסיפו על זבחת קודשיוכון
 ואכלו בשר א כי לא זכרתי את אבותיכם
 ולא שיתם ביום הוציא אתם מארץ מצרים
 על זכרי עליה זבחה ארז לא מילולת עינים
 אבהתכון ולאפקידתינן ביומיא דאפקית
 תהון מיארעא דמי צד על עיסקי עלונו
 וזבחת קודשיו כי אם את הדבר הזה
 צויתי אתם לאמר שמשו בקולי והייתו
 לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלסתם
 בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען יטע
 לכם אלהינו ותפתחו את הדין פקודותיהון
 למימר קבילו למימרי ואהו לבון לצי
 ואתון תהון קדמי לעם ותהכון בכל אוהא
 דאפקיד תכון בריל דיוטיב לבון ולא
 שמיעו ולא הטו את אזנכם וילכו במיעשת
 בשדירות לבם הרע והיו לאחור ולא
 לפנים ולא קבילו ולא ארכינן את ארעון
 והליכו בעי צתהון בהר הר ליהון בישא
 ואחורו בפולחני קדל ולא שונו או רחלתי
 לקבל אפקון למזדהים אשר יצאו אבותכם
 מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם
 את כל עבדי הנביאים וס השקפו ושלחו
 לבד יומיא דנפקו אבהתכון מיארעא דמי צ
 עד יומיא דהיו ושלחתי לוחותי את כל עבדי
 נביאי כל יום מקדים ומשלח ולא שמיעו
 ולא הטו את אזנכם וקשו את ערפכם הרעו
 מאבתם ולא קבילו למימרי ולא ארכינן
 את ארעון ואקשיאו את קדוהון אבאושה
 מאבהתהון וזכרת אלהים את כל הדברים

בטע
בסי
בג
בג
בג

הם
בג
בג

בג
בג
בג

השלמתי את כל אחיכם את כל ירע
 אפרים ואגלי יתכון מארע בית שכינת
 כמאדאגלית ית כל אחיכון ותבלוהע
 ישראל ואתה אל תפלי
 בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה
 ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמיע
 אוקד ואת לא תעלי על עמי הדין ואל
 תתחם עליהון בבשו וצלו תאתבעו
 מן קדמי ארז לארעא קדמי לקבל
 צלותך האינן רואה מה הם עשים
 בערי יהודה ובחצות ירושלים הלית
 אתחיו מה דאינן עבדו בקדוהיא
 דבית יהודה ובשוקי ירושלים הבנים
 מלקטים עצים והאבות מבערים את
 האש והנשים לטות בצק לעשות
 כונס למלאכת השביים והסד נככים
 לאלהים אחרים למען הבעיסקי כפיא
 מלקטיו אשיא ואכהתא מדלקיו נת
 נורא תשא למישן ות לישא למיענ
 מד יטח לזבחת שמיא ולנסכא
 נכין לטעות עמיא בדול לארעא
 קדמי האמי הם מבעיסקים נאם והוה
 הלא אתם למיעו בשת פניהם המדון
 דקדמי אינו מרפיו אס ית לא לאשטא
 לחזבריל ריבהתון בעבדיהון לבו
 כה אמר ארז יהוה הנה אפי וחמית
 נתת אל המיקום הזה על האדם ועל
 הכזמה ועל עז השדה ועל פרי
 הארמה ובערה ולא תכבה בכיו בדט
 אפי אדום הארעו וחמית חלבאתא
 הדין על אישאו ועל בערא ועל אלו
 חלא ועל איבאד ארעא וישיעו ולא

לן ד בטע בסי ומי אפי וחמית נכביאם קטוב קרא יוקים
 קראים טעיה אובליך יתוקים נועים ענת ענת פסיליה

האכה ולא ישמעו אליך וקראת אלהם
 ולא יעזבוה ותמלל עמיהו ית פתגמיה
 האליו ולא יקבלו מינך ותתנבו להוון
 ולא יתבונן ואמרת אלהם זה הגו אשר
 לא שמועו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מסו
 אכרה האמונה וכדתה מעשה ותמיד
 לחודיו עמא דלא קבילו למימרא דגו
 אהוון ולא קבילו אלפו פסקת הימנותא
 ואיתמנעת מפומיהוון גו בורד
 והשליכי ושאני על טפלים קינה כי מאם
 יהוה וישש את דור עברתו תלישי על
 רכבך הגלו וסולי על גגין אלויה ארי
 רחיק ה ורטישית עסודא ועברו על
 מימריה כי עשו בני יהודה הרע בעיני
 נאם יהוה שמוי שקציהם בבית אשר
 נקרא שמוי עליו לטמאו ארי עברו בני
 יהודה רביש קדמי צמי שוואו שיקדוהו
 בבית אדאיתקרו שמוי עלוהו לסאבותיה
 ובנו במית התפת אשר בנו אבו הנם
 לשרת את בנימין ואת בנימין באש אשר
 לא צויתו ולא עלתה על לבי ובנו במיר
 תופת רכחילת בר הנם לא קדאת בנימין
 וית בנימין בנו אדא פקודית באחיות
 ולא רעו אקדמי לכו הנה ומים
 באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת ונא
 בו הנם כי אסגא ההרצה וקברו בתופת
 מאו מקום כליו האיומיא אתו צי יי
 ולא מתאמר עוד תופת חילת בר הנם אלהו
 חילת קטליא וקברו בתופת מאו אתר
 והיתה נבלת העם היה לימאל לעות השמים
 ולפחית הארץ ואיו מחיד ותהי בנימין
 רעמיא הדין משגרא למיכל לעופא דשמיא

יחיד

ל

ב

ו

ע

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ולבעורא דארעא וליה דמינך והשפיע
 מעור יהודה ופחיות ירושלים קול ששון
 וקול שפחה קול חתו וקול בלהם לחנה
 תהיה הארץ ואובטיל מקורו אובית
 יהודה ומשוקי ירושלים בעל חתו
 קל חתנו וקל כלו ארי לחרבה יהו
 ארעא בעת ההיא נאם יהוה יוציא
 את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
 שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
 הנביאים ואת עצמות ושבי ירושלים
 מקבריהם בעידנא ההיא צי ייפקון
 ות גרמי מלכיא רבית יהודה ות גרמי
 רבוביהוון ות גרמי בהנאות גרמי
 נביי שקרא ות גרמי מתברר מרושלים
 מקבריהוון וטפוחים לטמיט ולירח
 ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר
 עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר
 השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
 לדמו על פני הארמה והיו וטפוחים
 לקבל שמיטא וסיהרא לכל חיל
 שמיא דרוחמותו ודפלוהו ודטעו
 בתריהוון ודתבעונו ודסגרו להוון
 לא יתכנסו ולא יתקברו לימל מצד
 על אפי ארעא יהוון ובחר מיתמחים
 לכל השאריות הצטארים מן השפוח
 הרעה הזאת בכל היקוות הנשארים
 אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות
 ויתרעון במית אמר דבחיא ליל שארא
 הישתארוון מן הרעותא ביטותא ודא
 בכל אתריא הישותארוון דאנלייתו
 לתמן צי יי עבד ואמרת אלהם כה
 אמר יהוה היפלו ולא יקומו אנשיות

ו

ע

ירושלים ה וקפין קיבוץ ומינותן והם אספין בדינת סוד
 ירושלים נבלת וליש וכל אתר וס פשו כות קב צבא אא אא

ומשה ועפעפנו ילדו מים והחיו וטל
 על נא אלה או שגרו עננא רמנו וגלגל
 עננא אגרו מים כי קול נהי נשקיע מציון
 איד שודנו כושנו מאד כי עזבו ארץ
 וכו השלכו משכנותי ארץ קל אוליא
 אישתמע מציון איכרון איתבזזנה
 בהיתנא לחרא ארץ חרבת ארענא ארץ
 צר אה בתינא כי טמענה
 נשים רבר יהוה ותקח אונכס רבר פיו
 ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קעה
 שמי ענא נשיא פיתגמ ארדו ותצות א
 אודכון לילי נכיהי ואלופא לבנתון
 אוליא ואיתנא לחברתה עינא אבי עליה
 מות בחלוננו באבארמנתנו לתברית עולל
 מחוץ בחודים מרחובות ארץ פלוק מותא
 בחרבנא על במירציתנא לשי צאה יעקון
 משוקא ערלימין מרחובו דבר כה נאם
 יהוה ונפלה גבלת הארס כדמו על פני
 הארצה ובעמיד מ אחר הקצר ואין
 מאסא איתנבי כד אכ לו תיתר מי גבלתא
 ואיתנא בזבל מברר על אפי חקרא וכ
 ובעמירא מברר חצודא ולית דמבנש
 כה אמר יהוה אל יתהלל
 חכס בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו
 ואל יתהלל עשור בעשורו ברא לא לא
 ושתבח חכים בחוכמתיה ולא ישתבח
 גבורא בגבורתיה ולא ישתבח עתירא
 בעתירתיה כי אכבו את יתהלל המיתהלל
 השביל ודע אתי כי אני יהוה עשה חסד
 מי טפט ועדקה בארץ ביבאלה חפצתי
 נאם יהוה אלהיו ברא ישתבח ומשתבח

הי זי

20m

בשרה

יהוה אלהי
אל יתהלל

הי זי
בת

כדנא אה לא ישתבח שלימה בר כור חכמה מוחכמתיה
 ולא ישתבח טופסון בר פנון בגבורתיה ולא ישתבחון
 קרב בר יעור ואחאב בר עפרי עתירא בעתירתיה

חכים ואלים למידע בחלתי אר אנה
 מי עבדנא חסדא ודיו דקשות חס
 בארעא אר בארץ רעו קדמי איה
 הנה ימים באים נאם יהוה
 ופקדתי על כל מל בערלה האומיא
 אתו אכ וי אסער על כל עממיא ארעא
 על מצרים ועל יהודה ועל ארס ועל
 בני עמון ועל מואב ועל כל קעני
 פאה היטבים במדבר מכל הגוים ע
 ערלים וכל בית ישראל ערלי יב על
 בית מצר ועל יהודה ועל ארס ועל
 בני עמון ועל מואב ועל כל מקפי
 פאתא דשרון בשכנתו במדברא אר
 כל עממיא ערלון בבשרהו וכל בית
 ישראל ערלון בליבון
 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה
 עליוכם בית ישראל קבולות פיתנא
 הדין דמלל מן עליוכם בית ישראל
 כה אמר יהוה אל הדין הגוים אל
 תלמדו ומיאתת השמים אל תחשבו
 מחתו הגוים מהמיה בראי מ אריות
 עממיא לא תילפון ומאתנן דמשתנן
 בשמיא לא תיתברון ארץ מיתברון
 עממיא מיתברון כי חקות ועממיא ובי
 הוא כי עז מלער בדתו מעשה דר
 חר שובעניד ארץ גירות עממיא אנה
 אינח ארץ אעא מחד שאקני ליה
 עובד דריו נער בחצינא בכסא ובהב
 ויפהו במסמרות ובמקבות וחוקים
 ולא יפיק בכספא וסד הכא מחפ ליה
 במסמרו ובמקובין מיתקין ליה ליה

הי זי

הי זי

הי זי

הי זי

ויעטרו בתמיד מקשה המה לא ידברו
 נשואי נשואי לא יצעדו אל תיראו מ
 מהם כי לא ירעו וגבוי טוב אין אתם
 עובד צעד זק עינו אינו ולא אמיל ליו
 איתנפלא ותנשליו אר לית בהורוחא
 לה לכא לא תידחלו מיעהוד אר לא
 מבאטיו ואת לא יטבא לית אינו ידעו
 מאח במקור יהוה עזר אתה
 ועזר שמה בצורה לית ברמיעה מרב
 את ובשוק בצמרתא מי לא יד אר
 מיד העיס כיד יאתה כי בכל חכמי
 העיס ובכל מלכותם מאח במקור מול
 יחל מן קדמך מיד כל עלמא אר
 רידק הוא מלכות אר בכל חכמי
 עמיא ובכל מלכותהו לית ברמיעה
 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הכלים
 עז הוא ויכחד איתובו עמיא על
 דאויטפשו ועל דפלוו לטענות אאר
 למא איתו כסא מרוקע מיתרשיש
 יבא ויתמאופו מעשה חדש ויהי
 ערוה ליתו ארצו לבשם מעשה
 חכמים כסא דמחפו מיא פירקא
 מיתו ויהבא מיאופיר עובד נגד
 ויהי קעי תכלא וארצו נא לבושיהו
 עובד חכמים כולוהו ויהוה אל הים
 אמת הוא אל הים חיים ומיד עולם
 מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גנים
 ועמי ויהי אדם קטוט הוא אר קמיא
 ומיד עלמיו מרוגויה תוע ארעא
 ולא תכלו עמיא לסוכר ארעויה
 כדנא תימרוו להו בארעא

191
196

191
196

191
196

רשמי אוארקא לא עבדו יאכרו מארעא
 וביתחות שמיא אלה דנה פרטעו אמתא
 דש לח רמיה נביא לית שאר כבי גלותא
 דבכל דאב יימרוו לכו עמיא דאנוו
 ביניהו פלוו לטענות אמת ישראל בין
 פתיכו וכדו תימרוו להו טעונו דאנוו
 פלוו להו טעונו דלית בהו ציד אינו
 מו שמיא לא יכלו לאחת מיסד ארעו
 ארעא לא יכלו לא צמחא פירי ארעו
 אינו ופלווהו יכדו מו ארעא וישתעו
 מותחות שמיא ארעו
 עשה
 ארץ בכחו מכיו תכל בחכמיתו ובתבונתו
 גטה שמים כדו תימרוו להו אמתא
 פלוו לדעם ארעא בחיליה שכלילת
 בחכמיתו ובסוכלת עמיתו תלא שמיא
 לקול תמו חמו מיכב שמים ויעלה
 נשיאים מק צה הארץ ברקיע למיטר
 עשה ויוצא רוח מאצותו לקל מיתנה
 ריכפת רמיו בשמיא ויסיק עניו מסעי
 ארעא ברקיע לכו מיסר אעבד ויסיק
 רוחו מבית צנורו ובער כל ארס מדעת
 חקיש כל צורא מפסל כי שקר נכס ולא
 רוחבם איטפשו כל עמיא מלמודע
 חוכמא כחית כל קעי מלמעבד צלם אר
 שקרא איתכונת ולא רוחא כהו הכל
 המה מעשה תענועים בעת פקדתם
 יאכדו למא אינו עובד תולעבא בעינו
 דאסער עליהו חוכמיו יכדו לא
 כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
 וישד אל טובט בחלתו יהוה צבאות שמו
 לא כאיליו חולקיהו ריעקב אר רבא

מלא הוא אשר שובטא דאחסנתיה
 עבאות שביה אספי מ'ארץ
 נבעתך ישובת במ' צד כנ'שי מ'ארעא
 סחורתך ותבא בתוקף אבק ד'ר'ז'ר'ז'ר'ז'
 כי כה אמר יהוה הנני קלע את ישובי הארץ
 בפעם הזאת והצרת להם למען ומ'צאו
 אר' כד' צ' ה' האנ' מ'ית' עק'א על עמ'א
 וד'ן ונמ' א'ר'ט'ן אבנ'א בק'לע'א כ'ז
 אכר' ית' תב'י ארע'א ב'וימ'נ'א ה'ד'א ו'אש'ק'
 לה'ן בר'ל ד'קבל'ן פ'רע'נות ח'וב'ה'ד'ו'
 א'ח ל'י על ש'בו'ר נ'חל'ה מ'סת'י
 ו'אנ'י אכר'ת'י א'ר' ו'ה ח'ל'י ו'אש'אנ'י ו'י ל'י
 על תב'ר'י מ'מ'ד ע'א מ'חתי ו'אנ'א א'מ'ר'ות'מ'ם
 ד'ו מ'רע'י ו'אס'וב'ר'ינ'יה א'ה ל'י ש'ד'ר ו'כ'ל
 מ'תי' נ'תק'ר'ב'ני י'צ'אוני ו'א'ינ'ם א'יו נ'ט'ה'
 ע'וד א'ה ל'י ו'מ'ק'ים ו'ר'יע'ות'י א'ר ע'י ח'ר'וב'ת
 ו'כ'ל ק'ד'ו'ת א'ית'ב'ו'ר'א ע'מי ג'לו ו'ל'ית'נ'ן ל'ית
 ר'מ'ית'ח' ע'וד מ'י ש'כ'ני ו'מ'ק'ים ו'ר'יע'ות'י כ'י
 נ'בע'ר'ו ה'רע'ים ו'את יהוה ל'א א'ר'ט'ו ע'לכ'ן
 ל'א ה'ש'כ'ילו ו'כ'ל מ'רע'ית'ם נ'פ'ו צ'ה א'ר'ו א'
 א'יט'פ'שו מ'לכ'י'א ו'א'ולפ'ן מ'ן מ'ן ל'את'ב'עו
 ע'לכ'ן ל'א י'צ'ל'חו'ן ו'כ'ל ע'מ'ה'ו'ן י'ת'ב'ד'ר'
 ק'ול ש'מ'וע'ה ה'נה ב'אה ו'רע'ש'
 ג'ד'ול מ'ארץ צ'פ'ון ל'ש'ום א'ת ע'ר'ו י'הו'ד'ה'
 ש'מ'מ'יה מ'ע'ו'ן ה'מ'ם ק'ל'ב'ס'ו ת'א ה'א א'ת'י'א
 ו'ו'וע'א ר'ב'א מ'ארע' צ'יפ'ונ'א ל'ש'ו'נ'א ה'ת'
 ק'ד'ו'ת'א ר'ב'ת י'הו'ד'ה ל'ע'רו מ'ד'ור ו'ר'ו'ק'י'ן
 מ'דע'תי י'הוה מ'י ל'א ל'אר'ם ד'ר'כו ו'ל'א ל'א'יט'
 ה'ולך ו'ח'ב'ז א'ת צ'ע'רו ו'ד'ע'נ'א מ'י א'ר'ך ל'א
 ל'א י'נ'ש'א א'ח'ר ח'יה ו'ל'א ל'ג'ב'ר ד'א'ו'ל ו'מ'ת'ק'ן
 י'ת פ'ס'ע'ת'יה י'ס'ר'י'ע'י י'הוה א'ך ב'מ'ט'פ'ט

ל
ב
א

ב
א
ב
א

20
א

ב
א
ב
א

אל באפ'ר פ'ת מ'ע'יט'ני א'ית'א ע'ל'ד'ו'
 ו'ס'ו'ר'ו'ן י'ן ב'ר'ם ב'ד'ו'ן ח'ס'וד ו'ל'א י'ת'ק'ח'
 ו'נ'ע'ד ב'ה'ן ד'ילק'י'א ו'ע'ר'ו'ן ט'פ'ן ח'מ'ו'ת'
 א'ל ה'ע'י'ם א'ש'ר ל'א י'ד'ע'ו'ד ו'ע'ל מ'ט'פ'וח'ת'
 א'ש'ר ב'ש'כ'ד ל'א ק'ד'או כ'י א'כ'לו א'ת'ו ע'ע'ת'
 ו'א'כ'לו'ה'ן ו'י'כ'לו'ה'ן ו'א'ת'נ'ו'ה'ן ה'ש'מ'י ש'פ'ו'ן
 ח'ו'מ'ת'ך ע'ל ע'פ'מ'י א'ר ל'א א'ל'יפ'ו ל'מ'דע'
 ר'ח'ל'ת'ך ו'ע'ל מ'לכ'ו'ת'א ר'פ'ו'ל'חו'ן ש'מ'ך ל'א
 ת'ב'ע'א א'ר'י ש'ל'ו'טו ב'ד'ב'ית ו'ע'ק'ב ו'ב'ו'
 נ'יכ'ס'י ה'ח' ו'ש'י צ'י א'ונ'ו'ן ו'ב'ית מ'ד'ו'ר'ו'ן
 א'ע'ר'י'או' ה'ד'ב'ר א'ש'ר ה'ה א'ר'
 ו'ד'מ'י'חו' מ'י'את י'הוה ל'אמ'ר מ'ית'נ'ם נ'ב'אה'
 ה'ה'ה ע'ם י'ת'מ'יה מ'ן ק'י ל'מ'י'ד'ר ש'מ'ע'ו'
 א'ת ד'ב'ר'י ה'ב'ר'ית ה'ז'את ו'ד'ב'ר'ת'ם א'י'א'ש'
 י'הו'ד'ה ו'ע'ל י'ש'ב'י ו'ד'ו'ש'ל'ם ק'ב'ו'ל'ו'ן י'ת'
 פ'ית'ג'מ'י ק'י'מ'א ח'ד'ו'ן ו'ת'מ'ל'ו'ת'ו'ן ע'מ'א'נ'ש'
 י'הו'ד'ה ו'ע'ם י'ת'ב'י ו'ד'ו'ש'ל'ם ו'א'מ'ר'ת' א'ה'ת'
 כ'ה א'מ'ר י'הוה א'לה'י י'ש'ר'א'ל א'ר'ו'ר ה'א'ש'
 א'ש'ר ל'א י'ש'מ'ע' א'ת ד'ב'ר'י ה'ב'ר'ית ה'ז'את
 ו'ת'י'מ'ר ל'ה'ו'ן כ'ד'ו'ן א'ר'י' א'ז א'ר'י'ש'ר ו'י'ט'
 ג'ב'ל א'ר'ל'א י'ק'ב'ול י'ת'פ'ית'ג'מ'י ק'י'מ'א ח'ד'ו'ן
 א'ש'ר צ'ו'ת'י א'ת א'ב'ת'י'כ'ם ב'יו'ם ה'ו'צ'א'
 א'ו'ת'ם מ' א'רץ מ'י צ'ל'ים מ'בו'ר ה'ב'ר'ת'
 ל'אמ'ר ש'מ'עו ב'ק'ו'ל'י ו'ע'ש'ית'ם א'ת'ם מ'י
 א'ש'ר א'צ'ו'ה א'ת'כ'ם ו'ה'י'ת'ם ל'י ל'ע'ם ו'א'נ'כי
 א'ה'יה ל'ב'ם ל'א ל'ה'ים ר'פ'ק'ד'ית י'ת'א'ב'ח'ת'ם
 ב'יו'מ'א ר'אפ'ו'ק'ית י'ת'ה'ח מ'ארע'א ר'מ'י'צ'
 מ'בו'ר א'ד'פ'ר'ו'ל'א ל'מ'י'מ'ר ק'ב'ו'ל'ו'ן ל'מ'י'מ'ר
 ו'ת'ע'ב'ד'ו'ן י'ת'ה'ח ב'כ'ל ד'אפ'ק'ו'ת י'ת'ב'ו'ן ו'ח'ס'ו'ן
 ק'ד'ו'ת'י ל'ע'ם ו'א'נ'א א'י'ה'י ל'כ'ו'ן ל'א ל'ע'ו'
 ה'ק'ים א'ת ה'ש'ב'ו'ע'ה א'ש'ר נ'ש'ב'ע'ת'

ל
ב
א

ל
ב
א

בבית עשתה המזמרה הרבים ובשר
 קדש ועבדו מעליך כי רעתמי אונתעלי
 מה לעמא דהנה חלב קדמי שבקופולח
 דחלמי עבדו עיניה לחטא פגאון מערבין
 בשר שיקוצין עיני בשר קודשא יצח
 מיבד מן קביטתך בכין חיות תקיפא
 את רעבן פה פרי תאר קרא יהוה שפך
 לקול המולה גדולה הצית אש עליה ויש
 רליתו האבאלו ויתא רשפור ברותה
 וזאי בחיזויה וכוכיה מטין באולגאן
 רבי מן שקיה בעממי אובדו רעבת על
 אוריתא מטורית עממין סגאן דתקפין
 באי שתא יתחן עלך ותחברון להווסוסין
 ויהוה צבאות הנטע אתך רבד עלקרעה
 בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
 עשו להם להכעיסני לקטר לבסל ויג
 צבא דקיים ותדגור לאתאה עלך בישא
 בדול חוב בית ישראל ובית יהודה רעסן
 להון לארצא קדמי לאמקא בוסמין א
 לבעל ותחיה הודיעט וארעה או
 חד איתמי מעלליהם וי אלפי ואלפית
 בכין אחותמי עובדיהון ואני כבבש
 אלקת ובל לטבח ולא ידעתי כי עלי
 חשבו מחשבות נשחיתתה עץ בלחמי
 ובדחתע מיארץ חיים ושמו לא זכר
 ער ואנא באימר בחור דלעובסתא
 מיתובל ולא ידעית אמי על חשבו
 עישתומין ביטון אמרין איתו צרמי
 סמ אריות אבמיליה ונשו צימד
 מארעא דישראל ושמיה לא ידבר ענה
 ויהוה צבאות שפט צדק בחן בליות

בית עשתה המזמרה הרבים ובשר
 קדש ועבדו מעליך כי רעתמי אונתעלי
 מה לעמא דהנה חלב קדמי שבקופולח
 דחלמי עבדו עיניה לחטא פגאון מערבין
 בשר שיקוצין עיני בשר קודשא יצח
 מיבד מן קביטתך בכין חיות תקיפא
 את רעבן פה פרי תאר קרא יהוה שפך
 לקול המולה גדולה הצית אש עליה ויש
 רליתו האבאלו ויתא רשפור ברותה
 וזאי בחיזויה וכוכיה מטין באולגאן
 רבי מן שקיה בעממי אובדו רעבת על
 אוריתא מטורית עממין סגאן דתקפין
 באי שתא יתחן עלך ותחברון להווסוסין
 ויהוה צבאות הנטע אתך רבד עלקרעה
 בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
 עשו להם להכעיסני לקטר לבסל ויג
 צבא דקיים ותדגור לאתאה עלך בישא
 בדול חוב בית ישראל ובית יהודה רעסן
 להון לארצא קדמי לאמקא בוסמין א
 לבעל ותחיה הודיעט וארעה או
 חד איתמי מעלליהם וי אלפי ואלפית
 בכין אחותמי עובדיהון ואני כבבש
 אלקת ובל לטבח ולא ידעתי כי עלי
 חשבו מחשבות נשחיתתה עץ בלחמי
 ובדחתע מיארץ חיים ושמו לא זכר
 ער ואנא באימר בחור דלעובסתא
 מיתובל ולא ידעית אמי על חשבו
 עישתומין ביטון אמרין איתו צרמי
 סמ אריות אבמיליה ונשו צימד
 מארעא דישראל ושמיה לא ידבר ענה
 ויהוה צבאות שפט צדק בחן בליות

10
 בעט
 10
 בעט

ל
 חילוק
 צירע
 בעל
 עות
 רבות
 ל
 חילוק
 בעל
 עות
 רבות

20m

ולב אראה נקמתך מוסמי ארץ עליה
 את ריבי וי צבאות דאין קושטא עליו
 קדמיה כלמן ולב אחו פור ענת וי
 מינהון ארץ קדמך אפריתת עליו
 לכן כה אמר יהוה על אנשי
 ענתות הנבקשים את נפשך לאמרי
 תנבא בשם יהוה ולא תמות בדעתי
 בד אבי על איש ענתות רבתי עקוד
 ראמרון לאתתעבלי בשמא ולא תמות
 בידנא לכן כה אמר יהוה ע
 צבאות הנני פקד עליהם תבחור כי ימות
 בחרב בנחם ובנתיחם ימותו ברעב
 כל באי צבאות האנא מסער עינחון
 עולמי יהוה ותקטלוו בחרבא בעמון
 ובנתהון ימותו בכפנא וישארית
 לאתהיה להם כי אבי ארעה אל אנשי
 ענתות שתת פקדתם וישאר אלויה
 להון ארץ איתמי ביטתא על איש
 ענתות שתת סערו חוביהון
 צדיק אפה יהוה כי ארע ארץ אר
 משפטים ארבו אותך מדוע חרך
 רשעים צלחה שרין כל בעי בני וי
 את מילמרון לקבל פיתגוד ברם
 שאילת דיני אנא שאילמן קדמך
 מדיו אורחת רשועי אמר צלחאשח
 פולחא כל משקרי טקר נטעותם
 גם שורשן ילכו גם עשו פור קרוב
 אבה בפיהם ורחוק מכל חותיהם קי
 קימתינו אף תקיפו עתרו אף קט
 מבסין קרובין פיתגמי אריתך גמו
 בפניהון ורחיקא דחלקך מכל חותיהם

10
 בעט

250 R

ואתה יהוה ידעתני תר אנוי וכחנני לבי
 אתך התיקם כעאן לטבחה והקדושים
 ליוס הרעה ואת ל כול אדע תגלי
 קדוך דאת בחר לבבי ארדעו ברחלוק
 רשיעא אתקיעעו בענא לניכסתא
 חמייענו ליוס קטול עד מתו
 תאכל הארץ ועשב כל השדה ובש
 מרעת וטבו בה ספתה בחיות ועוף
 כי אמרו לא יראה את אחריתנו עד
 אימתו תחרוב ארעא ועסק אדכל
 חקלא יבש מחובי רשעיא דיתבין
 בה סת בעורא ועופא ארו אמרו לאגלי
 קדמוהי סופא כי את רגלים לצתה
 וכל אוק ואוק תתחרה את הסוסים
 ובארץ שלום אתה בטח ואוק מעשה
 כעאן הירדו דעה תיובתא לרמייה
 נמא על בעותיה נביא את דמי לקמא
 דהט עמי דילי אולאי ואיכדון את
 דמי למרחט לקביל סוסותא במק
 כבקעתא ובארע שלמא את מתבטח
 ונפל ואיכדון את מדמי למיעוב בקביל
 חיות בר אברובי מדעא ואם על טעון
 דאת מוסקוב לנכוד בער מלכא דכל
 דגלא נביא את חז ומתמה ומזפון
 דאחוק ונמא דעא עתיד למיעבר
 לאבחתך צדיקיא דמי על מאדהטו
 סוסותא למיעובד עובדון טבון קדמי
 ואף אמרית להון דאיתו על בניחון
 בירכו ונחמון האבני אדנחתו שמוק
 בירדנא כי גס את אחיק ובית אביך
 נגדו בנגדו בק גס קמיה קדאן אחיק

מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טבור
 ואת בעי עליהון כחמין אר אף אחך
 ובית אבוק אף אינו שקדו בד אף אינו
 אקרו עלך מילוד בישת לא תהימן בהווארי
 ומלון עלך פיתעמין תקצו
 עבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי
 את ירדות נפסי בקף איבמה שבקתית
 בית מקדשי רטשתי את אהסנתי מסרתי
 ית עמית דהיה חביב קדמי ביר סנאוהי
 היתה לי נחלת באר יהביער נתנה עלו
 בקולה על כן שנאתיה הית קדמי אהסנתי
 כאר אבחרצא סלוקת קדמי איתרע שמה
 על כן רחיקתה העיט עמוע נחלתו לי
 העיט סקב עליה לכו אספו כל חית
 השדה אתו לאכלה בעופא דמייתכוד
 כיו איתבררת אהסנתי קדמי ובעופא
 דמייתכוד כיו יתבטחו עלה דקטליון
 בחרבא מסחור סח מלכו עמכמא ומ
 ומשארית הון יתיו עליה למיבנה ועיס
 רבים שחתי כדמי בוסקו את חלקתי נתנו
 את חלקת חמדתי למדבר שוממה מלכו
 סנאו קטלו עמי דושישו ית אהסנתי
 חבנו ית אהסנתי חמדתי למדבר צדי שמה
 לשוממה אכלה עלי שוממה נשמה כל
 הארץ כי אין איש שם על לבו שויהא
 לצדו איתאבלת קדמי חרובת צדי אתכל
 ארעא אר לית אקטו ומשני רחלתי על
 לב עלבל שפתיים במדבר באו שרדים
 כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
 קצה הארץ אין שלום לכל בשר על כל
 נגדו במדברא אתו בחוון אר חרבא

10^m

ב
ב
ב

מן קל מקטלא מספיר ארעא ועד סיפיר
 ארעא לת פלמא לכל ביסרא ארעא חתם
 וקצים קצרו נחלו לא מעילו וכשר
 מתבאתיכם מהחזו אף יהוה לא תהון ופון
 לדורעו חטיו על בידו ולא משבחון למנש
 אלהיו כוביו ומעללתהון לת להון התאה
 ותיבחתון בעובי יבון במיתו עליכון תקח
 רצוא דני כה אמר יהוה על כל
 שכני הרעים הנגעים בחלה אשר הנחלת
 אתעמי את ישראל הנני נהרס מעל אונ
 ארמתם ואת בית יהודה אתוש מיתכם
 ביה צני על כל מצריא בי פתא דמנחון
 באחסנתא דאחסנית ותעמי מת ישראל
 הא אלא מטלטלהון מעל ארעהו ורת
 דבית יהודה אטלטל מבניהו והיה
 אחרי נתשו אתם אסוב רחמיכם חטט
 והטובתים איש לחלקו ואיש לארצו
 ויהי בתר דאטלטל תהון אתוב במימרי
 ואר חוס עליהון ואתיבינו צב לאחסנתא
 וצב לארעהו והיה אם למד ולמדו את
 דרבי עמי להשבע בשמי חי יהודי
 כאשר למדו את עמי להשבע בצעל
 ועבנו בתוך עמי והיה אם מלח ילפון
 בי אורחת כמי דעמי לקימי אב שמי קים
 הוא לי כמי דאלפון את עמי לקימי אב שמי
 טעותא ותקימון בגי עמי ואם לא
 ישמעו ותתשתו את הגו ההוא נתוש
 ואבד באם יהוה ואם לא יקבלון אולפון
 ואיטלטל ית עמי ההון טלטול ראבון
 אב לי כה אמר יהוה אלו הודו וקצית לך
 אחר פטתים ושמתו על מתנד ובמים

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

G.13

אל תבי אהו כד צני לי אויל ותובון
 לך זרד דכיתו ותשובנה על חרצו
 ובמא לא תע ליניה ואקנה את האור
 כדבר יהוה ואקים על מתני ונבנת
 מת זרוא כפיתגמא דני ושומתיה על
 על חרצו והי דבר יהוה אלי
 טמית לאמר והוה פיתג נבו דני עמי
 תיננות למימר קח את האור אסור
 קנית אסור על מתנד וקום לך פרחה
 וטמנתו שם בבקיק הקלע סכית זרוא
 רובנתא רעל חרצו וקום אויל לפת
 וטמנתו תמן בשעועות כמגלי ואד
 ואטמנתו בפרת כאשר צוה יהוה את
 ואולית וטמנתיה בפרת כמא דפקדון
 תי ויהי מקץ ימים רבים ולאמר והוה
 אלי קום לך פרחה וקח משם את
 האור אסור צומתו לטמני שם חוה
 מסוף יומין פגאיו ואמר לי קום
 איזיל לפרת וסב מתניו מת זרוא
 דפקידתך למיטמנתיה תמן וארפתיה
 ואחפר ואקח את האור מן המינסאסור
 טמנתיו שם והנה נשחת האור לא
 יצח לכל ואולית לפרת וחברת תלמית
 מת זרוא מן אתרא דטמנתיה תמן הוא
 אתחבל זרוא לת ביה צרוד וכלמרעם
 והי דבר יהוה אלי לאמר
 והוה פיתג נבו מן קל עמי תימרי כה
 אמר לי ככה אשחית את גאון יהודה
 ואת גאון ירושלם חרב כד אב לביד
 אחביל מת תקח אינש יהודה ותתקון
 תמי זרוד יהוה כני העכהוה הרע

הס

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

ונפצתים איש אל אחיו האבות והבנים
 יחדו נאם יהוה לא אחי ל ולא אחוס ולא
 ארחם מה שחיתם ואגריו וגר באחוזי
 ואסון ובנין בחד אצלי לא אחי ולא
 אחוס ולא ארחם מלחבלותיהוה שמעו
 והאזינו אל תגזרו בי יהוה רבך שמעו
 ואציתו לא תתברכו אר במימרא דר
 גיר בין תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטהר
 חשן ובקדים ותגפון עליכם על הדי
 גשף וקויתם לאור השמה לכליות ישות
 לערפל וזו קלל איכח וקרא שר לאתית
 עליכון עקא ותהו דכו לדמחלכו ביד
 בקבלאו שר לא ותגפון רגליכון על טורי
 קבל ותיססרון לניהור ויהו עליכון חשון
 לוחור והאכיר בקבלאתהו מהלכו אמתו
 ואם לא תשמיעוה במסתרים תכסו נפשו
 בפני גיה דרמיע תרמיע ותדר עיני דמיעה
 כי בשבה עדר יהוה ואם לא תקבלו אולפ
 ביד במתרא תיבכי נפשו מן קדם ריעו
 מינכו וקרבו ומדמיע תרמיע ותשגר
 עיני דמעו אר איטתבי עמא דר
 אמר למלך ולגמרה הטפילו
 שבו בי ירד ביד אשותיכם עשרת תפארתם
 אמר למלכא ולמלכתא אמר איכו תיבו
 אר לא תקבחו מינכו גפל כליל תושבחתכון
 ערי הנגב סגור ואין פתח הגלת יהודה בלה
 הגלת שלמים קורח דרומא אית אחידו
 ולית דפתח גלו רבית יהודה כולתו גלו
 שלמא איתקבלו תושלמית עובד יהוה שאי
 עיניכם מראי הבאים מצפון איה ה עדר
 גמדלך צאות פארתיך וקופו עיניכו יהוה
 דאתן מצפונא או עמא דאיתמיסר ליה

ב כב דברות אהי

המאנים לטמיע את דברי ההלכות בט
 בטרירות לבם ולבו אחר אלהים
 אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהו
 כאמר הזה אשר לא יציל לבל עמא
 הדין עובר יהוה ביטון דסר וכו' לקבל
 מת פיתגמי דאולין בהרהור לבחון וטע
 בתר טעיות עממיא למיפלחהוון ולמע
 להוון ויהו כורזא הדין דלית ביה ציון
 לכל מידעם כי באשר ידבק
 האור אל מתני איש בו הדבקתי אלו
 את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה
 נאם יהוה להיות לי לעבד לטום ולתולה
 ולתפארת ולא שמעו אר במא רב
 דמדליק וזא בחר צא דגבר בן קרובית
 לפולחני מתבל בית ישראל ונתבל בית
 יהודה אפלי למחור קרובי לעם לטום
 ולתושבחה ולרבו ולא קבילו ואמית
 אלהם את הדבר הזה כה אמר יהוה
 אלו ישראל כל גבל ימלא מן ואמרו
 אליה הודע לא נודע כי כל גבל ימלא מן
 ותמר יהוה מת פיתגמי הדין כד אפלי
 אהא ושרא כל ערב תמלו חמר תמחו
 לה המידע לא הוציא מדין אר בלגרב
 ותמלו חמר ואמרת אלהם כה אמר יהוה
 הנני ממלא את כל יטבי הארץ הזאת
 ואת המלכים היטבים לרוד עלכם או
 ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל
 יטבי ירושלים שכרון ותלמד להוון
 כד אפלי האנא ממילי מת כליתבי אעא
 הלאות מילכי אריתכו לרוד על כחמיהו
 ות בהוצאות נכמי שיקראנית כל
 יתבי ירוש עקא ויהו דמן לרוחא

ואמרו אלהם: בן נטל כספי ויסיף ממלא על אטבתי

סיביר ישר פרקיה בעידן עקא למא חול
 רתוך עלנא ונחנא בתותבין בארעא
 וכעדי אורחא דכפוא למבתא למה תהיה
 כאיש נרהס כעבד לא יוכל לחושיע ואתה
 בקרבני יהיה וטובך עלני נקרא אל
 תעזוני למא יחול רתוך עלנא ואנחנא
 מטלטלין וטוביקין את צבד וכול למפרק
 ואת טבעתך ביננא ויטובך עלנא א
 אתקרי לא תשוב קונא
 כה אמר יהוה לעם הזה כו אהבו לנוע
 תליהם לאחשכו ויהוה לארצם עתה
 וסך עונם ופקד חטאתם בד אפ ה לעמא
 הדיו כמא דרתיכו כיו איתפרע מינחון
 לאגלייתחון מארע בית טובינתי וכמא
 דהו מערבו בפולחון טעוניתא וביבית
 מקדשי רגליחון לא מצעו וקד יי לא
 רעוא בחון כעו יסער חוביחון ותפרע
 עתה חון ואמר יהוה אלי
 אל תפיל בער העם הזה לטובה ואמר
 יי לא תצלו על עמי הדיו לטבא כו
 ועמו אינני טמע אל רמס וכו יעלו
 עלי ומחה אינני רעם כי בחרב וכדע
 וכבר אני מכלה אתם ארי צומח לא
 רעוא קדמי לקבל א צלותחון וארי יסקון
 עלתא ומיחנתא לא רעוא קדמי בחון
 ארי בחרבא ובכפנא ובמיותא אנא כו
 משוני יתהון ואמר אתה ארע יהודה
 חסו הנביאים אמרום להם לא תראו
 חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת
 אתו לכם במקום הזה ואמרו קמי לבנותי
 יי אהים הא נבי שיקרא אמרין להון לא
 תחון דקסלין בחרבא וכפנא לא יהי

קד 6

הי 23

הי 23

הי 23

לכו ארי שלם דקשוט איתון לכו ובאתרא
 הדיו ואמר יהוה אלי שקר הנביאים
 נבאים בשמי ואני לא שלחתיים ולא צויתם
 ולא רברתי אלהם חוץ שוא וקסס ואילו
 ותרמות לכם המה מתנבאים לכם ואמרו
 לו שיקרא אמרין נבי שיקרא דמתנבין
 בשמי ואנא לא שלחתינן ולא פקדתינן
 ולא מלי לית עימיהון נבואת שקר ואילפן
 וכדבון ורפוע לכהון אינן מתנבין לקון
 לכו קה אמר יהוה על הנביאים
 הנבאים בשמי ואני לא שלחתיים והמה
 אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת
 בחרב וכרעב ותמו הנביאים ההמה בכל כדן
 א על נבי שיקרא דמתנבין בשמי ואנא
 לא שלחתינן ואינן אמרין חרבא וכפנא
 לא יהי בארעא הדא בחרבא וככפנא וספחון
 שיקרא האינן והעם אשר המה נבאים להם
 יהיו משלבים בחצית ירו שלם מיפני חרעב
 והחרב ואין מקבל להמה המה נשיהם
 בניחם ובנתיהם וטפכתי עליהם את רעתי
 ועמא דאינן מתנבין להון יהון מטרפין יי
 בשוקי ירום מן קדם כפנא וחרבא ולית דקמי
 להון אינן נשיחון ובניחון ובנתחון ואשפון
 עליהון תבישתחון ואמרת אלהם אתה דב
 הזה תרדנה עיני רמעה לילה ויוםם ואל
 תרמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת
 עמי מכה נחלה מאר ותימר להון מרת
 פיתנמא הדיו וטעון עיני רמקו לילו ויוםם
 לא ישתקן ארי תברא רבא איתברת מלכות
 בני שתאדעמי מהא ממדעא לחדא אם
 יצאת השדה והנה חללי חרב ואם באתי
 העיר והנה תחלו אירעב מיגם נבי אונכמון

סחרו אל ארץ לא ידעו אם נפקית לחקלא
 והאקטילי חרבא ואם עלית לקרתא וזה
 מצדעו כפנא ארי את ספר ואף כהיו איתפנאו
 לסחורתהון על דבארעא לא בקרו המאם
 מאסתה את יהודה ואם בעיזו בעלה נפשו
 מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום
 ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה המדטט
 רכישותא ית רבית יהודה אכית ותבי ציון
 רחוק מיבירך מדון אלקיתנא ולית לנא אסו
 סברנא לשלום ולית טוב ולעידן סליחות חובין
 יהא פורענות חובין ירענו יהנה רשענו
 ענו אבתנו כי חטאנו לך ירענא חובנא
 וחובי אבהתנא ארי חבנא לך אל תנא למען
 שמך ואל תנבל כסא כבודך זכור אל תפר
 בריהך אתנו לא תרחיקונא ברוח שמך
 ולא תנבל את רבית כורסי קרד ויעור רובין
 קיים אבהתנא קרובך לא תשמי קמך עמנא
 הוש בהכלי הגנים מגשימים ואם השמים
 ותני רבבים הלא אבה הוא יהוה אל העני
 ונקוה לך כי אתה עשיתה את כל אלה הא
 לית צורך בטענות עמימיא לאחתאמטרא
 ואם שמימיא לא יתעז רסיסין אלהין עלימך
 הלא את הוא יי אדנא ונסב קרובך ארי את
 עברתא ית כל אילין ויאמר והנה
 אלו אם יעמד משה ושמואל לפני את
 נפשי אל העם הזה שלח מעלפני ויצאו
 ואמר לי אם יקום משה ושמואל מבני
 מן קדמי לארעא קדמי בעמי אחרין שלח
 מארע בית שביעתי ותלך והיה כיה אמרו
 אלוך אנה נצא ואמרת אלהם כה אמר יהוה
 אשר לבית לבית ואשר לחרב לחרב ואשר
 לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי ויהי ארי

20m

C.15

לענין

היה

לפי

הוא

ענין

ימרו לך לא עלי תיביר להון כה אמר יהוה
 למותא למותא ויהי חרבא לחרבא וילכצו
 לכפנא ויהי שיביא לשיביא ופקדת עליהם
 ארבע מטפחות נאם יהוה את החרב להרג
 ואת הכלבים לכוזב ואת עוף השמים ואת
 בהמת הארץ לאכל ולהשחית ואמער
 עליהון ארבע פורענות ביטיון אמר יהוה
 וקטלון בחרבא למיקטל ויתבלבא ונא
 ויתעופא רשמיא וית בעורא דארעא
 למיכל ולחבלא ונתתים לזועה לכל מימינות
 הארץ בצל מנשה בן חוקי הולמיד יהוה
 על אשר עשה בירושלם ואתנעו לזיע
 לכל מלכות ארעא על דלא תבו כמעש
 בר חוקיהו מלך שבטא דבית יהודה
 על דאסג למעבר בירושלם כי מי חזק
 עליך ירושלם ומי יצוד לך ומי יסור לשון
 לשלום לך ארי מן חוס עליך ירושלם ומי
 ידחי עליך ומי יזור למישאל לשלמיא
 ליד את נשטת אתי נאסי יהוה אחרתני
 ואט את ידי עליך ואטחדתך נלא ירתי
 הפחם את שבקת פולחני אמר יהוה
 איסתחרת וארים ית מחת גברתי ערך
 ואיחבלניך על דהוית זכרא למתכ ויהי
 תבת ואזרם במזרה בשוערי הארץ טבת
 אברתי את עמי מדרביהם לא שבו ונצא
 רדון במדברא כיו ברית ית עמי בקרן
 ארעא תבי לית אבירית ית עמי מארחתהון
 בי שתא לא פכו עצמי לי אלמנתו מחול
 נמים הבאתי להם על אם בחור שווד
 בצחרים הפלתי עליה פתאם עיר ובחלות
 סגיאה קדמי ארמילתהון מחול ומיין
 אייתמתי עליהון על סינת עולימי יהוה

16

ל

ל

ל

ל

ל

ולהצילך נאם יהוה ואת צנן לעמא הדיו
 כשור דנחש כרוד וגיחון לקיבלך ולא
 מכלון לך ארי בסערך מימרי למיפרקך
 ולשיזבותך אג' והצלתך מיד רעים
 ופריתך מבח ערבים ואישחזיבך מיד
 מבאשיו ואיפרקינך מיד תקיפיו
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 והוה פיתגם נבו מוסקני עימי למימר לא
 תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות
 במיקום הוה לאתוסב לך איתתא ולא יחון
 לך בניו ובניו באתרא הדיו כי כה אמר
 יהוה על הבנים ועל הבנות הילדיום
 במיקום הוה ועל אמתם הילדת אתם
 ועל אבתם המולידים אתכם בארץ הזאת
 ארי כד אג' על בני אועלבט דמות הדיו
 באתרא הדיו ועל אימיתתו דלרונסתחו
 ועל אבהתתו דפרו לידיו יתחון בארעא
 הדא מימותי תחלואים ימותו לא יספרו
 ולא יקברו להמו על פני הארצה והוה
 ובחרב וברעב יכלו והיתה צבלתם למאכל
 לעוף השמים ולבהמת הארץ מימת מי
 ממרעו כפן ומיתו לא יסתפרו ולא
 יתקברו לחבל מברר על אפי ארעא
 והוה ובחרבא ובצפנא יסופתו והוה
 צבילתתו משגרא למיכל לעופא דשמיא
 ולבעירא דארעא כי כה אמר
 יהוה אל תבא בית מרוח ואל תלך לספר
 ואל תגיד להם כי אספתי פלמי מ אר
 העם הוה נאם יהוה את החסד ואת
 הרחמים ארי כד אג' לא תיעול לבית
 מרוחא ולא תהך למספר ולא תידו לחון

אומל
כ"ו

ל

כ"ו

אלי בני שות נח שלמי מועמיא הדיו
 אג' ית חסדא וית רחמי ומיתו גדלים
 וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא
 יספרו להם ולא יתגדר ולא יקדח להם
 ומיתו וברביו ודערקו בארעא
 לא יתקברו ולא יסתפרו לחון ולא
 יתחממו ולא ימרטו לחון ולא
 יפרשו להם על אכל לנחמו על בית
 ולא ישקו להם כוס תחומים על אמו
 ועל אמו ולא יפרסו לחון על אבלי
 לנחמיתתו על מיתא ולא ישקו לחון
 כס תחומין גבר על אביו ועל אמו
 ובית מי שיהא לא תבא לשבת אתם לאכל
 ולשתות ובית אסחרותא לא תועיל
 לאסחרא עומדו למיכל למי שרת
 כי כה אמר יהוה צבאותא
 ישראל הצני משבית מו המיקום הוה
 לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול
 שמחה קול חתן וקול כלה ארי כה
 כי צבאות אהא דישר האנא מבטא
 מן אתרא הדיו לעיניכו ובימיכו
 קל בייע וקל חרוא קל חתני וקל כל
 והיה כי תגיד לעם הוה את כל חזנים
 האלה ואמרו אליה על מה ובר יהוה
 עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת
 ומה עווננו ומה חטאתנו אשר
 חטאנו ליהוה אל היצו והיא ארי תחנן
 לעמיא הדיו ית כל פיתגמיא האילון
 וימרו לך על מאגד מ עלנא יתכל
 בי שתא רבתא חדא מיה חובנא אומא
 סר חננא דחבנא קד יי אדנא ואמרת

אלי

ויכל מדעתא דאגלינו לתמו ואתיכונן
 דיהבית לאכהתהו הנני שליח לדוסי רבים
 נאם יהוה ודיוסי ואחריוכו אשליח לרבים
 צידים וצדום מעל כל הל ומעל כל גבעה
 ומקומי הסלעים האנא שליח לעממין
 קסולין אמר יי וקטלונן ובתרכו אשליח
 לסגאון צידיו וצידונן מעל כל טור
 ומעל כל רמא ומישקיפי כפיאם עיני
 על כל דרכיהם לאנסתרו מלפני ולאנצפו
 עונם מנגר עיני ארי קדמי גלל בלאוריהו
 לא מסתרו מן קדמי ולא מטמיון חוביהו
 מן קדם מימרי ושלמתי ראשונה משנה
 עונם וחטאתם על הלם את ארצי בגבלת
 שיקויניהם ותועבתיהם מלאו את נחלתי
 ואישלם לתוציניו בקדמיאון חוביהו
 וחטאיהו על דאחילו ית ארע בית שבתמי
 בגבלת שיקויניהו ותועבתיהו מלו ית
 אחסנתי יהוה עון ומעו ומצמי
 ביום צרה אלה גיהם יבואו מפסי ארץ
 ויאמרו אך שקר נחלו אבתינו הכל ואין
 בם מועיל יי תוקפי ורוחצני ומשוחבי
 בעירו עקא לשמע גבורתך עממיו יתו
 מסמפי ארעא וממרוך ברכ לשוקרא
 פלחו אכהתאנא ללמא ולית בהו הנאה
 היעשה לו אדם אלהים והמיה לא אלהים
 האופשר דיעביד ליה אינשא דחלו
 ואינון טעוון דלית בהו צדוק לכו הנני
 מודיעם בפעם הזאת אודיעם את יד
 ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה בניזאה
 אנא מחונו להונו ביומנא דא אחונונות
 יתפורענותי וית מחת גבורתי וידעוואי
 חטאת יהודיה שמי יי

20m

C.17.

אליהם על אשר עזבו אבתיכם אתי
 נאם יהוה וילכו אחר ל אלהים אחרים
 והעברום ושתחוו להם ואתי עזבו
 ואת תורתי לא שמרו ותומר להווע
 דשבתו אכהתכו יתו אמר יי וטעו
 בתר טענות עממיה ופלחונון וסגדו
 להו ופולחני שבקו וית אורתי לא
 נטרו ואתם הרעתם לעשות מאבתונם
 והתכם הלכים איש אחר שדירות לבו
 הרע לביתי שמע אלו ואתו אכאשתח
 למיעבר מאכהתכו והאאתו אלו וכו
 בתר הרהור לביה בישא בריל דלא
 לקבלא למימרי והטלתי אתכם מעל
 הארץ הזאת אל הארץ אשר לא ידעתם
 אתם ואבתיכם ועברתם שם את אלהים
 אחרים יומם ולילה אשר לא אתו לכם
 חנה ואיטלסול יתכו מעל ארעא
 דא לארעא דלא ידעתו אתו ויא
 ואכהתכו ותפלחו תמו לעממיה
 פלחו טעוונא ימם ולילי דלא יהו לבו
 רחמיו לבן הגה ימים
 באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי
 יהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ מצרים בבון הא יומיה אתו
 אמר יי ולא יהו משתעז עוד בגו
 גבורתא דו דאסיק ית בני ישראל
 מארעא דמצרים כי אם חי יהוה אשר
 העלה את בני ישראל מארץ צפון
 ועל הארצות אשר הדיחם שמד
 והשבתים אל אדמתם אשר נתתי
 לאבתם אילהו יהוה משתעז בגבורתו
 ויו דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא

לפי

א

לפי

עליון וקרא במוע המיון דל אפקון
 רפאני יהוה וארפא
 חטיעתי ואושעה כי תחילתי אנה
 אמי וואתסי פרוקי ואיתפרוק אמי
 מושבתי את הנה המה
 אומרים אלי איה דבר יהוה באנא תא
 אנה אמרו לי או דאיתנביתא בשמי
 ותיקיים בען ואני לא אעתי מדעה
 אחריה ויום אנוש לא התאויתי אתה
 דעת מוצא שפתי נכה פניך היה ואני
 לא עבית על מימדך מלאיתנביתא עליון
 לאתנביתו לך חלתי ויום ביש דאת
 גייתי עליון לא חמירית את על קדמך
 אפקות שופותי גלי קדמך היה אל תמה
 לי מחסה מחקי אתה ביום רעה לא יהו
 מסרך לנצחך רוחעני את בעיני עקא
 כשחידתי ואל אבושה אני וחתו חס ואל
 אחתה אנכי הבא עליהם וסרעה ומשקה
 שברו שברם ובהתון רפלי ולא אבהת
 אנא יתבלית איני ולא אתכלמי אנא
 איתי עליון ויום ביש ועל חד תרוח
 תמא תברעון כה אמר יהוה
 אל הלוך ונמרת בשער בני עמ אשר
 נבאו בל מלכו יהודה ואשר יצאו בן
 וכל שער ירושלים כד אגלו אחת
 ותקום בתרע בני עמא דהעלון בית
 מלכא רבית יהודה ודיפקון ביה וכל
 מעי ירושלים ואמרת אלהם שמעו
 דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל
 ושבי ירושלים הכאים בשערם האלה
 ותמו יהוה קבילו פיתגמא דמלכא
 רבית יהודה וכל רבית יהודה וכל מעי

מרושלים ועלון בתרעא האלוך
 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל
 תשאון משא ביום השבת והבאתם בשער
 מרושלים כד אגלו איסתמרו בנפשותיכם ולא
 תיטלו מוטל בימיא דשבתא ותעלון מעי
 מרושלים ולא תוציאו משא מפתיכם ביום
 השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את
 יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם ולא
 תפקחו מוטל בפתיכם בימיא דשבתא וכל
 עבדא לא תעבדון ותקדשונית וימא ד
 דשבתא כמיא דפקדונית ות אבהתמו וכל
 שומעו ולא חסו את אונם ויקשו את ערפם
 לבלתי קחת מוסר ולא קבלו ולא ארכעו
 ות אודנהו ואקטו אונם קדלוון בדיל ולא
 למי שמעו בדיל ולא לקבל אורפון והיה
 אם שמעו תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי
 הכי אמשא בשערי העיר הזאת ביום
 השבת ולקדשו את יום השבת לבלתי עשות
 בה כל מלאכה והיה אם קבל את קבלון למימי
 אגלו בדיל ולא לעל אמוטול בתרע קדמא
 דא בימיא דשבתא ולקדשו את יומא
 דשבתא בדיל ולא למיעבד ביה כל עבדא
 וכוון בשערי העיר הזאת מלכים ושדים
 ישבים על כסא דרובים ברכב ובסוסים
 המה ושד יהם איש יהודה ושבי מרושלים
 ותשבה העיר הזאת לעולם ותעלון בתרעו
 קדמא הלא מלכין ורבין ותבין על בוסם
 דוד רביבין ברתיבין ובסוסות אינון רבין
 אקטו יהודה ותבין ירוש ותיתוב קדמא חדא
 לעולם ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים
 ומארץ בנימין ומן השפלה ומן ההל ומן
 הנגב מביאים עולה וזבח ומנחה ולבונה

לבלתי שומעו

מ
ב
ב

ב
ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

20

כו הנם אשר פתח שער החסות וקראת שם
 את הדברים אשר אדבר אליך ותפוק לחילת
 בר הינים קדם תרעיקו לקולתא ותגבו
 תמו יתכל פיתגמי אר אמי ליל עמד ואמית
 שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ושבי ירושלים
 מה אמר יהוה עבאת אלהי ישראל הנני
 מבואר עשה עליה מקום הזה אשר כל
 שמי עשה תצלנה אוניו ותימר קמרו
 פיתגמי דני מלכיא רבית יהודה ותבו
 ירושכיה איה צבא אהא דיער האנאמית
 בי שותא על אתרא הדיו וכל דישמי עשה
 יצלו אודמיהו יעו אשר עובדי והצרו את
 המקום הזה וקטרו בו לאלהים אחרים
 אשר לא ירעום המה ואבתיהם ומלכו
 יהוד והמלאן את המקום הזה הם נקיים
 חלוד שבקו פולחני וסאיבו אתרא
 הדיו ואקיקו ביה בוסמיה לסעות עמיא
 ולא ירעו איהו ואכהתהו ומלכיא א
 רבית יהודה ומלך אתרא הדיו וסאיבו
 וכו את בניית הבצל לשרוף את בנייהם
 באש עלות לצל אשר לא צויתו ולא פוסי
 ולא עליתה על לבי ובעוית כמית בעלא
 לאקרא ותבניהו בנורא עלוה לצעלא
 ולא פקירית באוריתי ולא שלחית ביד
 עבדי בני אולארעיא קדמי
 לכו הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא
 למיקום הזה עוד התפת וגי אבו הנם כי אם
 גא ההרעה בליו הא יומיא אתו אג וולא
 ותקרו לאתרא הדיו עוד תיפת וחילת בר
 הנם איהו חילת קטיליא ובקתי את עעת
 יהודה ומרושלים במקום הזה חפלתים
 בחרב לפני אויביהם וביר מבקשי נפשם

ונתתי את נבליהם למאכל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ ואקלל את מלך איש
 יהודה מתבי ירושכיה אתרא הדיו ואמינו
 בחרבא קדם בעלי רבניהו וביד רעו
 למקטלהו ואיתו ית גבו לתהו משתא
 למיכל לעופאר שמיא ולבעיות ארעא
 ושמיית את העיר הזאת לשמה ולשרקה
 כל עבר עליה ישם וישרק על מלמכתה
 ואישו ית קרתא הדאל צרו ולא שומעו
 כל דמעביד עליה יכלו וימדעו כל ג
 מחתהא והאכלתים את בשר בניהם
 ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו
 יאכלו במצור ובמצוק אשר יציק להם
 אויביהם ומבקשי נפשם ואוכלי נדחת
 בשר בניהו ויתבשר בפתחו וצב נגמ
 קרביה וכוו בצמרא ובעקתא דרעיקו
 להו בעלי רבניהו ורעו למיקטלהו
 ושביתה הבקבוק לעיני האנשים
 ההלכים אתך ותיתבי ולועא לעמי
 גבריא דאליו עמד ואמית אלוהבסח
 אמר יהוה עבאת כסה אשר את העם
 הזה ואת העיר הזאת באשר ישויות
 כלל היוצר אשר לא יוכל להרפא עור
 ובתופת יקברו מאין מיקום לקבר ותעמד
 לחו כיה אג צבא בליו אתבר ותעמיא
 הדיו וית קרתא הדא כמיא רמית בר מעא
 רפחרא ולא אופשור לאיתסאה לחיעור
 ובתופת יקברו מיכלי אתר למיחבר בו
 אעשה למיקום הזה נאם יהוה חלושמי
 ולתת את העיר הזאת בתופת כן אעמד
 לאתרא הדיו אג לליתבוהי ולמיתו ית
 קרתא הר אבתופת והלו בתי ירושלים

ונתתי את נבליהם למאכל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ ואקלל את מלך איש
 יהודה מתבי ירושכיה אתרא הדיו ואמינו
 בחרבא קדם בעלי רבניהו וביד רעו
 למקטלהו ואיתו ית גבו לתהו משתא
 למיכל לעופאר שמיא ולבעיות ארעא
 ושמיית את העיר הזאת לשמה ולשרקה
 כל עבר עליה ישם וישרק על מלמכתה
 ואישו ית קרתא הדאל צרו ולא שומעו
 כל דמעביד עליה יכלו וימדעו כל ג
 מחתהא והאכלתים את בשר בניהם
 ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו
 יאכלו במצור ובמצוק אשר יציק להם
 אויביהם ומבקשי נפשם ואוכלי נדחת
 בשר בניהו ויתבשר בפתחו וצב נגמ
 קרביה וכוו בצמרא ובעקתא דרעיקו
 להו בעלי רבניהו ורעו למיקטלהו
 ושביתה הבקבוק לעיני האנשים
 ההלכים אתך ותיתבי ולועא לעמי
 גבריא דאליו עמד ואמית אלוהבסח
 אמר יהוה עבאת כסה אשר את העם
 הזה ואת העיר הזאת באשר ישויות
 כלל היוצר אשר לא יוכל להרפא עור
 ובתופת יקברו מאין מיקום לקבר ותעמד
 לחו כיה אג צבא בליו אתבר ותעמיא
 הדיו וית קרתא הדא כמיא רמית בר מעא
 רפחרא ולא אופשור לאיתסאה לחיעור
 ובתופת יקברו מיכלי אתר למיחבר בו
 אעשה למיקום הזה נאם יהוה חלושמי
 ולתת את העיר הזאת בתופת כן אעמד
 לאתרא הדיו אג לליתבוהי ולמיתו ית
 קרתא הר אבתופת והלו בתי ירושלים

257R

ופני מלכי יהודה במקום התופת הטוב
 הטובאים לכל הבתים אשר קטרו על
 גנותיהם לכל צבא השמים והקדו נסכים
 לאלהים אחרים והיוו בתי זרוע ובתי
 מלכי ארצות יהודה כאשר תופת דמסאנ
 לכל בתי אדאקונו בסמיו על אוצריהו
 לכל חילי שמיא ונסכו נסכו לטענות
 עמיא ויבא ירמיהו
 מהתופת אשר שלחו יהוה שם להצבא
 ועמד בחצר בית יהוה ויאמר אלכל
 העם כה אמר יהוה צבאות אלהי יע
 ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ואל
 כל עריה אתכל הרעה אשר רבדו
 עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמע
 את דברי ואתא מד מהתופת דשלחיה
 וימיו לאיתנבאה וקם בדרת בית מקדו
 ויאמר לכל עמי כדן צמי צבא אקא
 ויש האנא מיתו על קרתא הדא ועל
 קדוהא ותכל בישתא דצרות עלהאמי
 אקשיאו מת קדוהו בדיל דלא לקבל
 תפיתגמי וישמע פשחור כו אמר הכהן
 והואפקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו
 נבא את הדברים האלה ושמע פשחור
 בר אמר בהנא והוא מינא סגן מהנא
 בבית מקדשא דירמיהו מיתגמי מת
 פוטגמיא האוליו וכה פשחור את ירמיהו
 הנביא ויתן אתו אל המהפכת אשר בשער
 במזן העליון אשר בבית יהוה ואלקדו
 פשחור מת דור נביא ויהב מתו לכיפתא
 ומרע שובט בצמיו עלאה רבכרת
 מקדשא דירמיהו והל מימחות ויעא פשחור
 את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו

257
 257
 257

וירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמדמי אם
 מצד מסביב והוה ביום ארבתרוהו ואפיק
 פשחור מת ירב מן כיפתא ואמר ליה ירב
 לא פשחור כי נל שמיך אילחין ותכנשוו עלך
 וקטליו בחרבא מסחחור
 אמר יהוה הנני מתעל למצור לך ולכל אהביך
 ונפלו בחרב אויביהם ועינוך ראות ואתכל
 יהודה אתו ביד מלך בבל והעלם בבלה חכם
 בחרב ארז ביד ארז האנא מסל לתבר
 לך ולכל ריחמך ויתקטלון בחרב בערלי
 רבביהו ועינוך חוזן ותכל דבית יהודה
 אמסר ביד מלכא רבבל ויעליון לבל וינ
 וימחיונו בחרבא ונתתי את כל הסן העיר
 הזאת ואתכל יגיעה ואת כל יקרה ואתכל
 אוצרות מלכי יהודה אתו ביד אויביהם
 ובזוזם ולקחום והביאום בבלה ואיתיו
 ותכל עותר קרתא הדא ותכל עמלה וית
 כל לי איתה ויתכל אוצרו מלכיא רבכרת
 יהודה אימסר ביד בעלי רבביהו ויבועטו
 וישבטו ויבולונו לבל ואתה פשחור
 וכל יושבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא
 ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך
 אשר נבאת להם בשקר ואת פשחור וכל
 יתבי ביתך תהכיו כשיביא ויבבל תתובל
 ותמיו תמות ותמיו תקבר את וכל רחמך
 ואתנביתא לחון בשקר
 פיתתגי יהוה ואפת חוקתגי ותובל הית
 לשחוק כל היום בלה לעג לי שבטותגי
 לו ואישתבשית תקיפתני וכלה לי הית
 ללעג כל יומי אבולחון מחלכין בי כי מדי
 ארבל אזעק חמס ושד אקרא כי היה
 דבר יהוה לי לחרפה ולקלם כל היום ארי

20

257

בזמן דאנא מתנבא אנא מרדכי קלוי ומצנח
 על חטופין ובחזיון אנא מתנבא ארז הוד
 פיתגמא דלני לוי לחוסהוין ולעכבא דומיא
 ואמרתי לא אוברט ולא ארבר עוד בשמו
 והיה בלבי כאש כוערת עצה בעצמותי
 ותלאותי בלב ולא אובל ואמרתי לא
 ארבר ונתהו לא אמילול עוד בשמיה והיון
 פיתגמיהו בלבי כאש אבערא שטפיון
 ותגרמתי ולא איתו לסברא ולא זכולות כי
 שמי עת רבת רבים מצור מסביב הגור
 ותגדעו כל אקט שלימי שומרו עליו אולי
 ופונה ונכלה לו תקחה נקמתו מימי
 ארזי שמי עת מולי כגא ארזי מתנבשו מן
 סח חו ותחיה כול אקט שלימי כמון
 לאכשא לי מאים וטעו ומכול ליה ונתפסע
 פת ענתנא מימיה והיה אתו כעבור
 עריץ על כורחפי וישלו ולא זכולות
 מארמי לאה שכילו בלית עולם לא
 תשבת ולי מימיה בסעל כעבר תקח
 על כיון רחמי ותקלות ולא זכולות לימקם
 ובהתח לחדא ארזי לא עלהו ותתפסעו
 איתכנעית עולם רלא תפקוק והיה צבאות
 בחו צדיק ראה כליות רלב אראה נקמת
 מהם כי אלו גלית את רובי ווי צבא
 בחו קטוט גלמן קדמוהו בלמן רלב
 אחו פורענות דין מיטחו ארז קדק
 אמרית את עירבי
 שורו למהו הללו את מהו כי הציב את
 גפש אבקו מרד עים שובח קדם מי
 אודוק י ארזי שחוב ות גפש מסכין מ
 מן מבאשין ארזי המס אשר
 ולדתו בו קום אשר ולדתו אמי אלוהו

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ברוך מיט זומא דאית ליה דית ביה
 זומא דאית ליה דית ביה לא יהי ברוך
 ארזי האיש אשר אשר את
 אכל לאמר לך ברוך שמי שמיחהו
 לוי גברא דבשר ית אבא למימר
 איתליל לך בך רבר מדא חדומה
 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך
 והיה ולא נחכר ושמיע ועקה בבק
 ותרועה בעת צהרים והיה גברא
 ההוא כקירי ארזה פך ברוחיה לא
 איתתבתא וישמע עזחתא בעפרא
 ובבא בעיהו שיהרא אשר לא
 מתנע מדחם ותהי לי אמי קבר
 וחמה הרת עולם לוי דלא אמר
 עלו דמיתות מימיה וזות לי פיו אמי
 קבר וזות בדלא הות למיה זה
 מדחם וצאת לך אות עמל חצו וחמו
 בקשת ימי למא רבו מיטתא נפיקת
 למיחו עמל חצו וספו בבהרא ימי
 הדבר אשר היה אליה
 מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקו
 את פשוהו בז מלכיה ואת צפניה
 בז מעשיה הכהן לאמר הנה
 ההנה עים ירמ מוקני בך שלח לו
 מלך צדקני מת פעבר מלך וית צפניה
 מע עכהנא למימר דרש נא בעליו
 את יהוה כי נכבוד רצי מלך בכל מחס
 עליו אולי ועשה יהוה אתם ככל
 גפלא תיו ויעלה מעליו ציו בעו
 עלנא קי ארזי גבו מלכא חב מיחו
 קרבא בטא מאים ועבד מי עומא
 ככל פרושתיה ויסלק מינעא ואמר

ורצוהו אלהים כה תאמרו אל צדקתו
 ואמר ייחזקאל יהוה ברוך תימרו לצדקתו
 כה אמר יהוה אלהי ישראל
 הנני מסב את כלי המלחמה אשר
 בידכם אשר אתם נלחמים במ ארץ
 מלך בבל ואת הבשרים היצורים עליכם
 מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך
 העיר הזאת כיד צבוי אדארי עוואנא
 מחוץ לתמני קרבא דבי דיבון דאתון
 מגחיון קרבא בהון עיב מלכא דבבל
 ועיב כסדא ד צוירין עליכון מגדא
 לשורא ואינניש ותהון לג קרתא הוא
 ותחמתי אני אתכם ביד נסויה ובוהע
 חוקה ובאף ובחמה ובק צה גדול ואנח
 קרבא אתא עומכוון ביד תקיפא וסדרע
 מדמיס וברצו ובחמה ובתקוה רב וחיבתי
 אתו שבי העיר הזאת ואת הארס ואת
 החמה ובדבר גדול ומותו ואיחיות
 ותכל קרתא דאית אינשא וימרת
 בעיר אבמותא פגאיה ימותו ואחריון
 נאס יהוה אתו את צדקתו מלך יהודה
 ואת עבדיו ואת העם ואת הנשואים
 בעיר הזאת מן הדבר ומוחורב ובו
 חרע ביד נבוכדנצר מלך בבל וביד
 אחיזים וביד מבקשי נפשם חכמלפי
 חרב לא יחוסו עליהם ולא יחמלו ולא
 ירחם וכתר כו צבוי אמסדת צדקתו
 מלך שויבטא דבית יהודה ויתעבדוהו
 חתעלי אית דאישותא רוב קרתא הוא
 מן מותא ומו חרבא ומו כפנא ביד נבו
 מלך דבבל וביר בעלו דבכיהו ובעדו בעו
 למיקטלהו ומחוננו לפיתגבד חרב

לא יחוסו עליהו ולא יחמלו ולא ירחמו ואל
 העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני פתו
 לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות
 ולעמא הדיותימיר כרצבוי האנא מתיב
 קדמיכון וית אורח חיי וית אורח מותא
 היושב בעיר הזאת וילות בחרב וברעב
 ובדבר והיציאתו פל אל הבשרים היצורים
 עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל ויתוב
 בקרתא הוא וילות בחרבא ובכפנא
 ובמותא וד פוק וישליע לכסד אור צוירין
 עליכון וחי ותהי ליה נפשוה לשווא
 מי שמתו פני בעיר הזאת לרעה ולא
 לסוכה נאס יהוה ביד מלך בבל תפתו
 ושרפה באש ארי חליתו בקרתא
 הוא לבישא ולא לטבא צבוי ביד מלך
 דבבל לתמסר ויקרינה בעירא
 ולבית מלך יהודה שמיעו
 רבר יהוה ולבית מלך שבט דב יהודה
 קבילו פיתגמא רובי בית דוד כה אמר
 יהוה דינו לבקר משפט והעילו גוול
 מיד עשוק פותעא באש חמתי ובערה
 ואון מכבה מפני הע מעללוכם ביתוהו
 כ צבוי דינו לצפרא דינא ושוויבו
 אנסא מיד דאנים ליה דילמא ידלק
 באישותא רובי וישו צו ולא יהו חיים
 מן קדם בישות עובדיון הנני אלק
 ישבת העמק צור המישור נאס יהוה
 האמרים מי יחת עלינו ומי יבא כמע
 במעונותינו האנא שולח רוגי עלך
 ויתבא בתוקפי אבק דיון כרמון אמי
 דאמירין מן החות עלנא ומו מעור
 בביר ציתנא ופקדתי עליכם כפרי

622

מעל ירכם נאם יהוה והצית אש ביערה
 האכלה כל סביביה ונאסער עליכון כפירי
 עובדיכון אף ואלק אשתא בקר וחמא
 ותשוי ציבל כחרנהא כה אמר
 יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את
 הרבר יהוה ביד צבא חות לבית מלך שבט
 רב יהודה ותתגבי תפיו ות פיתגמא יהוה
 אמרת שמי עדבר יהוה מלך יהודה הישב
 על כס ארון אתה ועבדך ועמד הבאים
 בשערים האלה ותציבל קבול פיתגמא
 הני מלך שיבט ארבות יהודה דיתבע
 כותפי דוד את ועבדך ועמד דעליו בת
 כתר עינא האילון כה אמר יהוה
 עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד
 עשוק וצרותים ואלמנה אל תוננו אל
 תדמסו ודכ נקי אל תשפכו במקום הזה
 כדנאם לי עבדך דתא וצדקתא ושלום
 אנסא מיד דאנסי ליה וצדקתא תם וארמא
 לא תפנון ולא תיגמון דכונק לא תשדון
 בא תרא דדיו כי אם עשו תעשו את הדב
 הוה ובאו בשערי הבת הוה מלכים
 ישלים לרוח על בסאו רכבים ברכב
 בסוסים הוא ועבדו ועמו אמי אם
 מעבד תעבדו ות פיתגמא יהוה העלח
 בתרעי ביתא הויו מלכין דמתבין לרוח
 על בורסוהי רביבון מרתובין ובסוסון
 הוא ועבדוהי ועמיה ואם לא תשמעו
 את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה
 כי לחרבה יהיה הבת הוה ואם לא תקבולו
 ותפיתגמי אהאילון במימיה קמבמת
 אמי אמי לחרבא יהי בית אהרו
 כי כה אמר יהוה על בית

11

12

13

כה אמר יהוה אל ישראלים כי פתחו את ימיהם פתחו את
 ימיהם פתחו את ימיהם פתחו את ימיהם פתחו את ימיהם

מלך יהודה גרע אתה כי ראש הלכנו אם
 לא אשיתב מדבר ערים לאנו שבה ארנו
 אנו על בית מלך שבט רב יהודה אנו
 את חכוב קדמי בבית מקדשא דרם פתשו
 ביושני טוריא אם לא אושונו מידבר
 קדונו ולא איתתבא וקדשתי עלך כה
 משוחותים איש וכליו וברתו מבחר ארז
 והפילו על האש ואנומיו עלך מבחוקים
 ווינוה בידיה ויקטלוו שפר גברך כמא
 דקמיעו אעו חורשא דדמן לנרא ועבדו
 גנים רבים על העיר הזאת ואמר איש
 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר
 הגדולה הזאת ויעבדו עממיו סגאון
 על קרתא דרא וימרונו גבר לחבריה על
 מה עבד ללכדיו לקרתא רבתא דרא
 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
 אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ועבדו
 וימרונו על דשבקו את קמיעיה אהו
 וסגורו לטעות עממיה ותלחוננו אל תבנו
 למית ואל תמרונו לו בכו ככה להלך כי לא
 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתם לא
 תיבכו על מית ולא תדונו עליוהו בכו
 מיבכא לרגלי ארץ לא יתוב עוד ויהוה ית
 ארע וילדתיהו כה אמר
 יהוה אל שולם בן אשיהו מלך יהודה
 המלך תחת אשיהו אביו אשר יצאנו
 מן המינס הזה לא ישוב עוד שם ארנו
 אנו יגיע שלום בראש מלך שבט רב יהוה
 דמלך תחת יאק אבדו דנפקמו אתרא
 דדיו לא יתוב עוד לתכין כיבמ קוס אשר
 הצו את שם ימית ואת הארץ הזאת
 לא יראו עוד אלהיו באתרא דאליאו

מלך יהודה גרע אתה כי ראש הלכנו אם
 לא אשיתב מדבר ערים לאנו שבה ארנו
 אנו על בית מלך שבט רב יהודה אנו
 את חכוב קדמי בבית מקדשא דרם פתשו
 ביושני טוריא אם לא אושונו מידבר
 קדונו ולא איתתבא וקדשתי עלך כה
 משוחותים איש וכליו וברתו מבחר ארז
 והפילו על האש ואנומיו עלך מבחוקים
 ווינוה בידיה ויקטלוו שפר גברך כמא
 דקמיעו אעו חורשא דדמן לנרא ועבדו
 גנים רבים על העיר הזאת ואמר איש
 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר
 הגדולה הזאת ויעבדו עממיו סגאון
 על קרתא דרא וימרונו גבר לחבריה על
 מה עבד ללכדיו לקרתא רבתא דרא
 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
 אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ועבדו
 וימרונו על דשבקו את קמיעיה אהו
 וסגורו לטעות עממיה ותלחוננו אל תבנו
 למית ואל תמרונו לו בכו ככה להלך כי לא
 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתם לא
 תיבכו על מית ולא תדונו עליוהו בכו
 מיבכא לרגלי ארץ לא יתוב עוד ויהוה ית
 ארע וילדתיהו כה אמר
 יהוה אל שולם בן אשיהו מלך יהודה
 המלך תחת אשיהו אביו אשר יצאנו
 מן המינס הזה לא ישוב עוד שם ארנו
 אנו יגיע שלום בראש מלך שבט רב יהוה
 דמלך תחת יאק אבדו דנפקמו אתרא
 דדיו לא יתוב עוד לתכין כיבמ קוס אשר
 הצו את שם ימית ואת הארץ הזאת
 לא יראו עוד אלהיו באתרא דאליאו

וישגורו את גבולותיה ותגדור השטח להלאה
 לתרעו ירושלים ^{עלי הלבעז ויעקב}
 ובשנת תתי קולך ויעקב מעבדים כי נשבר
 כל מאהבך סקי לבית מקדש או צחי ובתע
 טור בית ארמי קליד ועיחול על מצבתא
 ארי איתברו כל רחמך דברתי אליך בשלוחך
 אמרת לא אטמע יה דכד מצעוריד כי
 לא שמעת בקולי שלחית לוחקית כל
 עבדל גביאכד הוות תבא שלוחא אמרת
 לית אנא מקבלא אולפו דא אורחתי כ
 מצעוריד ארי לא קבולת למינתי כלועד
 תרעה רוח ומאהבך בשבו ילכו כי או
 תבשא ותלמית מכל רעתך כל פרנסך ותמרון
 לכל רוחו חמה בשתי ארבו או בכיו
 תיבחתו ותתבעו מקל בישתך ושכתי
 בלבנו מקוננתי בארום מה נחנתי בביא
 לה חבלים חיל ביהרה דמתא בבית מקדש
 ביני מלכי אמר ביהאמא מאתעסו ס
 בפיתו ליה עקא ויעהא בחבליו לילדא
 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה בכחבו חוקים
 מלך יהודה חוקים עליך ומיני כי משכ
 אתקנך קנים אנא צ' י' אלי אסיה כנה
 ביההו מלך שבט רב יהו כגלה דעיוקא
 עליך מיני ארי מתמו בכי מרי אגלנך
 ונתתך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה
 יצר מפניהם וביד נבוכד רער מלך בכל
 וביר הכשדים ואמסרנך ביד רבעו לו
 למיקטלך וביד ראת רחיל מוקדמיהו ובי
 גבו מלך רבכל וביד ארכסדא ויהו לר
 אותך ואת אמר אשר יליתך על הארץ
 האחרת אשר לא נודתם שם ושם תמותו
 ואיטל טוליתך וית אמר הילדום לארעא

מתחמתו ומת וית ארעא הדא לאיחוי
 הו בונה ביתו בלא צדק
 ועליתו בלא משפט ברעהו יעבד חנם
 ופעלו לא יסו לו ת דבני ביתו בלא קשיו
 ועליתו בלא אכד חו בחבריה מפלחמג
 ואניה לא תהיב ליה האמר אכסד ללבת
 מדות ועליות מרווחים וקרע לו חלונ
 וספון באר ומשוח בששור דאמר אנני
 ללבתו דמשוח אועילו מרווחו ופעים
 ללחבו ומטול לבכמרי ארמא ומצמר
 בסממניו התמלך כי אתה מתחרה באר
 אכד הלא אכל ושתה ועשה משפט וי
 ותקה או טוב לו האאת מדמי למיחה
 במלכא קדמיה אכד הלא אכל ושתו
 וענך הו דקשור וכו בכיו טבליה ח
 ויו עני או טוב הלא הו אהרעת נאם
 יהוה דו דו מסקו וחשך בכיו הוה
 טב הלא הו ארעת ארעא כיה צ' י'
 כ' או עני ולבך ביאס על בצער ועלום
 חמו לשפוך ועל העשוק ועל המרוצה
 לעשות אריות ענך ולבך אלהו על
 ממא למינך ועל רכמי למשפך ועל
 עשוקא ועל רכרענת נפשך למיעבד
 לכו כה אמר יהוה אל החוקים
 בויאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הו
 אחי והו אחות לא יספרו לו הו ארו
 והו חדו בכיו בדנצ' ה על החזק בר
 יאע מלך שבט רב יהו לא יספרו ליה מ
 על אחי מ על אחת לא יספרו ליה מ על
 מלכא עני על מלכותיה קבדת המורקנ
 סחוב והשלך מיהו להשערי ירושלים
 מ' ארמי שגרו וית גבולת חמרא ביו

20A

ק' 3
ב' 3

260R

ותבהא בעמרה לכו כה אמר
 יהוה צבאות על הצבאים הנני מאכיל
 אותם לענה והשקותים מי ראשבי מואת
 צבאי וישראל יצאה חנופה לבל הארץ
 בבין בדבן צא ה צבאות על צבאי שיקרא
 האנא מיתתי עליהו עקאמר רכגד ין
 ואשקיעו כס דלונט ביש ברשע חיוו
 ארי מונבי ירוק נפקת חנופת אלולות
 ארעא כה אמר יהוה צבאות אל
 תשמיעו אל דברי הצבאים הנבאים לכם
 מהבילים המה אתכם חיוו לבס ודברו לא
 מפני יהוה כיד א מ צבא לאתקבלו פועמי
 צבאי שיקרא דמתצבון לכון מטעו אינח
 ותברו רשע לבחון ממוליון לאממימדא
 רוי אמרוס אמר למנאצי דבר יהוה שלום
 יהיה לכם זבל הלך בשר ירות לבו אמרולא
 תבא עליכם רעה אמרוו בצבאות שיקרוו
 לדמדבון קרבי מלול מ שלמא יהו לבון
 זבל ראול בהירחור לוביה אמרוו לא
 תיתי עליכון ביטתא כי מי עמד בקור
 יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשוב
 דברו וישמע ארי לאקמו דיתעלי לחו
 רל מן קי ולא חו ו לא שמעו ותפיתגמיוו
 ולא אציתו למימרהו ולא קבלו
 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחיל
 על ראש רשעים יקהל האמוותפת אמד
 קי בתו נפקאו על עול משתגש על ריש
 רשועיו וחול לא ישוב אף יהוה עד
 עשותו ועד הקימו מזמית לבו באחרית
 הימים ותקבצו בה ביתה לא ותכלותא
 דמי עד דיעביד ועד דיקנים מחשבת
 רעותיה בסוף יומיא תימטבלו ברו

קדשו מן קדם צבאי שיקרא איתבר וכו
 כמעו ועו בלעמי היתו בצבר ריו וכג
 וסבר ארמיטעו מן קדם המרהו מן
 קדו ומן קדם פיתגמי קוד פיה כימנאפס
 מלאה הארץ כי מפע אלה אכלה הארץ
 יכשו נאות מדבר ותהי מרו צתם רעה
 ונורתם לאכון ארי ונאין איתמילאת
 ארשארי מן קדם מוזבי דטקל חרובת
 ארעא יבישו ררות מדבדא ועל
 ומסעו ברעות נפשוו כי שונא מיתתי
 עליהו ותברייהו לא יצלחו כי צב
 נכיא צב כחז הנפסו צב בביתו כי צאתי
 רעתם נאם יהוה ארי אפספר אפכוו
 געבו אור חתהו ארי אף בבית מקדשו
 גליו קרמי בישתהו א מ לכו יהוה
 דכס לחס כחלק קות באפלה ירחו
 ונפלה בה כי אביא עליהם רעה שנת
 פקדתם נאם יהוה בכינתהו אור חוהו
 לחו כמי שרועו בקבלא ותקטרוו
 ופלה בה ארי איתתי עליהו בישתא
 שנת סערו חוביהו צב מ ובצבאי
 שמרוו ראיתו תפלה הנבאו בכעל
 ותעו את עמי את ישראל ובצבאי ש
 חותי רשע מתצבון בשום טעותא
 ומטעו ית עמי ית ישראל ובצבאי
 וישראל ראיתו שערורה נאוף חלוה
 בשקל חוקו דרי מרעים לבחמי שבו
 אוש מרעותו חולו כלם בסרוס ויע
 ושבחה בעמרה ובצבאי ירוק חותי
 שטו ונאון וביה לכו בשקל ומתקפח
 וי מבאשוו ברוח האמת צב
 מביטתיה חו קרמי כולהו בכרות

10m

20

6

4

12

20m

10m

איתכל לא לא שלחתי את הנביאים והם
 רצו לא רברבו אלהים והם נבאו לא שלחתי
 את נביי שיקראו ואינו רהטין לא באשאל
 מלילית עומהון ואינו מתנבזן שקר ואם
 עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וי
 וישכחו מדרכי הרע ומרוע מעלליהם
 ואילו קמו איתגלי לקון רומז קו ואשמעו
 פיתגמי מתעמי ואתיבונן מאורחהוונע
 בישתא ונבישות עובריהון
 האלהי מקרוב אני נאם יהוה ולא אלהי
 מרחק אנא אהא ברית עלימא מבראשית
 אמר יי אנא אהא עתידנא לחותא עלמא
 לצדיקיא אם יסתר איש במסתרים ואני
 לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת
 הארץ אני מלא נאם יהוה אם ידמו גבר
 לאיטמרא ביד בסיתרא וקדמי הלאגלו
 אהי הלאית שמיא וית ארע אקרו מלו
 אהי שמי עתו את אשר אמרו הנביאים
 הנביאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי
 שמי עקדמי ותראמרין נביי שוקרא
 דמתנבזן בשמי שוקרא למימר פיתגם
 נבואה בחילמא איתחווה לי ער מיתו היש
 בלב הנביאים נבא השקר ונביא חרמית
 לבס עד אימתי איתבלהוונדנביאו ט
 שיקרא דמתנבזן שקר ומתנבזן רשע
 ליבהון החשבים להשכיח את עמי שמי
 בחלמתי אשר יספרו איש לרעהו
 באשר שוכחו אבתם את שמי בבצל
 דמחשבין לאנשאה יתעמי שמי בחו
 בחלמיהון דמישתעו גבר לחברה במא
 דשבקו אבהתהון ית פולחו שמי ומקמין
 בשום טעותא הנביא אשר אתו חלום

74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ספר חלום ואשר דברו אתו ידבר ויזכר
 אמת מה לתבו את הבר נאם יהוה נביא
 רעומיה חילמא ישתעו חילמי אודפתו
 ודפיתגמי עומיה ימלל פיתגמי קשות
 הא כמא דפריש בין תיבנא לעיבורא
 בין פריש בין רשיענא לצדיקיא וי
 הלא כה דברי באש נאם יהוה ובפטיש
 יפצץ סלע הלא כל פיתגמי תקיפון נא
 באי שתא אהי ובפטישוא רמנפע עמפא
 לכו הנגי על הנביאים נאם יהוה מנעני
 וברו איש מאת רעהו בכז האנאש
 חוגו על נביי שיקרא אהי מתנבזן פתגמי
 גברמן חבריה הנגי על הנביאים נאם
 יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם
 האנא שלח רוגי על נביי שוקרא וי
 דמתנבזן ברעות ליבהון ואמרין כו אמר
 הנגי על נביי חלומות שקר נאם יהוה
 ויספרום ויתעו את עמי בשקר דהם
 ובפחזותם ואנכי לא שלחתיים ולא
 צויתים והעל לא יועילו לעם הוה נאם
 יהוה האנא שלח רוגי על דמתנבזן
 חילמין דשקר אהי ומשתעו ומטעו
 ית עמי בשוקר יהוה ובקר ותחוו ואני
 לא שלחתינן ולא פקדתינן ואהנא
 לא יחנן לעמא הדין אהי
 וכי ישאלך העם הזה או הנביא אומר
 לאמר מה משה ונטי שותי אתכם נאם יהוה
 אתמה משה ונטי שותי אתכם נאם יהוה
 וארי ישאלינך עמי אהדין או ספר או
 כהין למימר מאנבו אתא בשמיא דהי
 ותימר להון כהין נבואתא וארטיש
 יתבין אמריי ונביא חכמו ודעם

30

30
לפי
חזונית

והנביא בייס פסוקין בן ומים והנביא הוא הנביא והבין

והנביא בייס פסוקין בן ומים והנביא הוא הנביא והבין	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

262R
261R
24

עלם ולא תיפסקו
הראני יהוה
והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל
יהוה אחרי הגלות נבוכדנצר מלך בבל את
יבניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם
ובני אסבבל אחיני לי הוא תרץ פלי תנין
מחתיו קהיכל ארני בתראגלי גבו מלכא
דבבלית יבניהו בר יהויקים מלך שיבנא
דבית יהודה ותרברבי יהודה ותאמניא
ותתרעני אמירופ ואובלינוז לבבל הדור
אחר תאנים טובות מאד בתאני הבכרות
והדור אחר תאנים רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע סלאחד תנין טובן לחדא
בתניא בכירן וסלאחד תנין ביטון לחדא
דלא מתאכלן מביטון
ולאמר יהוה אלי מה אתה ראה ורמינהו
ואמר תאנים התאנים חטבת טובת מאד
והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה
מרע ולאמר לי מא את חזי חב ואמרית
תנין תניא טוב אתא טבן לחדא ודביטון
ביטון לחדא דלא מתאכלן מביטון
והו דבר יהוה אלי לאמר והנה פיתג גבמוז
לי ענ לי כה אמר יהוה אלהי ישראל כתי
בתאנים הטובת האלה כן אמר את גלות
יהודה אשר שלחתי מן המיקום הזה ארץ
בשרים לטובה כיד אק לי אקא וילכתניא
טבתא האילן מן אישתמוזע ית גלות
יהודא גליתו מן אתרא הדיון לארע כ
כסדאי לטבא ושמתו עיני עליהם לטובה
והטובתים על הארץ הזאת ובמתים ולא
אהרם ונפעתים ולא אתוש ואישוי מומרי
עליהו לטבא ואתיביון לארעא הדא

אשר ואמר משא יהוה ופקדתי על האיש
ההוא ועל ביתו וספר ובהיו ועמא ומר
נבואתא בשמיא דני ואסער על גברא
ההוא ועל ביתיה כה תאמרו איש על
רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה
דבר יהוה בדיו תימרו וגבר לחבריה וגבר
לאחוריה מאתוב לי וימא מלול לי ומשא
יהוה אל תזכרו עוד כי המשא יהוה לאיש
דברו והפכתם את דברי אלהים חיים
יהוה צבאות אלהינו ונבואה בשמיא
דני לא תירכחו עוד ארץ נבואתאמרו
לגבר ומקנים פיתגמי רעותיה ואתון
מדמוז לטלאית פיתגמי אקא קמניא
לי צבאות אדנא כה תאמר
אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה
כדון תימר לנביאמה אתכד לי וימא לי
מלול לי ואכ משא יהוה תאמרו לכו
כה אמר יהוה יעו אמרכם את הדבר
הזה משא יהוה ואשלה אליכם לאמר
לא תאמרו משא יהוה ואכ נבואה
משמיא דני תימרוו בכיו מדכד לי
חלדאמר קוית פיתגמיא הדיון
נבואתא בשמיא דני ושלחית לחתכוז
למימר לא תימרוו נבואתא בשמיא דני
לכו הנני ונשיתי אתכם נשוואתטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לאבתים
מעל פני בכח האנא שלח רוגי וארשוש
יתכוז מירטש וארחה יתכוז ותקפתא
הדא ויהבית לכוז ולאבהתכוז מקביל
מימדי ונתתי עליכם חרפת עולם ונ
תליות עולם אשר לא תשבחו ואמרו
עליכוז חיסודי עלם ותיחפיון איתפעות

262R

261R

40

ואיבצונת ולא אפגור ואי קיימין ודלא א
 אימל טול ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני
 יהוה והיו לל לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
 כי ישבו אל כל לבם ואיתו להוץ לב
 למידע דחלתי ארי אבא יי ויהו קרמי לעם
 ואנא איהו להוץ לאה ארי ותיבון לפולחני
 בכל ליבון וכתאנים הרעות
 אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה
 כו אתו את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
 ואת שארית ירושלים הנשארים בארץ
 הזאת והישיבים בארץ מצרים וכתובא
 בישתא דלאמתאכלן מבישו ארי מידן
 אמ יי כיו אתן נת צדקיה מלך שבדב יהו
 וית רכבוהו וית שארא דירוף ואישתארו
 בארעא הדא ודיתבון בארעא רמי צרים
 ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
 לחרפה ולמשל ולשניצה ולקללה בכל
 המיקומות אשר אדוהם שם ואיתצננו
 לזועלבישא לכל מלכות ארעא לחיסודן
 ולמתל לשועי וללוטאכל אתו אדאגליון
 לתמן ושלחתי בם את החרב ואת הרעב
 ואת הדבר עד תמים מעל הארמה אשר
 נתתי להם ולא כתוהם ואיערי בהוץ ורת
 דקטלון בחרבא וכפנא ומותא עד דיסופון
 מעל ארעא ויהבית להוץ ולאכהתרוזן
 הדבר אשר היה על יד יהוה
 על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהו
 ליהוה קים בן אשיהו מלך יהודה היא
 השנה הר אשנת לנבוכדצר מלך בבל
 פיתצם נבו דהו עירל על כל עמי ארבות
 יהו בשת ארבי עיתא ליהו בר זאע מלך
 שבט דב יהו היא שתא קרמי תא לנבוכ

ל
 וסכובל
 דריא פולט
 עשרים
 ל
 וסכובל
 דריא פולט
 עשרים

לזעה ז

לזעה ז

25

ל
 סכובל
 דריא פולט
 עשרים

על יסופון דסכ וסכ הרביעית בעשיתת שלו שרחה

מלכא דבבל אשר דבר יהוה ויהוה הנביא
 על כל עם יהודה ואל כל שבוי ירושלים
 לאמר דאיתנכו ורם נבי אעל כל עמיא
 רבית יהו ועל כל יתבי ירוץ למימי מן
 שלש עשרה שנה לויא שיהו בן אמון
 מלך יהודה וערה היום הזה זה שלש
 ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי וא
 ואדבר אליכם אשככם ודבר ולא שומעתם
 מן תלת עשרי פלון לויא בר אמון מן
 שבט דב יהו ועד יומא הדין דנן עמון
 ותלת שבין הזה פיתג נבו מ קו עמי
 ומללית עומבון מקדים ומלל ולא
 קבילתון ושלח יהוה אליכם את כל
 עבדיו הנביאים השכם ושלח ולא
 שומעתם ולא המיתם את אונכם לט
 לשמע ושלח ליונתכו ותכל עבודה
 נבמא מקדים ומשלח ולא קבילתון
 ולא ארכינתון ית אודנכו לקבל א
 לאמר שובצא איש מידכו הרע
 ומרע מעל לים ושבן על הארמה
 אשר פתן יהוה לכם ולא אכתובם למד
 עולם ועד עולם למימר תובי מעונד
 מאורחיה בי שא ומבישות עבדיכון
 ותכל על ארעא ויהב לן לבון ולאסתון
 למן עלמא וש עלמא ואל תלכו אחרי
 אלהים אחרים לעבדם ולהשתחורת
 להם ולא תבעו אתי במעשה ירינם
 ולא ארע לכם ולא תהכו בתרעות
 עממיא למיפלחהו למיפגע להוץ
 ולא תרגו קרמי בעובדו ויבון לא
 אבאיש לבון ולא שמיעתם אלי נב
 יהוה למען הכעיקני במעשה דיכם

262 R

וקראתי על הארץ והיא את כל דבר אשר
 דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה
 אשר נבא דמיחה על כל הגוים ואמרת
 על ארעא הו אית כל פיתגמי דגרות עליה
 ית כל דכתוב בסופרא אחדיו דאית נבוי דר
 על כל עמימיא כי עברו בם גס דמיחה גוים
 רבים ומלכות גדלים ושלמתי להם בפעלים
 ובמעשה ידיהם ארי אפילו בהון אף אישון
 על מיוסגי אין ומלכו רבדיו ואשלים
 להון באגרותיו וכעוברי ידיו
 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלו קח את
 כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתתה
 אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אתך
 אלהם ארי מיד צמי אהא דעליו קבולית
 כפא דחמק לוסא הרוי מו קדמי ותשקי
 ותמה ית כל עמימיא דאנא שלח יתך
 עליהון ושותו והתגעשו והתהללו מפני
 החרב אשר אנכי שלח בינתם וישתחו
 וישתגשו ויטרפו מוקד דקסליו
 כחבא דאנא שלח ביניהון ואקח את
 הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים
 אפור שלחתי יהוה אלהם וקבולית ית
 כסא מן קמי ואשקית ית כל עמימיא
 דשלחתי ללותהון את ירושלם ואת
 ערי יהודה ואת מלכיה ואת שריה לית
 אתם לחרבה לשמיה לשרקה ולקללה
 ביום הזה ית דרועות קורני ארבי יהודה
 וית מלכה וית רב רבהא למיתן ותהון
 לחרבא ליצוד לאישתמימו וללוסא מומא
 הדין את פרעה מלך מצרים ואת עמיו
 ואת שריו ואת כל עמו וית פרע מלך
 דמצרים וית עבדוהו וית רב רביהו וית

לרע לכם ולא קבילתון למימדי צמי
 ברי לארעא דמי כעוברי ידיו מ
 לאבא שא לכון לבן קה אמר
 יהוה צבאות יעו אשר לא שמי עתם
 את דברו בכזב אמי עבד שלח דלא
 קבילתו וית פיתגמי הגמי שלח ולקחתי
 את כל מי שפחות צפון גאם יהוה ואל
 נבוכדנצר מלך בבל עבדו והביאתו
 על הארץ הזאת ועל שביה ועל כל
 הגוים האלה סביב והחרמתי סן שמתי
 לשמיה ולשרקה ולחרבות עולם האנא
 שלח חדרות כל מלכות ציפונא אמר
 וינבית מלך דב עבדו ואמיתו ושל
 ארעא הו אעל ית בהא ועל כל עמימיא
 האליו סחסו ואנמרו ומו ואישתמימו
 לעד ולא אישתמימו ולחרבא לעולם
 והאבותי מהם קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול רחמים ואור צמי
 ואבד מינהון קל בעוקל חידו אקל
 חתני וקל בלו קל סיעו דמשבח חגיהו
 טעיו והיתה כל הארץ הזאת לחרבה
 ולשמיה ועבדו הגוים ה אלה את מלך
 בבל שבעים שנה ותהו כל ארעא הו
 לחרבא ליצוד ויפלוהו עמימיא האליו
 ות מלכא ובבל שבעין שניו והיה
 במלאת שבעים שנה אפקד על מלך
 בבל ועל הגוה ההו אנא יהוה את עונם
 ואל ארץ בשדים ושמימי אותן לעב
 לשמיות עולם והיו כד ושלמיו
 שבעין שליו אסער על מלך בבל
 ועל עמיא ההו אמי ית חוביהו וע
 ארע כסדאוי ואישתמימה לערות עמם

262 R

ועל גבעתי בן וסימיון עלא שמעתם גבהה ס

כל עמיה ואת כל מלכי הערב ואת כל
 מלכי ארץ ערץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים
 את אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת
 שארית אשדוד ותכל מלכי סומכנותא
 ותכל מלכי ארע ערץ ותכל מלכי ארע
 פלישתאיתאשקלון עזה עקרון שארא
 ראשדוד את ארום ואת מואב ואת בני
 עמון ות ארו ומוה בני עמון ואת כל
 מלכי צור ואת כל מלכי ציד ואת כל מלכי
 האר אשר בעבר הים ותכל מלכי צורת
 כל מל צור ותכל מל מסא רבענדאומא
 ואת דרן ואת תימא ואת בוז ואת מלק צוני
 פאה ודר ותמל ובוה כל מקפי פאתא
 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
 השכנים במדבר ותכל מל ער ותכל מל
 ערבא רשון בשכונין במדברא ואת כל
 מלכי וצור ואת כל מלכי עולם ואת כל
 מלכי ציד ותכל מל וכל מל עי ותכל מל
 מדי ואת כל מלכי הצפון הקרובים ון
 והרחוקים איש אל אחיו ואת כל מלכות
 הארץ אשר על פני הארמה ומלך ששך
 ושתה אחריהם ותכל מלכי ציפון
 הקרובין ורחוקין וצר לאחוז ותכל
 מלכות ארעא רעל אפי ארעא ומלכא
 רבבל ושתה בתריהון ואמרת אלהים
 כה אמר יהוה עבאות אלהי ישראל שנתו
 ושכרו וקדו ונפלו ולא תקומו מפני א
 החרב אשר אנכי שלח ביניכם ותימר
 להון כמד צבא אקאדוע שנתו ורו
 ואי שתגשו מן עקא ופלו ולא תקומו
 מן קדם דקטלון בחרבא ראנא שלח ביני
 והיה כי יבאו לקחת הקום מידך לטותת

16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ואמרת אלהים כה אמר יהוה צבאות
 שנתו פשוה ויהי ארץ וסרבו לקבלא
 כסא מן ידך לישתי ותימר להון
 אה צבא מישתא תישתן מי הער
 בעור אשר נקרא שמי עליה אנכי
 מחל להרע ואתם הנקה תנקו לאתקו
 מי חרב את קורא על כל יושבי הארץ
 נאם יהוה צבאות ארץ האקדאומא
 שמי עליה אנא משד לאבא שאומא
 מדמן מזבאת מזכין לאתחכות אר
 דקטלון בחרבא אנא מכלי על בלתי
 ארעא אה צבא ואתה תנבא אלהים את
 כל הדברים האלה ואמרת אלהים יהוה
 ממרום ישאג ומי עין קדשו ותן קול
 שאג ישאג על צוהו הדרל כדרכים ועשו
 אל כל יושבי הארץ ואת תיתנבא להון
 ית כל פיתגמא האלון ותימר להון
 ממרום אנכי ומי מדר קדשוה הים
 מימריה אכלאה וכלי רחמן בוחזוע
 ארע בית טובי צניה האכנחתי מסערא
 רמדימין קלהון כן יתה העא וליתם
 ארעא בא שאון עד קעה הארץ ביריב
 ליהון בעים נשפט הוא לכל בש
 הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה משא
 איתרע שובא עד סתפי ארעא אר
 דינא קדו בעממא מיתפרע הוא ל
 בוסרא רשועי ארבהון מסרונן לקטוא
 אה אה אמר יהוה צבאות הנה
 רעה יצאת מצרי אלגי וקסר גרועי
 מירכתי ארץ כיה צבא אה אבשעא
 נפקא מעס לעס ועממין רכרין ותון
 בצלי מספי ארעא והיו חללי יהוה

ואתה תנבא אלהים את כל הדברים האלה ואמרת אלהים יהוה ממרום ישאג ומי עין קדשו ותן קול שאג ישאג על צוהו הדרל כדרכים ועשו אל כל יושבי הארץ ואת תיתנבא להון ית כל פיתגמא האלון ותימר להון ממרום אנכי ומי מדר קדשוה הים מימריה אכלאה וכלי רחמן בוחזוע ארע בית טובי צניה האכנחתי מסערא רמדימין קלהון כן יתה העא וליתם ארעא בא שאון עד קעה הארץ ביריב ליהון בעים נשפט הוא לכל בש הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה משא איתרע שובא עד סתפי ארעא אר דינא קדו בעממא מיתפרע הוא ל בוסרא רשועי ארבהון מסרונן לקטוא אה אה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מצרי אלגי וקסר גרועי מירכתי ארץ כיה צבא אה אבשעא נפקא מעס לעס ועממין רכרין ותון בצלי מספי ארעא והיו חללי יהוה

263R

והודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל
 הדברים אשר צויתך לדבר אלהם אלתגע
 דברי בית זמן קום בדת בית מקדש ארץ
 ותנביו על כל קדתי ארבות יהוה ועל וצבית
 מקדש ארץ ותכל פיתגמי ארץ פקדתי לא
 לאתנבאה להו לאתמנע פיתגם אולו
 ושמעו ושמעו איש מדרכו הרעה ונחמת
 אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם
 מפני רע מעלליהם מאיס ושמיעו ותסון
 צר מאורחיה ביטותא ואתנב מז ביטותא
 ראנא מחשב למיטב להו מן קד ביטות
 עובדיהו ואמרת אלהם בה אמר יהוה
 אם לאתשמעו אלי ללכת בתורת אשר
 נתתי לפניכם ותשמעו להו כיה צמי אם
 לאתקבלו למימרי למהך באורתי ורחמי
 קדמיכון לשמע אלהברי עבדי הנבאים
 אשר אנכי שלח אליכם השכם ושלח
 ולא שמעתם לקבל לפיתגמי עבדי צמיא
 ראנא שלח להתכון מקדים ומשלח ולא
 קבילתון ונתתי את הבית הזה כשילהואת
 העיר הזאת אתו לקללה לכל גוי הארץ
 ואיתנו ביתא הדין בשילו ותקדתי את
 איתנו ללוטא לכל עמי ארעא
 ושמעו הקהלים והנבאים וכל העם את
 דמיהו מדבר את הדברים האלה בבית הזה
 ושמעו בהנבא וספריא וכל עמי ארדמיה
 מתנביו ותפיתגמיא האילון בבית מקדש
 דין ותקבלות דמיהו לדבר את כל אשר
 צוה יהוה לדבר את כל העם ותפשו אותו
 הקהלים והנבאים וכל העם לאמר מות
 תמות והזה כד שיצו מר לאתנבאה ות
 כל דפקודי למללא עסכל עמי אוחו ימיה

למיטב

למקדש

ל

בית יהוה מקצה הארץ ועד קצה הארץ
 לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמו
 על פני הארץ יהוה יהוה קטיל ארמו
 קלבי ונבא ההוא מימי ארעא ועד סוף
 ארעא ולא יסתפרו ולא יתנשוו ולא
 יתקברו לילכל מברך על אפי ארעא יהוה
 הללו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי
 הצאו כי מלאו זמיכם לטבח ותפצתכם
 תפלקם ככלי חמדה אילול מלכא ויצחו
 חופו ויטבחו בקיסמי את קיפוי עמי ארץ
 טלמו וזמיכון לקטלא ותמת ברחו ות
 ותפליו רחוקו רצון כמץ חמדתא
 ואבד מנע מן הרעים ופליטה מארדו
 הצאו ויבד בית עירתי מן מלכא וע
 ויטבת מתקפי עמי קול צעקת הרעים
 וילת ארדו הצאו כי שורד יהוה את
 מרעיתם קל מוחת מלכא וילת תקיפי
 עמי ארץ אביו מן עמיהו וצמי
 נאות השלום מפני חרו את יהוה ויצ
 ויצו מירתי שלמהו מוקדם תקוה
 ותנא דין עוב כפפר סוכו כיהותה
 ארעא לשומיה מפני חרו הוניה ומפני
 חרו אפי ולא מלך מברכיה ארץ הות
 ארעוהו לצרו מוקדם חרב סנאה דהיא
 כחמר מרוה ומון קדם תקוה רוציה

26
 מראשית ממלכות יהוה יקום בן אשיו
 מלך יהודה יהוה הדבר הזה מאת יהוה
 לאמר ברוש מלכות יהוה קבר אשה
 מלך שבט רב זהו הזה פיתגמיא הדין
 מוקד למימרי בה אמר יהוה עמד
 מוצר בית יהוה ודברת על כל ערי

מלכותו בן וסימון קרית צמא בראשית ירעש וכל יוסע כותש

כהני אוספריא וכל עמי אלמימר ממת תקות
 מדוע נבאת בשם יהוה לאמר בשלל יהוה
 הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאן יושב
 ויקהל כל העם על ירמייהו בבית יהוה
 מדיו איתנבליתא בשמי אדוני למימר בשלל
 זהל בית אהריו וקרת אהר אתיחרב מבלי
 יתיב ואיתבמש כל עמי אעל ירמייהו בבית
 מקדשא דלוי וישמעו שרי יהודה את
 הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית
 יהוה וישבו בפתח שער בית יהוה החורש
 ושמעו רכרבי יהודה תפית צמי אהאליו
 וסליקו מבית מלך לכי מקדש דלוי ותבו
 במעלצא דתער עבית מקדש דלוי מדינחא
 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים
 ואלכל העם לאמר משפט מות לאיש
 הזה כי נבא אל העיר הזאת באשר
 שמעתם באזניכם ואמרו בהני אוספריא
 לברביא ולכל עמי אלמימר חובת דיו
 דקטול לצבא הדיו אתי תנבו על
 קרת אהר אכמא דשמעתון באורמכו
 ויאמר ירמייהו אלכל השרים ואל כל
 העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית
 הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר
 שמעתם ואמר ידב לכל וברביא ולכל
 עמי למימר יי שלחני לאיתנבא על
 בית אהריו ועל קרת אהר את כל פית צמי
 דשמעתון ועתה היטבו דרכיכם
 וייעלויכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם
 וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם
 ובעו אתקיע אורח תכוון ועובדיו וקמלו
 למימר אדוני אהבו ותוב יי מוובי שתא
 המליל עליכו ואני הנני בידכם עשור

t
 כ
 10m

בקוב וכישר בעיניכם ואנא האנא
 מקור בידכו עיבי דלוי כמא דתקו
 וכמא דכשר בעיניכו את דרע שיעו
 כי אם ממיתים אתם אתי כי דם נקי
 אתם נתנים עליכם ועל העיר הזאת
 ועל שבייה כי באמת שלחני יהוה
 יליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
 האלה בדם מידע תידעו אסקס ליו
 אתו יתי ארי הסוכני אתו יהכני עליו
 ועל קרת אהריו ועל יתנבא ארי בקשות
 שלחני יי עליכו לאיתנבא קדמיכו
 ות כל פית צמי אהאליו
 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים
 ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט
 מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלנו
 ואמרו רכרביא וכל עמי אלהני אוספריא
 לית לצבא הדיו חובת דיו דקטול ארי
 בשמי אדוני אהנא מליל עמינא ויהמו
 אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל
 קהל העם לאמר וקמו צבא מכו ארעא
 ואמרו לכל קהלא דעמי למימר מיכה
 המר שתי היה נבא בימי חזקיה מלך
 יהודה ויאמר אלכל עמי יהודה לאמר
 בה אמר יהוה צבאות ציון שדה חורש
 וירושלם עינם תהיה וחר הבית לכמות
 יער מיכה רמימר ישא יהוה מיתנבו
 בימי חזקיה מלך שבט דבית יהודה
 ואמר לכל עמי אדוני יהוה לפי כדאמי
 צבא ציון תקל תיתכדו וירוע לצבא
 תהו וטור בית מקדשא לחישת חורשא
 ההמית הפיתיהו חזקיהו מלך יהודה
 וכל יהודה הלא ירא את יהוה וחר

אתפ

264R

27

1 1
 לביתך את אבותי ביר העם להמיתו ברכ
 יר אחיכם בר שפן הזה עיני ירכ ברוך
 ולא למימכר יהיה ביר אדעמא למימכרו
 בראשות ממלכת יהויקים
 בוגא שיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
 אל ירמיהו מאת יהוה לאמר בריש
 מלכות יהויקים בראש מלך שבט יהוה
 הזה פיתגמא הדיו עיני ירכ מלך למימ
 כה אמר יהוה אלו עשה לך מימכר ור
 ומוטות ונתתם על צאנך כוד אלו
 עיני לך חנקו ונרין ותיתגמנו על עמ
 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מצא
 ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך
 צידון ביר המלכים הבאים היושלים
 אל צדקיהו מלך יהודה ותשלחונו לות
 מלך ראד ולות מלך רב ולות מלך רבני
 עם ולות מלך רצ ולות מלך רעידו ביר
 אנגריא ראתו לרוע ולות צדק מלך שב
 רב יהודה וצויתך אותם אל ארצותם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 כה תאמרו אל ארצותם ותפקידו ותהו
 לות ריבונותו למימכר ביר צבא
 דיע בירן תימרו לריבונתו אנכי עשית
 את הארץ את הארץ ואת הכהנה אשר
 על פני הארץ בבחי הגדול ובזרעו נ
 הצטומה ותתיה לאשר ישר בעיני אנא
 במימדי עבדות את ארעאת אינשא
 ות בעירא ועל אפי ארעא בחילי רבא
 ובאוד עי מרמיה אויהבתה לרבשור
 קרמי ועתה אנכי נתתי את כל הארצות
 האלה ביר בכבוד נצר מלך בכל עבדי
 וגם את חית השדה נתתי לו לעובדו

ביאסיה י הים בסוקן רבא ממלכות ממלכת . כל ירמיהו
 ויחוקר עובד רבי בירמיהו עמם לך מוטות ומוטות
 עד אמאכ בן קוליה נלמכר וכל קריא עובד רצ .

את פני יהוה ונחם יהוה אל הרעה
 אשר דבר עליהם ואנחנו עשינו רעה
 גדולה על נפשתינו המימכר קטלנו
 חוק מלך שבט דביהו וכל דבת יהוה
 הלא כחיל מלך ונתב יימד בישותא
 המלך עליהו ואנחנו צמיז לאותא
 בישותא רבנא על נפשתינא וגם
 איש היה מתבא בשם יהוה אוריהו
 בו שמיעיהו מקרית הערים ונבא
 על העיר הזאת ועל הארץ הזאת
 ככל דבר ירמיהו ואה גברא הזה
 מתבא בשמי ארדי ארדיה בר שמיעיהו
 מקרית הערים ואיתנבי על קרתא
 הראועל ארעאה דאכל פיתגמי
 רמיהו שמיע המלך יהויקים וכל
 גבריו וכל השרים את דבריו חבקש
 המלך המיותו ושמיע אוריהו וימא
 ויבחה ונבא מצרים ושמיע מלכא
 יהוה וכל גברוהו וכל רבנא ית
 פיתגמיהו ובעא מלכא למימכר ליה
 ושמיע אוריהו ורחיל וערק ואת אלמ
 וישלח המלך יהויקים אנשוכמ
 מצרים את אלנתו בן עכבור ואנשים
 אתו אל מצרים ושלח מלך יהויקים
 גבריו למימכר אלנבר עכב וגבריו
 שומיה למימכר וימימכרו את אוריהו
 ממצרים ויביאוהו אל המלך יהויקים
 ויבחו כחרב וישלח את נבלתו אל קבר
 בני העם ואפיקוהו את אוריהו ממצרים
 ואתוהו לות מלך יהוה והטלית מחוצא
 רמי אית נבילתיה לקברי גליא אריר
 אחיכם בן שפן היתה את ירמיהו

שפיקו זה בן וסיס הטלתי מוטות ויכס דבר דברו מים
 ועמם היום .

ובעו אנא זמית ליה כל מדותא האילין
 ביד נביכ מלכ דבבל עבדו ואחית חיתכו
 והבית ליה למיפלחיה ועבדו אותי כל
 העים ואת בני ואת סו בני ש באעת ארעו
 גם הוא ועבדו בו גויכ רביס ומלכוכ
 גדליב ופלחון יהיה כל עממא ויהי
 מדיה ותבר בריה עד דמעו עירן
 תבר ארעיה את הוא ופלחון ביה עממין
 כג איו ועלכו רברבו והיה העי והממכה
 אשר לא ועבדו אותו את נכוכד נצר
 מלך בבל ואת אשר לאיתו את צוארו
 בעול מלך בבל בחרב ברעב וברבר
 אפקד על העי והוא נאם יהוה עד תמי
 אהם בידו ויהי עם ומלכו דלא יפלח
 יהיה ית נביכ מלכ דבבל ות דלא יתן
 ית צואריה בניד מלכ דבבל בחרבא
 ובכפנא ובמיותא אסער על עמא ההוא
 אג י ער דאמיר ותהון ביריה ואתם
 אל תשמיעו אד נביאכם ואל תקמיכם
 ואל תלמיתכם ואל עננכם ואל תשיפכם
 אשר הם אמרים לכם לאמר לא תעבדו
 את מלך בבל ואתו לא תקבלו מן
 נביאיכו דשיקרא ומן קסמיכו ומן
 חלמי חלמיכו ומן ענניכו ומן חרשיכו
 דאינון אמרו לכו למימר לא תפלחו
 ית מלכא דבבל כי שקר הם נבאים לכם
 למען הרחק אתכם מעל ארמיתכם
 והרחיקו אתכם ואבדתם ארי שיקרא
 אינון מתנבו לכו בדיל לא תקראתכו
 מעל ארמיתכו ואיטלפויל מתכו ית
 ותעבדו והעי אשר יביא את צוארו
 בעול מלך בבל ועבדו והנחתו על

10 m

ארמיתו נאם יהוה ועבדו וישב כה
 ועמא דיעלית צוריה בניד מלכא
 דבבל ופלחניה ואשריניה על ארעיה
 אג י ופלחה ויתבבה ואל צוריה
 מלך יהודה רברתי ככל הדבריה האלה
 לאמר הלאו את צואריכם בעול מלך
 בבל ועבדו אותו ועמו וחיו ועס צדק
 מלך שבט דב יהו מלילות ככל פיתעמא
 האילין למימר אעילו ות צור יכו
 בניד מלכא דבבל ופלחו יהיה ועמיה
 ואית קמיכו ליה תמותו אתה ועמו
 בחרב ברעב וברבר כאשר דבר יהוה
 אל העי אשר לא ועבד את מלך בבל
 למא תקטלו את ועמך בחרבא
 בכפנא ובמיותא כמי אדמילול ית על
 עמא דלא יפלח ית מלכא דבבל ואל
 תשמיעו אל דברי הנביאים האמרים
 אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל
 כי שקר הם נבאים לכם ולא תקבלו
 לפיתעמי נביי שיקרא דאמרו לכו
 למימר לא תפלחו ית מלכא דבבל
 ארי שיקרא אינון מתנבו לכו כי
 לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים
 בשמי לשקר למען הדיחו אתכם
 ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם
 ארי לא שלחתינו אג י ואינון מתנבו
 בשמי שיקרא אבדו לך איטלפוילתכו
 ותיבדו אתו ונביי שיקרא דמתנבו
 לכו ואל הכהנים ואל כל העם הזה
 דברתי לאמר כה אמר יהוה אל ת
 תשמיעו אל דברי נביאי הנבאים
 אליכם לאמר הנה בלי בית יהוד

בסוף

כל י מעשה בסימא וסימון ואל הכהנים
 תשמיעו חשב תיטיב בחרב ית נעך

וישבים מבבל עתה מהרה כי שקד
 הנה נבאים לכם ולכהן אלהיכם עמאחיין
 מלית למימר ביד אפי' לא תקבלון
 לפיתגמי נביאכון דשוקר אדמתנבן
 למן למימר האמנו בית מקדשא דני
 מיתתנבן מבבל כען בפריע ארשקרא
 אמנו מתנבן לכון אלתשמעו אלהב
 עבדו את מלך בבל וחור למה תהיה העיר
 הואת חרבה לאתקבלון כיעוז פלחית
 מלכא דבבל ואיתקיימו למאנתו קרתא
 דרא חורבא ואם נביאים הסואם ישוער
 יהוה אתם ופגעו נא ביהוה צבאות לבנת
 באר הכלים הנותרים בבית יהוה ובמית
 מלך יהודה וירושלם בבבל ואם מתענן
 איתו ואסאית פיתגמי אדני עימהון
 כשור בען במימר אדני צבא ביהולא
 יתבלון מינא דאישות ארו בבית מקדש
 דני ובית מלך שבט דבית יהוה ובירוש
 לבל מיסא אמר יהוה צבאות על
 עממדיים ועל הים ועל המכונות
 ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת
 אימיר אמ' יי צבא על עמודיא ועל
 ימא ועל בסוסיא ועל שאר מינא
 דאישות ארו בקרתא דרא אשר לא
 יתם נבוכד נאמר מלך בבל פולות
 אתוכניה בן יהויקום מלך יהודה
 מירושלם בבבל ואת כל חרי יהודה
 וירושלם דלא שבטנן נבוכ מל דבבל
 כ' אגלו ית צניה בריה הניק מלך ש
 שיבט דב יהו מירושלם לבל ויתרענן
 יהו וירושלם כי כה אמר יהוה יעבקות
 דאיתגליאו לבבל אמא מדינ לאתנא דני אמר

יהוה ובית מלך יהודה וירושלם ארי מלך
 א יי יצבאות אהא דישר על מינא
 דאשתארו בבית מקדשא דני ובית מלך
 שיבט דבית יהודה ובירושלם בבבל יתנא
 ושמה יהו שר יזכ פקדי אתם נאכ יהוה
 והעלותים והשיבתיים אל המקום הזה
 לבל יתבלון ותנן יהו ער יומא דמינע
 דוכרעו קדמי אמר יי ואסקי עון וארביעון
 לאתרא דדיון ויהו בשנה
 הדיא נראשית מלכת יצדקיה מלך יהודה
 בשנת הרביעית בחדש החמישי אמר
 אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגושן
 בבית יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר
 והנה בשנת הדיא בריש מלכות יצדקיה
 שיב דבית יהודה בשנת רביעית את ברחא
 חמישית אמר לי חנניה בן עזור נבי שקרא
 דמגע בבית מקדשא דני לעני סהנא וכל
 עמא למימר כה אמר יהוה יצבאות אלהי
 ישראל לאמר שברתי את עול מלך בבל
 כיד א יי יצבא דיק למימר קפריית
 ער מלכא דבבל בענה שנתים ימים אני
 משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה
 אשר לקח נבוכד נאמר מלך בבל מן המקום
 הזה ויבאם בבל פסוק ג' ויגון שנין אמא
 מתנ לאתרא דדיון ית כל מינא מקדשא
 דני דשנת נבוכד מלכא דבבל מן אתרא
 דדיון ואובלי נון לבבל ואתיכניה בן יהויקום
 מלך יהודה ואת כל גלית יהודה הפאום בבבל
 אנן מפיב אל המקום הזה נאכ יהוה כי
 אשבו את עול מלך בבל ויתכניה בן יהוה
 מלך שיבטא דבית יהודה ויתגליאו
 דאיתגליאו לבבל אמא מדינ לאתנא דני אמר

יי ארץ איתר יתמר מלכא רבא ויאמר
 ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הטוב
 ולעני כל העם העצרים בבית יהוה ואמר
 ירמיה נביא לחנניה נבי שיקרא לעני סגור
 ולעני כל שבא ויהי מין בבית מקדשא
 ויהי ויאמר ירמיה הנביא אלן כניעשה
 יהוה יקם והוה את דברי אשר נבאת
 להשיב כל בית יהוה וכל העלה מבבל אל
 המקום הזה ואכל ירמיה נביא אמן כן
 יהי רעוא מקדס ה דקטיב ואת עני
 דאיתנביאיה לאתנביא מני בית מקדשא
 דהי וכלבוא מבבל לאתא הדין אה טמע
 נא את הדבר הזה אשר אנו רב באמר
 ובאנו כל העם ברם טמע בשן פתגמא
 הדין דאתא ממלל קדמך וקדם כל עמא
 הנביא אשך הוה לפני ולפניך מן השם
 וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות
 גדולות למלחמה לרעב ולדבר נטויהונו
 דברי וקדמך מעעמא ואיתנביאו על
 מדין סגור ועל מלכות רבא לקרבא
 ולבישה ולמותא הנביא אשר ינבא לפלוג
 נבוא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו
 יהוה באמת נביא מאן דיתנביא לפלוג
 במימי פיתגם נביא יהודע נביא דשלחיה
 יי בקשוט ויקח חנניה הנביא את המטה
 מעל ינבאר ירמיה הנביא וישבורהו ותפיס
 חנניה נבי שיקרא ית נבוא מעל ינבאר
 וירמיה נביא והבריה ויאמר חנניה לעני
 כל העם לאמר סה אמר יהוה לכה אשבור
 את על גבי נבוכד נאמן מלך בבל שעוד שעת
 שנתעם ימים מעל ינבאר כל הגיב וילך
 וירמיה הנביא לדרך ויאמר חנניה לעני

10m

ירמיה הנביא
בבית המקדש
לפני

בסוף
הספר

כל עמא למימר כיד צליל בליו אתבר
 את מהנבוכ מלך בבל בסות מרתוך
 שניז מעל צור כל עממי אואל חנניה
 נביא לאור חיה יהוה דברי יהוה
 אל ירמיה אחרי שבו חנניה הנביא את
 המטה מעל ינבאר ירמיה הנביא לאמר
 יהוה פיתגם גבו כדק מן עיני ורם פתח
 ותבר חנניה נבי שיקרא ית נבוא אמעל
 צור ית נביא ללמי הלוך ואמרת אל
 חנניה לאמר סה אמר יהוה מוטותע
 שברת ועשית תחתייהן מוטות ברל
 אחיל ותעמר לחנבל כל צב יי מרין
 דאע תברתא ותעביד חילופיהו מרין
 דבריה ככה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אל על ברזל נפתי
 על ינבאר כל הגיב האלה לעבר את
 נבוכד נבך מלך בבל ועברוהו ותם
 את חית השדה נתמי לו ארו כידע
 צב יי צבא איתא דיש מר דפרו
 והבית על צור כל עממיא האירלך
 למיפלח סה נבוכ מלכא רבא וישלח
 ויפלו חנניה ואף ית חות ברך והבית
 ליה ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
 הנביא שמע נא חנניה לא שלחך
 יהוה ואיהו הבטחתה את העם הזה
 על שקר ואמר ית נבוא חנניה נבי
 שיקרא שומע כען חנניה לא שלחך
 ואת ארחי עמא ית עמא הדין על
 שיקרא לכו כה אמר יהוה הנביא
 משלחך מעל פני הארמה השועה
 אמה פת מיסרה דברת אל יהוה כן
 כד אה האשט מגל לך מעל אפי

1
 שם ואל תמעטו קבו נשין ואוליךו בקו ובט
 ופכו לבני לון נשין ות בנתכוו קבו
 לעטין וילדו בקו ובט וסג תמו ולי
 תזערו ודרשו את שלום העיר אשר
 הגליתו אתכם שמה והתפללו בערה אל
 יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום ותבע
 ות שלם קרתא דאגליתו תכזו לתמו
 וצלו עליה ק"מ ארי בשלמה יהי לבן שלם
 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 1
 ישראל אל שואו לכם צבאות אשך
 בקרבכם וקוסמיוכם ואל תשמעו אל
 חלמתיכם אשר אתם מחלמים ארובו
 א"י צבא אדא דיע לא יסעו לבן בנימן
 דשקרא רבתיכו וקסמיכו ולא תקבלו
 מן חילמי חלמיכו דאתו מחלמיני כי
 בשקר הם צבאים לכם בשמי לא שלחתי
 צאס יהוה ארי שקרא אתו מתנבולמן
 בשמי לא שלחתינו א"י
 10
 כי כה אמר יהוה כי לפי מילאת לבבל
 שבעים שנה אפקד אתכם והקימתי
 עליכם את דברי הטוב לה שוב אתכם
 אל המקום הזה ארי כד צ"מ ארי לפוס
 מישלם לבבל שבעין שמן מיעול דמנו
 קרמי ואקים עליכו ית פיתגמי תקנא
 לאתבא יתכו לאתרא הדיו כי אעבי
 דיעמי את המחשבות אשר אנכי חשב
 עליכם צאס יהוה מחשבת שלום ולא
 לרעה לתת לכם אחרית ותקוה ארי קרמי
 גליו ית מחשבתא דאנא מחשב עליכו
 א"י מחשבת שלם אלא לכושא למיתו
 לבן כות וסיבור וקראתם והלכתם והתפללתם
 אלי ושמיעתו אליכם ותיעלו קדמי ואקבל

29
 ארעא בשתא הודא את מאית ולשתא
 הודא את מתקבר ארי פסא מילתא
 קיי ומית חנניה הנביא בשנה ההיא
 בחדש השביעי ומית חנניה נבי שקרא
 בשתא ההיא ואיתקבר בירחא שביעאה
 ואלה דברי הספר אשר שלח
 ירמיה הנביא מירושלם אל יתר וקני
 הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
 כל העם אשר הגלה נבוכד נאצר מיו
 מירושלם בבבל ואילין פיתגמי ספרא
 דשלח ירמיה מירושלם ליה שאר סבי
 גלותא ולות כהני אולות ספרא ולות כל
 עמא דאגלי נבוכ מירושלם לבבל אחר
 צאת וכניה העלך והגבילה והסרוסם
 שרי יהודה וירושלם והחרש והמסע
 מירושלם בתר דגלא יבנה מלכא
 ומלכא דבבל ארברבי יהו וירושלם
 ואמנא ותרעיא מירושלם ביד אלעשה
 בו שפן ומיריה בן חלקיה אשר שלח
 ערקיה מלך יהודה אל נבוכד נאצר מלך
 בבל בליה לאמר ביד אלעשה בר שפן
 וגם חלק דשלח ערק מלך שבטוב
 יהו ואת נבוכ מלך ובבל לבבל למיתו
 כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לבל הגולה אשר הגליתו מירושלם
 בבבל כיד צ"מ צבא אהא דישלם לבבל
 גלותא דאגליתו מירושלם לבבל בתים
 ושט ותצרו צנות ואכולו את פרמיו
 בע כמן ותבו וצבו צעו ואכולו ית
 איתו קחו נשים והולידו בנים וצנות
 יהו לבניכם נשים ואת בנותיכם תעו
 לאנשים ותלדנה בנים וצנות ורבו

1
ויקרא

צלותכון ותבעון מן קדמי ואקבל בעתכון
 ובקשתם אתי ומצאתם כי תרד שרתי בכל
 לבבכם ותבעון רחלתי ותשכחון אתי
 תיבעון מן קדמי בכל ליבכון ותמצאתו
 לכם נאם יהוה ושכתי את שבתכם וקצתי
 אתכם מיכל הגנים ומיכל המקומות אשר
 הרחתי אתכם שמה נאם יהוה והשבתתי
 אתכם אל המקום הזה אשר הגליתיו א
 אתכם משם ואישתא אל לבון במימרו
 צמי ואתיב תגלותכון ואיכבש ותכון
 מיכל עממיא ומיכל אתריא דאגלתי
 תכון לתפן צמי ואתיב תכון לאתריא
 דאגלתי תכון מתפני כי אמרתם הקים
 לנו יהוה נביאים בבליה ארי אמר רטון
 אקום לצמי מלפני בבבל
 כי בה אמר יהוה אל המלך הישב אל
 כסא חדר ואל כל העם הישב בעיר הזאת
 אחיכם אשר לא יצאו אתכם בעלרה
 ארי ביד צמי על מלכא רתיב על כרמי
 רוד ועל כל עמיא רתיב בקרתא הרדא
 אחיכון דלא נפקו עימכון בגלותא
 כה אמר יהוה צבאות הנני
 משלח בם את החרב ואת הרעב ואת
 הדבר ונתתי אתם בתאנים השעירים
 אשר לא תאכלנה מרע ביד אלי צמי
 האנא מצרי בהון יתדקטלון בחרבא
 וכפנא ומתא ואיתחז תחון מתעאניט
 בי שתא ולא מתאבלו מבישו ורדתי
 אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתיכם
 לועזי לסל ממלכות הארץ לאלה ולשמה
 ולשרקה ולחרפה בכל הגנים אשר הו
 הדחתיכם שם וארדוה סתריהון בוקטלון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

כדבא וכפנא ובמיותא ואתענו
 לועזי לכל מלכות ארעא ולמומי ולעזי
 ולאישתא ממו ולחיסודיו בכל עממיא
 דאגליתיון לתפן תחת אשר לא
 שמעו אל דברי נאם יהוה אשר עע
 שלחתי אליהם את עברי הנביאים השם
 ושלה ולא שמעתם נאם יהוה חלק
 דלא קבילו לפית צמי צמי דשלחתי
 לחתהון ית עברי גבינא מקדים ומשלח
 ולא קבילו צמי ואתם שמעו דבר
 יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם
 בבליה ואתון קבילו פית צמי אדרי כל
 גלותא דאגלתי מירושלם לבבל
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אל אחאב בז קוליה ואל צדקיהו בז
 מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר
 הנני נתן אתם ביד גבוכ רצר מלון במ
 והכם לעני ציכם ביד צמי צמי אקאחיט
 על אחאב בר קוליה ועל צדק בר מעע
 דאיתגביאו לבון בשמי שקר אקאחיט
 מיקר משהו ביד גבוכ מלך דב וקטליון
 לענימכון ולקח מהם קללה לכל גלות
 יהודה אשר בכלל לאמר ושימך יהוה
 בצדקיה ובאחב אשר קלם מלך בכל
 באש ויתנסת מיעהון לוטא למלעות
 יהודה ובבל למימר ושימך ליבעוק
 ובאחב קלנון מלך דבב בערא ועו
 אשר עשו גולה מישראל הנאפו
 את גשן רעהם ודברו דבר בשמי שקר
 אשר לא צויתים ואצמי הודע ועד
 נאם יהוה חלק עברי קלנאני ונא
 ת גשן הבר יהון ובליה פית צמי

267R

30

שיקראו לאפקידותי וקדמי גל ומימי
 סקיד אמר יי ואל שמי ענהו
 הנחמי תאמר לאמר ולשק דמי חלום
 ממיר לכה אמר והנה עבאות אלהי
 ישראל יענו אשר אתה שלחת בשמי
 ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל
 צעקה בומיעשיה הכוח ואל כל הכהנים
 לאמר כל צע יי צבא אקאדוע למי חלה
 ושלחת בשמי איצו לות כל עמי
 דבירושלם ואת צפנ בר מעע כהנא ולתכל
 כהנא אלה יהוה עתק כחו תחת יהודע
 הכוח להיות פקודים בית יהוה לכל איש
 משוגע ומתעבא ותתקה אתו אל המהפסת
 ואל העיני יי מציד כהו חלה יהו כהנא
 למימי משוגעא וכהנא בית מקדש דיו
 לל ער דמי שתי ומיטופש ותיתק ותיה
 לכתמא ולע צינקה ועתה למה לא
 גערת בירמייהו הענתתי המיתעבאלכם
 ובעו למה לא נפתא בירק דמענ ומתענ
 למי מי על כן שלח אלינו בכל לאמר
 ארובה היא בני בתים ושבו ונטעו צנות
 ואמרו את פרוקו ארמי על כן שלח ותמא
 לכל למימר ארובה היא בני בתו ותמי
 ומי ענין ואיכו לית איבהו ויקרא צפנה
 חקו את הקשר הוה באצמי ירמייהו הנביא
 קרא צפנ כהנא את איצת אהרא קדם
 ויהו דבר יהוה אל
 וירמיהו לאמר ותה פיתגנבו מוק ייע
 ותל שלח על כל הגולה לאמר כה אמר
 יהוה אל שמי ענה הנחמי ועו אשר צבא
 דלם שמי ענה ואני לא שלחתי ויבכחו
 אתכם על שקר שלח לות כל בני עלותא

למימר כל צע יי על שמי ע רמז חלום חלה
 דאיתגבי לכו שמי ע ואנא לא שלחתי ואמרו
 מתכו על שיקרא לכו כה אמר יהוה הנצ
 פקו על שמי ענה הנחמי ועל זרעו לאתיה
 לו איש וישב בתוך העם הזה ולא יראה
 בטוב אשר אמ עשה לעמי נאם יהוה כי
 סרה דבר על יהוה בכח בה צע יי הנחמי ע
 על שמי ע רמז חלום ועל צננה לאתיה ליה
 גברית יבטג עמי הרוז ולא יחוי בטובא
 דאתא עתיד למעבר לעמי צע יי ארז כסניא
 מליל קמ הדבר אשר היה אל
 וירמיהו מאת יהוה לאמר פיתגנבו דהנה
 עיני רב מן ק יי למימר כה אמר יהוה אלתי
 וישד אל לאמר בתכל את כל הדברים אשר
 דביתי אליך אלספר כיה צע יי אקאדוע
 למימר בתכל יתכל פיתגמי ארמי לית
 עינך על סיפרא כיהנה ימים באים נאם
 יהוה ושבתי את שבית עמי וישד אלויהוה
 אמר יהוה והשוכתים אל הארץ אשר
 נתתי לאבתם וירשנה ארץ האבותי אתו
 צע יי ואתם ית צלות עמי וישד יהוה צע יי
 ואתם ינו לארץ ארץ בית לאבה תקו ויהו
 וחם צננה ואלה הדברים אשר
 דבר ותקה אל ישראל ואל יהודה ואילין
 פיתגמי ארמי ללי על ישר ועל יהודה
 כי כה אמר יהוה קול חררה שמי ענפחו
 ואין שלום ארץ כיה צע יי קל ומעא שמי ענא
 דחלא ולית שלם שאלו נא יראו אם יולד
 זכר מדוער איתי כל גבר דיו על חל ציו
 כילדה ונתפכו כל פנים לירקו שאלובעו
 וחזו אכילוד דבר אמרו חויתי כל גבר יהוה
 מחתו על חר ציה כילוד תאו משתעין כל

אין לך לית דאין דיתך לרחמא ערך
אכו לאס ליקת לך כל מאהבך שכוון
אותך לאור רופו לבי מצת אויב המתק
מוקר אכור על רוב עונך עצמו חטאתך
כלד חמד איתנפחה מי שאל בשלמך
לא תבעו ארי מחת סנאה אלקיתך
מקור אכור אין על דסנאו חובך תקט
חטאך מה תזעק על שברך אנוש
מכאובך על רוב עונך עצמו חטאתך
עשית אלה לך מה את מצוחחא על
תברך מיירעא מחתך על דסנאו
חובך תקופו חטאך עכרות אמרין לך
לכו כל אכליך יאכלו וכל צורך כלם
בשבי ילכו והיו שסוף למשכה וכל
בוזך אמן לכו בכין כל אנפך ותאנסו
וכל סנאך כולהו בשויבא מחכו ויהו
עדה לעד וכל בוזך אימפר לבוא מי
אעלה ארובה לך ומטכותך ארפאך
נאם יהוה כי נדחה קרא לך ציון היא
דורש אין לה ארי איתך אסו לך ומי
ומי מחתך אסינד אבי ארי מטלפולא
קרו לך ציון היא תבע לית לה
כה אמר יהוה הנני שכל שכות אהל
זעק ומשכנתיו ארחס ונבנתה עיר
על תלה וארמון על משפטו ישב כיד
אני האנא מת יבגלות ארעיה דזעק
ועל קרחהי אמרחס ותיתבני קרתא
דירוע באתרה ובית מקדשאכד חזו
ליה ושתכלל ויצא מהסמרה וקול
משחקים וחרביתים ולא ימעטו והנ
והכברתים ולא יעמדו ויסגו בחזומעו
תודת אוקל רב שכחין ואסעטו ולא

אפי אלמיהו בירקנא הויכי גרול היום
ההוא מין כמיהו ועת צרה היא ליעקב
ומינה יושע נה ארי רב וימא הקואולית
דכחיה ועידן עקא היא ליעקב ומינה
ותפרק והיה כלום ההוא נאם יהוה צבאות
אשבור עלו מעל צוארך ומסרתך אתך
ולא יעבדו בקועד וריום ויהי בעידן ההוא
אני צבא איתבר נר עממי אמ צור יכח
וחתקיון איפסק ולא ישתעבדו בישרא
עד עממיא ועבדו את יהוה אלהיהם
ואתרו מילכס אשר אקום להם ויפלו
קני אההו וישתמעו למי שיחא בר דוד
מלכות דאקום להו
ואמה אלתר אעבלי יעקב נאם יהוה וא
תחת ישראל כי הנני מושיע מרחוק
ואתיר עבד ארץ שבים ושב ועקוב ושקט
ושאנן ואין כחיה ואת לא תידחל עבד
יעקב אבלי ולא תיתבר ישראל ארי האנא
פריק לך מרחוק ותבנך מארע עלנותהו
ותבכו רבית יעקב וישקטו וישקו להו
לדוחנו ולית דמעדי כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הפוסתך שוכ אתך לא אעשה כלה ויס
ויסרתך למשפט ונקד לא אנקד ארי
בסעדה מימדי אבלי למיפרקך ארי
אעלוד צמיר אבכל עממי ארברתך
לתמו ועימך לא איעבד נמי או איתתי
עלך חסדיו לא לפותך ברם ברין חסד
ושי צאה לא אישו עונך
כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
מכתך ארי כיד אבלי תקנף תברך ממועא
מחמך אין דן דינך לכוזר רפואת בעלה

10m

27

16

655

15

17

268R

מעורר ואת קיפיו ואלהו חלשיו
 חיו בניו בקרב ועד תו לפני תפח ופקודת
 על כל חיו ויהיו בעלי כיד מלקדמיו
 וכשתהו קדמי תתקו ואסער ביוסא
 על כל דמקיהו ויהו אדלוז מיטו
 ומשלו מקדבו יצאו והקרבתו ועגש
 אל מיטו הוא זה ערב את לבו לגשת אל
 נאס יהוה ויתר באמל כהו משהו ומע
 ומשיחיהו מכהו ותגלי ואיקר ביעו
 ויהוה לפולחני ארמיז הוא יודאמע
 לאות קרבא לפולחני ארמיז והיהתם לו
 לעס ואעבי אהיה לכם לאלהים ותהו
 קדמי לעס ואנא איהו לבו לא
 הנה סערת יהוה
 חמה יצאה קער מתגורר על ראש
 ושעים וחול האמונות אפודק יו
 ביעו נפקא על עול מתבניש על ריש
 רשעיו וחול לא ישוב חרוז אף יהוה
 עד עשותו ועד הקימו מזמות לבו
 באחרית הימים תתבוננה לא יתוב
 תקוהו ויאדלי עד דיעבד ועד דיקים
 מחטבת לביה בסוף יומי אמיסת כלו
 בה בעת יהוה נאס יהוה אהיה לאלהים
 לכל משפחת ישראל והמה יהוה לו לעם
 מעדא והיה ארמיז איהו לאס לכל חיעת
 ישראל ויעו יהוה קדמי לעם
 כה אמר יהוה מוצאחו במדבר עם עש
 שרוד חרב הלוד לחד געו ישראל
 מרמיז יידיה רחמיז לעמא ראפיק מ
 משערים סופיק עור כיהו במדבר אפד
 הו כד מערין מוקדס דקטלוו בחרמא
 רב במימריה לאשראה בית פחאיש

מרחוק והנה נראה לי ואהבת עולם אהבתך
 על כן משכתיך קסר אמרת ויהי מלקדמיו
 מ איתגלי על אהבת נביא אימור להוהא
 רחמית על מי ארחמיית ותכוו על כל דברית
 ותכוו בטובו עד אבנך ונכתבתולת וע
 ישראל עד תעדי תפיד ויצאת במחול
 משחקים עד איקיימינך ותמת קיימיז
 במיך היעוד תיתקעו בתוקונו ותפקין
 בסיעת משבחיו עד תשע מרמיס בהו
 שמרוו נשעו נשעים וחללי עד תי צבי
 ברמיז בטורי שמר צובו שיתלו ואחילו
 כיוש יום קדאו בצרים בהר אפרים קומו
 ותעלה ציון אל יהוה אלהינו ארי אור
 אריכות וימי אופל טובא דעמד לכוונ
 לפיות לצדיקא דנצרו אורית מלקדמיו
 חולקוהו בארעא ריש יהוה מוקדמיו לשע
 נחמתא דאתיו אמרו אמת נקוב נפק
 ליצו ונתחזק לי אקנא
 כי כה אמר יהוה רבו לי עקב שמחה וקול
 בראש הגנים השמימי הללו אמרו חשע
 יהוה את עמך את שארית ישראל כד יג
 שבחו רבית ועקב בחיודו אהו צו בריש
 גל לעני כל עממי אבסרו שבחו ואימו
 פרק לו מת עמיה ות שארא דער הנני מ
 מבי אתם ביארץ צפון וקב צתים מוחמת
 ארץ במ עור ופסחה וילדת יחדו קהל
 ער לי שובו הנה האנא מימתי להו מארע
 ציפונא ואיכנש יעון מסיפ ארעא דהו
 בהו עירין ותערין יסגו בקו מעריין
 ויגלון כחדא במי שורמן פגאין יתכוו
 הלכא עבדי יבואו ובתחננים אובילם
 אוליכם אל נחלו מיס בדרך ישראל לא

Abel

11

11

11

יכשלו בה כי היתני לי ישראל לאב ואפרים
 נבדו הוא במיתליהו הכד הן כבן גלו
 וכתבהו כי בני גלותהו בדחמיו פנאן
 אקריבונן אידבריעו על פציתי מוא
 באור התקנא לא יתקלח בה ארץ הוד
 מימרו לישראל כאב ואפרים חנוב הוא
 קדמי שמעו דבר יהוה עמם
 והגדו באמם ממדחק ואמרו מזרה
 ישראל יקבצנו ושמדו ברעה עדרו
 קבלו פיתגמא דליעממא חסן בגמון
 מרחיק ואמרו פן דבריה ליעבשענה
 ויטהינה ברעאל עד קיה כי פרה יהוה
 את יעקב וצאלו מיד חוק ממנו ארץ פרק
 ית דבש יעקב ושרובו מן התקפיו
 מינהו וצאו ורננו ככרס כיו ונהו אל
 טוב יהוה על דג ועל תירוש ועל יטור
 ועל בצע צאובקר והיתה נפשם כטורה
 ולא יוספו לדאבה עיר ויהוה וישבחון
 בטור בית מקדשוא דיתבני בעיה ויתפסון
 בטובא דיתב להו כי בעבורא ובחמרא
 ובמי שחא ובכני עאן ותירי ותהו נפשון
 מליא תפנוקין בגענת שיה אדמירא ותא
 יוספון לינסא עור או השמח בתורה
 במחול ובחורים וקנים יחרו והפברגי
 אבל לששון ונחמתים ושומחתיס מוענכ
 בבין חורין כנששתא דיע כיר בחגון
 ועל ימין ופמן בחד אואהפוד אבל הו
 לביע ואינחמינו ואיחורינו מריוטרון
 חותקי נפש הכחנים רשו ועמי את שובי
 ישבעו נאס יהוה ואיסבע נפש טהלא
 תפנוקין ועמי בית ישראל טובי דיהבת
 להו יסבעו אמי בה אמר יהוה

b

פסוק
לפסוק

פסוק
לפסוק

פסוק
לפסוק

b

פסוק
לפסוק

קול ברמה נשמע נהו בבי תמחורוכ
 רחל מבכה על בניה מאטה להחוס על
 בניה מאטה הנחם על בניה כי אינו
 ביד אב וקל ברזס על מא אושתמע
 בית ישראל רבנו ומתאמרו במל ירעה
 נביאכר שלה יהוה נבזר ארן רב
 קטילא מרמתא איליא או דכך ממד
 דו טולס בכיא על בניה מפרכא לא
 לאיתנחמא על בניה ארני גלו
 בה אמר יהוה מצע קולך מבני ועמד
 מדמעה כי יש שבר לפעולתך נאם
 יהוה ושבו מארץ ארוב ביד ועמי מצע
 קלד מלמבני ועמד מלשגרא דמעו
 ארני יאית הו אגר לעובדי אבהתך
 צדיקיא אמר לי ומתובון מארע בעלי
 דבביהו ויש תקוה לאחריתך נאס יהוה
 ושבו כנים לגבולס ואית סיכור לסופך
 צמי ומתובון בנאלתחומיהו שבע
 שמעתי אפרים מתנוד יפרתני ואוסר
 כעל לא למד השיבני ואשובה כי
 אתה יהוה אלהי שמיע וגלי קדמי בית
 ישראל רבנו ומתאמרו על דאויטלטלו
 אמרין איתתתא עלנא חסרין וכלא
 אלי פנא בעל לא מליחניר כח אתנא
 לפילחני דתוב ארני את יי אדנא כי אחרי
 שובי נחמתי ואחר הוד עני ספקתי על
 ירך בשתי וגם נבלימתי כי נשאתי חפת
 נעורי ארני כד אנחנא מיבן לאורי תא
 מת חס עלנא וכדו דאית גלי לנאטפחנא
 על ירכנא בהיתנא ואף איתבנענא ארני
 קבילנא חיסודי חובנא דמל קדמינו הו
 דקיר לי אפרים אס ילד שעטועס כי

27 269R

במועדי ה' ויהי נפש עיפה וכל נפש
 דאכה מלאתי ארץ פקעות נפש משלוח
 וכל נפש יצפה עליו יסוב על זאת הקעו
 ואראה ושפתו ערסלו אמר נבא על דא
 בסודתא דרובי נחמתא רעותיהו למית
 אתערית נחית תבית רמכית ושנ
 הנה וימיס באים נאם יהוה
 חרעו את בית ישראל ואת בית יהודה
 ודע ארם חרע בהמה הא יומיא אתו אמר
 ואיקיים ית בית ישראל וית בית יהו אכענן
 באינשא ואכלהונו בעירא והיה כאשר
 שקדתי עליהם לעתש ולעטף ולהרוס
 ולהאבד ולהרעבו אשרק עליהם לבנות
 ולנפוע נאם יהוה ויהי כפאר השכור
 עליהו למיעקד ולתעא ולפגרא ולפגא
 ולאכשאמו יהודי מיכר עליהו לכב
 ולקטפא אפי' בים הים לא
 דאמרו עוד אבות אכלו כסר ושנ בנים
 תקהיעו ביומיא האנו לא ימרו עוד
 אסתא חסו ובעא לקן כי אב איש בעוס
 30^m בית כל האדם האוכל הקוסר בקהית
 שינו אלהו אינש בחובה ימות כל
 אינש דחסיף הנה ימות
 30^m הנה וימיס באים נאם יהוה ונחתי את בית
 ישראל ואת בית יהודה בידת חוד שקד
 הא יומיא אתו אפי' ואתער עים רבית
 ועים רבית יהודה קים אונותא לאפנית
 אשר כלה את אפתם ביום החויק ביום
 להוציאם מ'ארץ מ'צרים אשר המה הפח
 את בדיתי ואנכי בעלתי כס נאם יהוה לא
 כקמ' אדעירית עכ אבהתהו ביומא
 דאתקפית בדוחו אקתהו מ'ארעא

מ'דבריהם וכו' אזכרני עוד על כוונתי
 מעל לו רחם ארמנו נאם יהוה הכבר
 חליב קדמי ישראל הל' ארבי רחום הוא
 אלי בזמן דמי שני פיתגמי אודתי על
 לביה למיעבדהו מידכר דכד נא לא
 לא סבאלת עוד עלכן אתג' ללו
 רחמי עליהו רחמי ארמם עליהו אפי'
 העיבי לך ציונים שמי לך
 תמרוים שיתי לך למסלה חרד הלכת
 שתי סתלת ישראל שוכי אל עכיר
 אלה כע' ש'תא ד'סר אדכרי לך עובר
 אסת' תקבא שפוכי תחוננו במדר
 שוא ליביה איסתכלי בעובדיו רעבות
 אסתקעו דכיועלית ארע' רחיקא כרו
 מוכי בני שותא ר'ל לאוריתא ותתבין
 יקדנה אליו עד מתיסתחמקין הסת
 השבבה ביברא יהוה חרשה בארץ
 נקה הסובב ג'ר עד אופית ארד
 מ'תחנא למתב כע' ש'תא ד'סע איו
 פ'תחא ארי האב'י י' חודתא בארעא
 ועא בית ישראל יתגהו באודיתא
 כה אמר יהוה צבאות אלהו
 ישראל עוד ואמרו את הדבר יהוה
 בארץ יהודה ובערנו בשוכי את שמו
 שמתם וברכב יהוה עתה צדק הר
 קדש כול א' א' צבא א' קאד'ש עוד
 פ'תח'ת פ'תח'ת א' ח'יון בארעא רבית
 ח'רה וק'ר יהוה כד אתע' ות'לוחתו
 וד'נה כ' מ'הר ק'ט'ק'ויה ט'ר'א ק'ד'ש'א
 ח'ט'וב'ה יהוה ה'כל ע'ר'ו ח'ר'ו א'פ'ים
 ונע'ו בע'רה ויתב'ח כ'ה ד'בית יהוה
 ו'ל ק'ד'ויהו כ'ס'ר א'יב'ר'ו ו'נ'ט'ל'ו

דברים י"ג ע"ג ט"ו וי' ח"ו לך למטה י"ג

רמ עתה כדאיתון אשנאית קממי ואנא
 איתרעית בהון צב ית דאת הברית אשר
 אכרת את בית ישראל אחר הימים ההם
 נאס יהוה נתי את תורת בקרבם ועל לבם
 אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהוה
 לי לעם ארץ ריו קמל אר ארעס בני
 ישראל בתי יומי אהאיו צב י ואיתנות
 אריתי במ עיהון ועל ליבהון אכתבינה
 ואיתני להון לאק ואיתני הון קרבי לעם
 ולא למידו עוד איש את רעהו ואיש
 את אחיו לאמר רע את יהוה מי כלם יעו
 אתי לכקטנא ועד גדולכ נאס יהוה כי
 אמלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד
 ולא ילפח עוד גברית חכמה וגברית
 אחוה למימי רע למידחל מונק י אר
 כלהון מלפון למידע דחלתי למי עיהון
 ועד רבהון צב י אר אי שבוך לחוביהון
 חט איהון לא ידכוו עוד
 כה אמר יהוה מנו שמש לאור יומים חוקת
 ירה וכוכבים לאור לילה רגע חס וחסמו
 עלי יהוה עבאות שמו כיה יא י דאתקן
 שימשא לאנהא בימיא גזירת סהרא
 וכוכביא לאנהא בליאניא בימא אנהא
 גלוה יהוה צב שמייה אס ימושו החקים
 האלה מלפני נאס יהוה גם ורע ישראל
 ישבתו מיהות גר לפני כל הימים כמא
 דלית אפטר די עידון קממיא האילון
 מן קדמי צב י אהרע רוב לא זכרון
 כ למיהו עם משמש קדמי כל יומיה
 כה אמר יהוה אס ימרו שמיים
 מלמ עליה וחוקרו מוכד יא רץ למינה
 גם אני אמאס בכל ירע ישראל על כל

צאוס ק
ולאוסב

פ אל

פ אל

איתתא
פ אל

פ אל

אשר עשו נאס יהוה כיה צב י כמא
 דלית אפטר דירע איתש משחור
 שמי אמל עליא ואת לא למבדוק וכוו
 ארעא מלדע אהבימירי לאורח קבלי
 ורעא ורע על כל דחבר קממי צב י
 הנה ימים נאס יהוה ונכנה
 העיר ליהוה ממעל חננאל עד שער
 הפנה הא וימא אתו צב י ותתבלי
 קרתא ירושלם ק י ממעל פקוס עד
 תרע ויתא וי צא עד קוה המדהעו
 על גבעת גרב וקב געה ויהי נפיק
 עוד חוט שיחבימנא לקיבלוה עד
 מסי לגבעת אדס מיכאל גרב ויהו ממעל
 לבריכת עיזליא וכל העמק הפגרים
 והר שזן וכל השרמות עד נחל קדרון
 עד פנת שער הסוכים מורחה קדש
 ליהוה לא יפתש ולא יהרס עוד לעולם
 וכל מי שרא אתר דצפלו כמון פיגרי
 מ שרית אתוראה וכל אודיאתא עד
 נחלאר קדרון עד ויתת תרע בית ריפא
 דמלכא מדינחא קד שאקד י לא
 ותעקר ולא יתפגר עוד לעולם
 הדבר אשר היה אל ירמיהו
 מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו
 מלך יהודה היא ה שנה שמונה עשרה
 שנה לנבוכד ראצר פיתגם נבוא דהוה
 עיס ומל מן ק י בשתא עשירית אלעזר
 מלך שבט דבית יהודה היא שתא תמט
 עשר שנים לנבוכ ואו חיל מלך עיס
 על ירושלם וירמיהו הנביא היה מלוא
 בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה
 ובמו משיר מת מלך דככל צמרון עד

270R

וישראל וירם נבא אהיה בל בדרת בית
 אמר ארבעות מלך שובט דבוק אש
 מלאו עד קנה מלך יהודה לאמר מדוע
 אתה נבא לאמר מה אמר יהודה הנבטו
 את העיר והאת ביד מלך בכל ולכדה
 דאמר ערקי מלך שובט רב יהו למי
 מדין את מתבני למימר כידנו אמרו
 האנא מלך ותקרתא הדא ביד מלך דבמ
 וכבשונה וצדקה מלך יהודה לא
 מלך מיד הכשרים כי הצנו ונתו מר
 מלך בכל דבר פיו עספיו ועינו את עינו
 דאמר וצדק מלך שובט דב יהוד לא
 ושתתב מיד ארבעות ארז אתמסרא
 ותמסר ביד ארבעות המלל פומיה עם
 פומיה ועיניהו מת עיניהו וחמין וכל
 וילך את צדקה וישם יהיה ער פקדו
 אותו נאם יהודה כי תלחמו את הכשרים
 לא תצלחו וכל וכל מת צדק ותמ
 חיי ער ויערל הדבקה קדמי צדי ארז
 תצחו קרבא עם כסדאי לא תצלחו
 ויאמר ירמיהו יהיה דבר יהוה
 אלי לאמר ואמר דב הנה פיתגמי ארזי
 עמי למימר הנה הנמ אל כו שלום חזק
 כאלו לאמר הנה לך את שדה אשר
 בעטת כי לך משפט הגאולה לקנות
 הא הנמא בר שלום אחסד אתי לתק למי
 ובין לך מת הקלל ובעטות ארז לך חזק
 אונסתי למזבן ויקרא אלי הנמ אל כו
 חזי כדבר יהוה אל חער המיטה ואמר
 אלקה נא את שדי אשר בעטות אשר
 בארץ נעמין כי לך משפט הגאולה
 הגאולה קנה לך וארע כי דבר

והנה הוא ואת אל חתי הנמ אל בר אחי כפי
 בפיתגמי ארזי לדרת בית אמרו או אמרו
 וכו בעונית חקלו דבעטות דבארע שובט
 בנמין ארזי לך חזק ארזתא ולך אחסנתא
 ובין לך ויל עית ארז פיתגמי ארזי הוא וי
 ואקנה את השדה מאת חתי אלכו דיהו
 אשר בעטות ואשקה לו את הכסף שבעה
 שקלים ועשרה הכסף והכנית את חקלא
 מן הנמא בר אחי דבעט ותקלית ליה מת
 כספא שבעה מלך ועשרא פולעו ורכס
 ואכתב בספר ואחתם ואער עדים ואשקל
 הכסף במאזנים וכתבית בשטר אוחתמית
 ואסהדות פה דיו ותקלית כספא במחמא
 ואקח את ספר המקנה ואת החתום המענה
 והחקים ואת הגלוי ונסיבית מת שטר
 דבני מת דכתב בעיץ וחתיים כהלכתא
 וכד חזי ות שטר אפתיקא ואינו את ספר
 המקנה אל ברוך בן נריה בן מישתא
 לעיני הנמ אל ידו ולעיני העדים
 הכתבים בקפר המקנה לעיני כל היהודים
 הישבים בחצר המיטה ויה בית דב
 שטר ארבעה לבר בר בר כח לעיני
 הנמא בר אחי ולעיני סהדי ארבעתין
 בשטר ארבעי לעיני כל היהודאי ותמן
 בדרת בית אמרו ואמר את ברך
 לעיניהם לאמר ופקדמת מת ברך לעיניהם
 לבימיך בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה
 הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם
 בכלי חרס למער ועמדו ימים רבים מיד
 ארץ צבא דיקא דיש כפית שטר אהאלין
 ותשטר ארבעי דיו ותכתוב בעיץ

כספא
מלך
קדמות

ל
הנה

ל
הנה

ל
הנה

והתים ונת שטרך פתיחא הדין ותיתעון
 במאן חספה בדיל המתקין יוק ופגאון
 כיכה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 ענה וקנו בתים ושרות וברמים בארץ
 הזאת ארי כדא יי צבא קא חיל עדי וזבון
 בקיו ותקליו וברמיו בארעא הדא
 ואתפלל אל יהוה אחרת תת את
 קפר המקנה אל ברוד בונרה לאמר וצלותי
 ק' בתר דיהבית ית שטרך הזביו לכר
 נרה למימר אהה ארע יהוה הנה אתה
 עשית את השמים ואת הארץ בכחה העז
 וכוח עך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר
 קביל בעתו מ' אדום האאת עברת ירת
 שמיא וית ארעא בחילך רבא ובארעך
 מרמא לא יתקא מן קרנך כל פיתגם
 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
 חסד בניהם אחרים האל העזל והגבור יהוה
 צבאות שמו עמד טרבו לא לפת דריו ופשלם
 חובי אביו לב לא בר משלמין למחטו בתרחון
 אה ארעא גברא מ' צב שמייה גדול העצה
 ורב העלילה אשר עניך פקחות על כל דבר
 בני האדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעליו
 דבר רבון מלכותו וסגאין עובדו דקומן
 גלמו כל אוחות בני ארעא למיתו לאינש
 כבאר חתיה וכפרי עובדו יהוה אשר שמת
 אתה ומופתים בארץ מצרים ער היום הזה
 ובמשדאל ובארם ותעשה לך שם ביום הזה
 דשולית אתיו ומופתיו בארעא דמי ער יום
 עד יומא הדין ולישרא עברת פרושו בע
 בני אינשא ועברת אלק שום ביומא הדין
 ותו צא את עמך את ישראל אל מארץ מצרים
 באמת ובכיפתים וביר חזקה ובאורוע נטויה

ובערות
ה' ט' י'

20m

החיות
טפס

כל יימיו ויביתם ביום ביום ד' לכן חסד אשר שמת חסד לא רובא עד היום
 וכל קרא ימות ד' ין ד' כל המעשים בלא ישתנו יין אשר עשו י'

ובמורא גדול ואפי קתא ית עמך יהוה
 מארעא דמי צרים באתיו ובמופתיו וזבא
 בקיפא ובארע מרמם ובחזותא רבא
 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת
 לאבתם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
 ויהבת להון ותארעא הדא דקיימתא
 לאסתהון למיתו לחו ארע ענדא חילך
 ודבש וזבאו וירשו אתה ולא שמעו
 בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר
 צותה להם לעשות לא עשו ותקרא
 אתם את כל הרעה הזאת ועלו ואחסנו
 יתה ולא קבילו למימרך ובא חילך לא
 הלכו ית כל דפקידתא לקון למיעבד ויה
 עברו וערעת להון ית כל בישתא הדא
 הנה הסוללות באו העיר לכרה והעיר
 ביד הכשרים הנלחמים עליה מפני
 החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה
 והנך ראה האמי ליתא צברו על קותא
 למכבשה וקרתא אית מסרת בידא
 דכסדאוי המצחין קרבא עליה מן קדם
 דקטלון בחרבא וכפנא ופוחא ודי
 והמלליתא הזה וקרנך גליל ואשה אמת
 אלי ארע יהוה קנה לך השדה בקסף
 חזער עדום והעיר נתנה ביד הכשרים
 ואת אמת לל' ין אדום זכו לך חקלא
 בבכפא ואסחיד סהרין וקרתא ציה
 אית מסרת בידא דכסדאוי
 ויהי דבר יהוה אל ירמי יהוה אמר יהוה
 פיתגב דנג' דנג' עירק לך הנה אני יהוה
 אלהי כל בשר וימיו ופלא מלודי הא
 אנא י' אה כל בישתא חמו קדמי יתקא
 כל פיתגב לכונה אמר יהוה הנע עתך

271 R

את העיר הזאת ביד הכשדים וצד נ
 נכוד ראצו מלך בבל ולכדה בליוכד
 אב יי צבא האמא מפל ית קרוא הלא
 מירארכסדאו וצד נכוד מלך בבל
 ונכשיו וכו' הכשדים הנלחמים על
 העיר הזאת והציתו את העיר הזאת
 באש ושרפוה ואת הכתוב אשר קטרו
 על גנותיהם לבעל והקיצו נפשים לאותם
 אחרים למען הכעסני והעלון בסדאו
 רבע חון קרמא על קרתא הודא חון
 ותקתא הודא בנורא ויוקד ונה ויר
 כמלא דאקרו בוסמיון על אוצרו חון
 לבעל ונסיכו נכסיו לטעת עממיו
 כדיל לארמא קרמי כי הו בני ישראל
 ובעי יהודה אף ענשים הרע בעניו כג
 מעורתיהם כי בני ישראל אף נכעיקים
 אתי כמעשה ידיו הם נאם יהוה אלהיו
 בני ישראל ובעי יהודה ברם עבדו רביש
 קרמי מעורתיהו ארביש ישד נכסיו חון
 קרמי בעבדו יד יהוה אף כי על אפי
 ועל חמתי היתה לי העיר הזאת לחוהים
 אשר בעי אתה ועד היום הזה להסירך
 מעל פני ארץ רועי וחמתי חל בקדתי אתי
 לדומא רבעי ונה ועד יומא הריו
 לאגליתיה מיקבל מימיו על כל עת בני
 ישראל ובעי יהודה אשר עשו להכעסני
 חמתי מלביהם שדיהם כהני הם ועמיהם
 ואיש ויהוה הן שבי מרושלים על מלכות
 על ישראל ובעי יהודה בעבדו לארמא
 קרמי אפני מלכי חון ורביש חון מונתיו
 חמתי חון רשי קרא ואניש יהודה ונתני
 וחשלים ויפס אפי ערה ולא פניס חמתי

אתם השכם ולמד ואינכם שמעו לקחת
 מוסר ואחרון בפולחני קדל ולא שוה או
 רחלתי לקביל אפיהו ושלחתי לחתוהו
 כל עבדיו נביאי מקדמים ופליק ולא אינון עני
 לקביל אאלפדו וישומו שקוציהם בבית
 אשר נקרא שמי עליו לסמאן ושני או
 שיקוציהו בביתא דאיתקרו שמי עלוהו
 לסאבותיה ויצרו את בצות הבעל אשר
 בעא בזהנכ להעביר את בצותם ואת בצותהם
 באש למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על
 לבי לעשות התועבה הזאת למען החסור
 את יהודה ובעי ית בצות בעליא רבחילת
 בר הנם לאעברא ית בצותו וית בעתהו א
 למלך ולא פקידות באורתי ולא רעוא
 קרמי למעבד תועבותא הודא ברזל לחכא
 ית דבית יהודה ועתה לכונה אמר
 יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר
 אתם אמרים נתעבד מלך בבל בחרב
 וברעב ובדבר ובען בקין כיר צבני אקאוי
 על קרתא הודא אפני אמריו אותם סרת
 ביד מלכא רבבל בחרבא ובכפנא ובמותא
 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הודחתי
 שם באפני ובחמתי ובקצף גדול וחשמתים
 אל המקום הזה והושבתים לבטח האנא
 מכניש להון מכל מדינתא דאגליתיון א
 לתמן ברועי ובחמתי ובתקופר ובאתי בעני
 לארמא הריו ואשר יטון לרוחם והיו לי
 לעם ואנא אהיה להם לאלהים ויהו קרמי
 לעם ואנא אהיו להון לאק ועתה להם לב
 אחר ודרך אחר ליראה אתי כל חמתי לטות
 להם ולבצותם אחרותם ואותו להון לובא
 חל ואורחא חד למידחל קרמי מלכותא

ויטב להון ולבניהון בתריהון וברתי להם
 ביות עולם אשר לא אשוב מאחריהם
 להיטובי אתם ואת יראתי אתם בלבכם
 לבלתי קור מעלי ואיעזר להון קים עלם
 הלא יתוב מימרל מבתי הון לא יטבא להון
 ותבדחתי איתין בליבהון בדיל דלא ינסון
 מבתי פולחני וששתי עליהם להיטוב
 אותם וטעמיהם בארץ הזאת באמת מכל
 לבי ובכל נפשי ויחדו מימרי עליהון
 לא יטבא להון ואקיימוניו בארעא דהא
 בקטוסי במימרי וכרעותי
 כי כה אמר יהוה כאשר הכאתי אל העם
 הזה את כל הרעה הגולה הזאת כי אנכי
 נביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי
 ובר עליהם ארי כידני אכי פביא דאיתתי
 על עמא דהון ית כל בי שתיא רבא דהא
 לז אנא מייתי עליהון ית כל שבתא דאנא
 ממילי עימהון ונקטה השדה בארץ א
 הזאת אשר אמרו שמימה היא מאין
 אדם ובחמה נתנה ביד הכשדים ויחזקון
 חקליו בארעא דהא דאקעז אמרון עדיא
 היא מבלי אינשא וכעירא איתמקרת
 בירא דכסדא שדות בכספיקע וסתוב
 בכפר וחתים ודער עדים בארץ בינימו
 ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי
 ההר ובערי השפלה ובערי הנגב אשר
 את שבותם נאם יהוה חקליו בכספא ונפון
 וינסון בשטרא ויחתימו וינסון פהון
 בארע שויבט בעמון ובפחרמי ירושלם
 ובקירו יא דבית יהודה ובקירו יא טורא
 ובקירו שפילתא ובקירו ירוכא ארי
 אתיב ית גלנתהון אמר יי

40m

י
ב
ג

א
ב
ג

ד
ה
ו

וזה דבר יהוה אל ירמיהו שנית הוא
 עזרנו עזר בחצר המטרה לאמר
 והנה פיתג נבו מן קל עירק תעיינות
 והוא עד מען כלי בדרת בית אמריא
 לכי כה אמר יהוה עשה יהוה יוער את
 להכיתה יהוה שמו מיד אמי דעכתי
 בר איתתה לאתקעותה וי שפיה קראת
 ואעטק ואמרה לה גלת ובצורת לא
 ידעתם צלו קדמי ואקביל עלתם ואחזו
 להרביבו ונפיון דלא ידעתו
 כי כה אמר יהוה אלתי ישראל
 על בני העיר הזאת ועל בני מלכי
 יהודה הנתלים אל הסלית ואל החרב
 ארי כד אמר אדא דיע על כתי קרתא
 הדאו על בני מלכא דבית יהודה
 דמתרעו בהון ויפדיו מיליתא דתמא
 שורא מוקדם דקטליון בחורבא באים
 לחלוק את הכשדים ולמלאם את פיגור
 האדם אשר היביתי באפי ובחמתי ו
 ואשר הסתרתו פני מהעיר הזאת על
 כל רעתם אתם לאנחא עים כסדא וי
 ולמליותהון ית פגרו בני אינשא דאיתתי
 ברוגי וכחומתי דכלוקית שכינתו
 מקדמא דהא על כל בי שתי הון
 מעלה לה ארוכה ומרפא יתפאתי ויגלית
 להם עתרת שלום ואמת האטא מייתי הון
 אכו ופורקו ואסימו ואנילי להון תב
 תיובתא ואחוינון דיהכו בארע שלום
 וקשוט והשבתו את שבות יהודה ואת
 שבות ישראל ובניתם כבראשונה
 ואתיב ית גלות יהודה וית גלות ישראל
 ואיקיימוניו מיד בקדמיתא ויחזיקו

וזה דבר יהוה אל ירמיהו שנית הוא
 עזרנו עזר בחצר המטרה לאמר
 והנה פיתג נבו מן קל עירק תעיינות
 והוא עד מען כלי בדרת בית אמריא
 לכי כה אמר יהוה עשה יהוה יוער את
 להכיתה יהוה שמו מיד אמי דעכתי
 בר איתתה לאתקעותה וי שפיה קראת
 ואעטק ואמרה לה גלת ובצורת לא
 ידעתם צלו קדמי ואקביל עלתם ואחזו
 להרביבו ונפיון דלא ידעתו
 כי כה אמר יהוה אלתי ישראל
 על בני העיר הזאת ועל בני מלכי
 יהודה הנתלים אל הסלית ואל החרב
 ארי כד אמר אדא דיע על כתי קרתא
 הדאו על בני מלכא דבית יהודה
 דמתרעו בהון ויפדיו מיליתא דתמא
 שורא מוקדם דקטליון בחורבא באים
 לחלוק את הכשדים ולמלאם את פיגור
 האדם אשר היביתי באפי ובחמתי ו
 ואשר הסתרתו פני מהעיר הזאת על
 כל רעתם אתם לאנחא עים כסדא וי
 ולמליותהון ית פגרו בני אינשא דאיתתי
 ברוגי וכחומתי דכלוקית שכינתו
 מקדמא דהא על כל בי שתי הון
 מעלה לה ארוכה ומרפא יתפאתי ויגלית
 להם עתרת שלום ואמת האטא מייתי הון
 אכו ופורקו ואסימו ואנילי להון תב
 תיובתא ואחוינון דיהכו בארע שלום
 וקשוט והשבתו את שבות יהודה ואת
 שבות ישראל ובניתם כבראשונה
 ואתיב ית גלות יהודה וית גלות ישראל
 ואיקיימוניו מיד בקדמיתא ויחזיקו

272 R

ארעא מיד בקדמיתא אכ יי
 כה אמר יהוה עבדות עווד יהיה במקום
 היה החרב מאין אדם ועד בהמה וכל ענין
 נה רעים מרביצים צאו מיד אלני צנן
 עוד יהיבאת אהרין דחרוב מבלו איתשא
 ומבלי בעיר אובכל קיר ויהוון דירונת בית
 בית מי שרין רעיון וחוטין דענא בער
 החרוב בער השפלה ובער הנגב ובארץ
 בנימן ובכניז וירושלם ובער יהודה עוד
 בעברנה הנאז על ידי מונת אמר יהוה
 בקירוי טור אובקירוי שפילתא ובקירוי
 דרובא ובארע שיבט בנימן ובכחניז
 ירושלם ובקירוי ארבת יהודה עוד יתקח
 עמא עליהו משיחא אכ יי
 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתלי את
 הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
 וכל בית יהודה הא יומיא אתו אכ יי
 ואקים יתפית גמ אתקנא דמילולית על
 בית ישראל ועל בית יהודה בימיס ההם
 ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה
 ועשה משפט וצדקה בארץ ביומיא
 האינא ובעתה היא אקים לדוד מע
 משיחא דצדקא ויעמיד היו דקשוס
 ויכו בארשא בימים ההם תישע יהודה
 וירושלם יס תשכן לבטח וזה אשר יקרא
 לה יהוה צדקנו ביומיא האינא ויתפרקון
 רבות יהודה וירושלם תישעו לרוח צוודין
 שמה דיהוון קרו לה יתעברו לנא וכיון
 מונן בנה כי כה אמר יהוה
 לא וברת לדוד איש יושב על כסא בית
 ישראל ארו כד אכ יי לא יפקוק לדוד
 גבר יתוב על כורסי מלכותא דב ישראל

מכל עונם אשר חטאו לי וכל חתי לכל
 שונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו
 בי וארכיטון מכל חוביהוון דחבו קדמי
 ודברדו במימרי ויהיה לי לפס ששון
 לתלה ולתפארת לכל גימ הארץ אשר
 ישמעו את כל הטובה אשר אנכי
 עשה אתם ופחתי ורעו על כל הטובה
 ועל כל השלום אשר אנכי עשה להו
 ויהוון קדמי לפס דחרונא לתושבות
 ולקדמי עלי עממי ארעא דשימיעות
 כל שבתא דאנא עביד עמיהוון ויהוון
 וירחלו על כל שבתא ועל כל שבתא
 דאנא עביד להוון
 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום
 היה אשר אתם אמרים חרב הוא
 מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה
 ובחופת ירושלם הנשמות מאין אדם
 ומאין יושב ומאין בהמה כדצנני
 עוד ושמע באתרא הדין דאתון
 אמרון חרב הוא מבלו איתשא
 ומבלי בעיר אובקירוי ארבת יהודה
 ובקירוי ירושלם דצדקנו מבלו איתשא
 ומבלי יתוב ומבלי בעירא קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
 אמרים הודו את יהוה עבדות כי
 טוב יהוה כי לעולם חסדו כי באים
 מזה בית יהוה כי אשיב את שבת
 הארץ כבר אשנה אמר יהוה קלמ
 וקל חידווא קל חתעו וקל כח קל
 אמרון אודו קד יי ארו טב ילארו
 ועלי אטובותיה מעלי הודתא לבית
 מקדשא דיו ארו אתובת גלות

L73R

את עבדו ואיש את שפחתו חפשיים לבלתי
 עבדו ביום עבודו וישמעון שלחן וספסל עור כל
 רכביו אוכל עמו אדעו בקהלתא לשריהא
 גלית עבדיה וגברת אמתייה בני חיריו
 בדיל דלא פלחון בהון עור וקבילו שלחו
 ויטובו אחריכון וישיבו את העבדים ואת
 השפחות אשר שלחו חפשיים וינבשוטו לעבדים
 ולשפחות ויכלו בתר כיו ואת כיו את עבדיה
 ותאמתייה ופטריו בני חיריו וינבשוטו
 לעבדיו ולשפחותיה ויהי דבר יהוה
 אליהם והוסיף את יהוה לאמר ויהוה פיתג
 עירם מן קרבן למימר כה אמר יהוה אלהי
 ישראל אנכי ברתי ברית את אבותיכם ביום
 הוציא אתם מארץ מצרים מבית עבדים
 לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
 אבהתכון ביום אדאמתייה ויהוה פיתג
 דמיצ מבית עבדותא למימר מקץ שנעשיתם
 תשלחו איש את אחיו העבדי אשר ימכר
 לו ועבדו שש שנים ושלושה חפשיים עשה
 ולא שבעו אבותיכם אליו ולא חטו את אונם
 מקום שבע שנים כשילחון עבדו או עבדתו
 וישראל יתקבצו ויכל חונן עיני שנים ית
 ותפטרו יתבר חיריו מעימך ולא קבילו
 אבהתכון למימר ולא ארבו עיני אודניהו
 ותשובו אתם היום וקעשו את היסוד בעיני
 לקרא דרור איש ירעהו יתברתי בהתלכני
 כבית אשר נקרא שקי עליו ותכלתו אתו
 ימאדיו ועבדו כעבד כשר קבילו למימר
 חיריו יתברתי ועבדו קבילו קבילו כביתא
 דאית קרו שני עליו ותשובו ותחילו את
 שני ותשובו איש את עבדו ואיש את
 שפחתו אשר שחקם חפשיים לנפשם

כרם קביל פיתג אריו צדקהו מלך שב
 רבי יהודה כר ארבעה לא תיתקבצו
 בהו בא בשלום תמות ונמי שרפוח
 אמר המלכים הרשונים אשר היו
 לפנינו ושרפוח והו ארון וספרו
 לקמי דבר את דברתי נאס יהוה בשלמא
 תמות ובקורת אבותך מלך יאקדמא
 ההו קדמך כיו יתקו לך ויה עלמלא
 וספרו לך אריו פיתג אאנא מילי לתא
 ודבר ורמיהו הנביא אל
 צדקהו מלך יהודה את כל הדברים
 האלה כדורשלים ומלול לך נבאעים
 צדקהו שב דכיהוית כל פיתגמיה
 האילון ברוך וחיל מלך בכל נלחמיש
 ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות
 אל ימיש ואל עוקה כיתה נשאויבער
 יהודה ערי מצר ומי שירית מלך רב
 מצחון קרבא על ירופ ועל כל קרית ארץ
 יהודה ויבאו ארעלל ועל כואריו אעון
 אושטרא בקריתא דהו קריתו בריס
 הדך אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה אחרי ברית הלילה צדקהו ברית את
 כל העם אשר בירושלים לקרא להסדרור
 פיתגמך דהוה עיבירי מן קרבן בל דער
 מלך צדקהו עיבירי עמי אדברושלם
 למימר להו חירי לטלח איש את עבדו
 ואיש את שפחתו העבדו והעבדיה חפשיים
 לבלתי עבדו ככיהודי אחיהו איש לטלח
 עמי עבדיה וגברת אמתייה בר ישר
 וישראל בני חיריו בדיל דלא פלחון
 גבר נאחיהו יהודא וישמעון כל השרים
 ויעב אשר באו בבית לטלח איש

ותבשו אתכם להזות לכם לעבדים ולשפחה
 ותבתיחו ואחילטון את שמי ואתיבתיחו צרות
 עבדיה וגפרית אמתיה רפטרקון בני חריו
 לנפשוהו וכבשקון שחון למיהו לכו לעבדו
 ולאמיהו לכו כה אמר יהוה אתם לא
 שמתםם אלי לקרא דוד איש לאחיו ואיש
 לרעהו הנני קרא לכם דוד נאם יהוה אל
 החרב ואלהרעב ואל הדבר ונתתי אתכם
 לעוה לכל ממלכות הארץ בכיו כיו צמי
 אתו לא קבלתו למימרו למימרו חירו
 לאחיהו וגפר לחרוה האנאמלי לכו חירו
 צמי מוחרבא ומן כפנא ומן מותא ואיתו
 תביו לזיע לכל מלכות ארעא ונתתי את
 האנשים העברים את ברית אשר לא הקימו
 את דברי הבית אשר ברתו לפני העל אשר
 ברת לשנים ועבדו מן בתרו ואיתו ית
 גברא דעברו על קמי דלא קימי תפית
 פיתגמי קמיא דגרו קמי עוגא דהפקו
 לתרו ועברו ביו פלגיה שרי יהודה ושמי
 וישלם הקריסים והקהנים וכל עם הארץ
 העברים מן בתרי העל רבלי יהו דברי
 דרופרביא וכהנא וכל עמא דארעא ד
 עברו ביו פלג עילא ונתתי אתם ביד
 אויביהם וביד מבקשי נפשם ויהוה נבלתם
 למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
 ואימפר יהוה ביד בעלי דבכיהו וביד די
 דבעו למיקטלהו ותהי כבדנהו משגרא
 למיכל לעופא דשמיא ולבעורא דארעא
 ואת צדקהו מלך יהודה ואת שריו אתו
 ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל
 מלך בבל העלים מעליכם וית צדק מלך
 שבס דכ יהו ויתרברבוהי אמפר ביד בעלי

1
1003

20m

1003

1003

1003

1003

דבכיהו וביד דבעו למקטלהו וביד
 משירית מלך בבל דאיסתלקא מימיו
 הנני מצוה נאם יהוה והשכנתם אלי העיר
 הואת תלחמו עליה ויכדוה ושדפוה נאם
 ואת עיר יהודה אתן שמה מאין ושכ
 האנאמפיד צמי ואתיבתיחו על קרתא
 הר אויביו קרבא עליה ויכבשוה ויקדוה
 בערא ותקדוה אדכית יהו איתו לערו
 מכלי יתיב הרבר אשר יהוה
 אל ורמיחו מאת יהוה בימי והתקומו
 יאשיהו מלך יהודה לאמר בית נבו
 דהע ירמזק מביומי זהו צדאעמך
 שב דכיהו לכ הילך אל בית הרבבים
 וברת אתם והביאוהם בית יהוה אל
 אחת הלשכות והשקית אתם מן אויל
 לות בני בית רב ותמליך עימהו ות
 ותעלינו לבית מקדשא דמי לחדאמו
 לשכנתא ותשקו ותהו חמרא ואקחאת
 יאזניה בן ירמיהו בן חכ עניה ואתאחו
 ואת כל בניו ואת כל בית הרבבים
 ודברית יתאית בר ירמיהו חכ עניה
 אחוהי ונת כל בניהו ונת כל בני בית
 רבב ואבא אתם בית יהוה אל לשכת
 בני חנו ס וגר ליהו איש האלהים
 אשר אצל לשכת השרים אשר מעל
 ללשכת מעשיהו בן שלום שמר הקח
 ואעילית יהוה לבית מקדשא דמי
 ללשכת בר חנו בר יגדל נביא דבכיהו
 לשכת רבביא דמי על לשכת בר מעל
 בר שלום אמרכלא ואתו לפני בית
 הרבבים גבי עינס מלואים וזכרות
 ואמר אליהם שותו מין ויחכית קוס

1003

274R

בני בית רכב כל היו מלך חמרא ובסין
 ואמרית להון שות חמרא ויאמרו לא
 נשתה וזכרנו בבורכב אבינו צוה
 עלינו לאמר לא תשתו וזו אתם ובניכם
 עד עולם ואמרו לא נשתה חמרא ארי
 ונעבד בורכב אבותאפקיד עלנא למימרו
 לא תשתו חמרא אתם ובניכם עד
 עלמא וכת לא תבעו וזרע לא תזרעו
 וזרע לא תטעו ולא יהיה לכם מיבאה לים
 השטח כל מימכם למען תחיו ימים רבים
 על פני הארצה אשר אתם עדים שכיני
 תיתא לא תיבטחו וזרעו לא תזרעו
 וזרעו לא תטעו וזרעו לא תזרעו
 במימרו תיתבטחו כל יומיכם בריל
 היתקיימו יומיכם סגאין על אפוארעא
 דאתם דידו ותמון ונשמע בקול היתב
 בורכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי
 שתות וזכרנו ימינו אנחנו נשיטבנינו
 ונשתה וקבילנא למימרו וזכר רכב
 אטנא לך דפקדנא בריל לא למשתה
 חמרא כל יומינא אנתנא נשתה בננא
 ונשתה ולבתי בנות בתים לשבתע
 זרע ושדה וזרע לא יהיה לנו ובריל
 זל אלמכע בתן למותבנא וסרמיו
 וזקליו וזרעו לא יהיה לנו ונשתבאה לים
 ונשמע ונעש ככל אשר צונו ונעב
 אבינו ויתבנא כמי שובין וקבילנא
 ועבדנא ככל דפקדנא ונעב אבותנא
 ויהי בעלות נבוכד ריע מלך בבל אל
 הארץ ונאמר בואו ונבוא אורושלם
 מפני חיל הכשדים ופיפץ חיל ארם
 ונשב בורושלם והוה כד סליק נבוכד

וככל על ארעא ואמרנא איתו ונעל
 לירושלם מן קד משיורית כסדר אי ומן קדם
 משיורית ארם ויתבנא ביה
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר
 והוה פנמי קוץ חק לך כה אמר יהוה
 עכאות אלהי ישראל הליך ואמרית לאיש
 יהודה וליושביו ירושלים הלא תקדחו
 מוכר לשמע אל דברי נאם יהוה כל צל
 עבא אהא דתע איזול ותימר לא ינש יהוה
 וליתבי ירושלים לא תקבלו אהפן לקבלא
 לפיתנמי אכי הוקם את דברי יהוה
 בז רכב אשר עה את בניו לבלתי שתות
 וזל אשתו עד היום הזה מי שמיש את
 מצות אבותם ואנבי וברתי אליכם השכם
 ודבר ולא שמיעתם אלי אתקלמו
 פיתנמי יהונב רכב דפקידו בנותי
 בריל דלא למימרו חמרא ול אישתמאו
 עד יומא דהינארי קבילו תפקידנא דאמרו
 ואנא שלחית לחתמן ותכל עבדו נביא
 מקדום וממלא ול אקבילתן לותי ואשלח
 אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושליחו
 לאמר שובו נא אשר מדרכו הרעה והקינו
 מעל ליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים
 לעבדכם ושבנו על הארצה אשר נתתי לכם
 ולא תתיבם ולא תשיתם את אוזניכם ולא
 שמיעתם אלי ושליחתי לחתמן ותכל עבדי
 נביאי מקדום ומי שלחו למימר תיבו כעו
 ובר מי אורחיה בישתא ואתקינו עובדיסון
 ולא תהכון בתר טעות עמי אלמיפלחוון
 ותיבו על ארעא דיהבית לכוון ולא תהכון
 ולא תרביעו את אורנכוון ולא קבילתון
 למימרי כה הקימו בני יהונב בורכב את

למימרו

הוקם ין וסימון מטכנא ילעיל יהונב

יוריבן בסייא סוט בסיכניא ולא אישתי ציי וכל סמיה
 דמות בר סן א דאמר לי יהונב ואת קיית דפלי יוריב

מינות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו
 אלו ארי אקומו בני יוב בר רכב יתפקדת
 אביון דפקודיו ועמא הדין לא קבילו
 למיכרו לכו כה אמר יהוה אלהי צבאות
 אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה
 ואל כל יושבי יהושלם אתפל הרעה
 אשר דברתי אלהם ולא שמעו ואקרא
 להם ולא עשו בבית כדוצא אלהי צבא
 אלהי דיש האנא מייתי על אעט יהודה
 ועל כל יתבי ירושלת כל בישתא דעירת
 עליהון חלק דשלחית לתהוון ית כל
 עברתי בכי אול לא קבילו ואיתגביא להון
 ולא תגבי וילית הרבבים אמר דמי יהוה כה
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען
 אשר שמעתם אל מינות יהוה צבא אביכם
 ותשמרו את כל מצותיו ותעשו את כל
 אשר צוה אתכם ולכתי בית רכב אמר
 ירב כדוצא אלהי צבא אלהי דיש חלק דקבילו
 דקבילתון לתפקודת ית אבוכון ועשרתון
 ית כל פיקודיהו ועבדתון ית כל דפקוד
 יתכון לכו כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל לא יכרת איש ליהוה בבזרכב
 עמד לפני כל הימים בבין כדוצא אלהי צבא
 אלהי דיש לא תפקוד גבר לחון
 כי רכב משמש קדמי כל יומיא
 היה בשנה הרביעית ליהוה קים
 בני אשמהו מלך יהודה היה הרבי יהוה
 אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ויהוה
 בשתא רביעית אלהי בר יאשמלך
 שבט דב יהוה הזה פתגמא הדון עוב
 ירב מוקד למי קחלך מגלת ספר
 וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי

לפי

לפי

לפי

36

אלקי על ישראל ועל יהודה ועל כל
 הגוים מיום דברתי אליך מימי ראשית
 ועד היום הזה סבל מגלת ספרא ותכתוב
 עליה ית כל פתגמא דמלכות עומד
 על ישראל ועל יהו ועל כל עממא מן
 חמא דמלכות עומד מימי ראשית
 ועד יומא הדין אולי ישמע בית
 יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם לפעו ישובו איש מדות
 הרעה וכל חתי לעתם ולחטאתם מא
 אים ישמעו דב יהו ית כל בישתא
 דאנא מחשב למעבד להון בדיל
 דיתכונן גבר מאורחיה בישתא ו
 ואי שבו לחוביהון ולחטאיהון
 ויקרא ירמיהו את ברוך בן
 נריה ויסבב ברוך מפי ירמיהו את כל
 דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת
 ספר וקרא ירמיהו ית ברוך בר פריה
 וכתב ברוך מיפומא דירב ית כל פתגמא
 דירמיהו עומד על מגלת ספרא ויעוה
 ירמיהו את ברוך לאמר אע עמד לא
 אוכל לבוא בית יהוה ופקוד ירב ית
 למימר אנא כלו לית אנא קביל למיעו
 לבית מקודשא דיהו וכתבת אתה וקראת
 במגלה אשר כתבתה מפי את דבר
 יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום
 תכ באזני כל יהודה הבאים מעיריהו
 תקראם ותתי את ותמקרי במגלתא
 דכתבתא מיפומי ית פיתגמא דירמיהו
 עמא בית מקודשא דיהו ביום דיומא
 ואת קד כל בית יהו דאתו מקודשא
 דמקודשא אולי תכל תחנתם לפני יהוה

לפי

275R

וישבו איש מדרכו וירעה כי גדול האה
 והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה מאי
 מתקבל בעיניהם ויקחו ויתכבדו ויגבר מאוחזיה
 ביטהא ארו רב חגיא וחזיתא דגור א על
 עמא הדיו ויעש ברך בונר יה ככל אשר
 עוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר את רבי
 יהוה בית יהוה ועכר ברך ברך ככל
 דפקדיו וירב נביא למיקרי בספר א
 פיתגמיא דיו בבית מקדש דיו
 ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן
 יאשיהו מלך יהודה בחודש התשיעי
 קראו עם לפני יהוה כל העם מירושלם
 וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם
 והיה בשתא חמישייתא ליהוה בר יאשיהו
 מלך שבט דב יהוה בירחאת שיעאר
 גור עמיא קי כל עמא בירושלם וכל עמא
 דאקו מקיריא דב יהוה בירושלם ויקרא אמן
 בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשנת
 גמריהו בושפון הספר בחצר העליונת
 שער בית יהוה החודש באוץ כל העם
 וקרא ברך בספר את פיתגמי ירמיהו
 מקדש דיו בלשנת גמרי בר שפון פרא
 בירחאת עילאה במעלנא דתרע במת מקדש
 דל פיתגמאה קדם כל עמא וישמע מיכיהו
 בוגר יהוה בושפון את כל דברי יהוה מעל
 הספר ושמע מיכיהו בר גמרי בר שפון את כל
 פיתגמיא דיו מעל ספר אומר בית המלך
 על לשכת הספר והנה שם כל השרים ושבים
 אל שמע הספר ודל יהוה בושפון ואלעט
 בעבור וגמריהו בושפון וער קהו בן
 ועוהו וכל השרים וחת לבית מלכא ללע
 וישבת ספר א והא תמן בלרביא תמן

אל שמע ספר א ודל בר שמע ואל נתן
 עכב וגב בר שפון ועד ק בר חתנ וכל רביא
 ונגד להם מיכיהו את כל הדברים אשר שמע
 בקרא ברך בספר באוץ העם וסו להחמיסה
 את כל פיתגמיא ושמע כד קרא ברך בספר
 קדם עמא וישלחו כל השרים אל ברך את
 יהוה בושפון יהוה בושפון יהוה בושפון לאמר
 המגלה אשר קראת בה באוץ העם קהו
 בירך ויר ויקח ברך בוגר יהוה את המגלה
 ביר ויבא אליהם ושלחו כל רביא לתב
 ות יהוה בר נתן בר שלם בר משה לימור
 מגילתא וקדמתא בן קדם עמיא פקדי בירך
 ואיתא ונפיע ברך ברך ותמגילתא בירך
 ואתא לחתהו ויאמר אליו שבנא וקראת
 באוץ ויקרא ברך באוץ ויאמר ליה
 קים כען וקריהא קדמנא וקראת קדמיהו
 ויהי בשמע את כל הדברים פסרו איש אל
 רעהו ויאמרו אל ברך הגר נגד למלך את
 כל הדברים האלה ויהוה במשמעוהו ותכל
 פיתגמיא תהו גב חסריה ואמרו לברך
 חונאה נחו למלכא ותכל פיתגמיא האילון
 ואת ברך שאלו לאמר הגר נאלנו איד סבת
 את כל הדברים האלה מפני ות ברך שאלו
 למימר חו בען לנא אידון בתבנות כל
 פיתגמיא האילון מפומיה ויאמר להספר
 מיפיו וקרא אליו את כל הדברים האלה ואנ
 כותב על הספר ברך ויאמר לחו בר מפומיהו
 קרי לית כל פיתגמיא האילון ואנא בתיב
 על ספר א ברך ותא
 ויאמרו השרים אל ברך לך הספר אתה
 וירמיהו ואיש אל ברך איפה אתם ואמרו
 רביא לברך איהו איטמר את וירמ

דבינו ד כן וסב מיכיהו ושמע וכל גלבים דכותהו
 וקראו כל עבדי יהוה ודברי חסדים וכל מלכים וחסידים

ואני לא ידעתי איכה אקווי ויבאו אל המלך
 חציה ואת המגילה הפקידו בלשכת אלישמע
 הספר ויצרו בארץ המלך את כל הדברים
 ואתו לות מלכא לדרתא את מגילתא
 פקדו בלשכת אליש ספרא ונחא אוק מלכא
 ותכלית נמיא האילין וישלח המלך את
 יהודי לקחת את המגילה ויקחה מלוי שבת
 אלישמע הספר ויקראו יהודי בארץ המלך
 ובארץ כל השרים העמדים מעל המלך ושלח
 מלכא את יהודי למיפס את מגילתא ונסכה
 מלוי שבת אליש ספרא ויקראו יהודי קמלך
 וקבלו ספרא דקיימין מעלוי מלכא והפקד
 ישב בבית החרות בחדש השמיני ואת
 האח לפניו מבנות ומלכא את בית מיתא
 בירחא תשועא והתנורא קדמוהו מלכא
 והוה כקדו איהודי שולש דלתות וארבעה
 וקדוהו בתער הספר והשילך אל האש אשר
 על האח עד תכל המגילה על האש אשר
 על האח והוה כד קרי יהודי תלת פניו ואר
 וארבע בדעהא באומייל ספרא ונמי לנרא
 דלעמרו עד דשלימת כל מגילתא על ערא
 דעל עמרו ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם
 המלך וכל עבדיו השמיעים את כל הדברים
 האלה ולא יאמרו ולא ביצעו לבי שיהו
 מלכא וכל עבדיו דשמי עין ותכל פתגמיה
 האמליו ונכ אלפתו ודליתו תמיהה והתפעעו
 במלך לבלתי שרף את המגילה ולא שמעו
 אליהם ואת אלכ ודל תפצעו סגמילתא
 דלא לאוקדאת מגילתא ולא קבלו מיטון
 ויננה המלך את מרחמאל בן המלך ואת
 שריו בן עזראל ואת שלמיהו בן עזראל
 לקחת את ברוך הספר ואת מרמיהו הנביא

20m

מדלוקין

מפיקין

ויספרים והנה ופקיד מלכא את דרמא
 בר מלכא שר בר עזרא שלמיהו עזרא
 למר בר יתבר ספרא וירכביא ואעז
 עליהו מ
 וימיהו אחרי שרף המלך את המגילה ואת
 הדברים אשר כתב ברוך מפני ירמיהו
 לאמר והוה פתגמין מן עיניו בחרו
 דאוקד מלכא את מגילתא ותפית נמיא
 וכתב ברוך מפני ארירק לב שוב קח לך
 מגילה אחרת וכתב עליה את כל הדברים
 הראשונים אשר היו על המגילה הראשונה
 אשר שרף והתקיים מלך יהודה טובבס
 לך מגילא אחרת וכתוב עליה את כל פתגמיה
 והוה על מגילתא קדמיתא דאוקד והוה
 מלך שבט דב יהוד ועל ההתקיים מלך
 והוה תאמר בה אמר והוה אמה שרפת
 את המגילה הזאת לאמר מהו עמתבת
 עליה לאמר באיבא מלך בכל וחסות
 את הארץ הזאת והשבות מימנה אדם
 ובחמה ועל יהתק מלך שבט דב יהוד
 תימר כד צמי את אוקירתא את מגילתא
 דראלם מדיו כתבת עליה לך מימיה
 מלך דב ויחבלת ארעא דאויבטר
 מינך אינשא ובעמרא
 לכזבה אמר והוה על יהתקיים מלך והוה
 לא יהיה לו יושב על כסא דוד וכל דר
 תהיה מיטלכת לחרב ביום ולקר חבליה
 בבין בר אבי על יהתק מלך שבט דב יהוד
 לא יהיה ליה יושב על כסא דוד ונבלימיה
 תהי משגא אל שר באמימי אולגידא
 בלילגא ופקדתי עליו ועל ירע ועל
 עבדיו את עתם ואת עליהם ועל

והנה ופקיד מלכא את דרמא
 בר מלכא שר בר עזרא שלמיהו עזרא
 למר בר יתבר ספרא וירכביא ואעז
 עליהו מ

ושב ירושלים ואל אוש יהודה את כל הרעה
 אשר דברתי אליהם ולא שמעו ואסער
 עליה ועל בניה ועל עבדיה ואת חוביה
 ואיתי עליה ועל יתבי ירושלים ועל איתיהו
 מת כל ביתא דגוריה עליהו ולא קביליה
 וירמיהו לקח מגלה אחרת וכתב
 אל סוד בוער יהוה הספר וכתב עליה מפני
 ורמיהו את כל דברי הספר אשר שרת
 וחתים מלך יהודה באש ועוד נקח עליהם
 דברים רבים בהמה וירמיהו נפיק במגלה
 אחרת ויהבה לבר בר נר ספר אונתה על
 מפני אדורמיה ותכלית גמיו סופרא
 ואוקיר והווי מלך שבט דכ יהודה מצרא
 ועד איתוספו עליהו חפית גמין פגאיו
 כותהו ומלך מלך צדקיהו
 כי יאשיהו תחת כעלהו בו והתקים אשר
 המלך נספר נאמר מלך בכל בארץ יהודה
 ומה מלכא צדקיהו בר יאע חלה בנר יהוה
 דאמלך נבוכ מלך דבבל בארעא דביתיהו
 ולא שמיע הוא ועבריו ועכה ארץ אל הכני
 והוה אשר דבר ביד ורמיהו הנביא ולא
 גמיל הוא ועבדוהו ועמא דארעא לפית גמיה
 ויהי דמלול ביד וירמיהו וישלח המלך
 צדקיהו את יהובל כז שלמיהו ואת צפניהו
 כז מעשה הכהן אל ורמיהו הנביא אל אמר
 הספיל נא בעדני אל יהוה אלהיני ושלח
 מלך צדקיהו יהו בר שלכו צפניהו מעל
 כהנא ליה וירמיהו אל צל בעו ענתא סל
 והנא וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא
 נתני אותי בית הכהן וירמיהו עליו ונפיק בע
 עמא ולא יהבו יתיה בית אמריו וחיל
 פרעה יצא מי מצרים וישמעו הכשדים

ב כ ז

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

הצרים על ירושלים את שמיעו ועלו מעל
 וירושלים ומשירת פרעה נפקא ממצרים
 ושלמו בסדאי דצמחין על ירושלים ונת
 שומעיהו ואיסתלקא מעל ירוש
 ויהי דבר יהוה אל ורמיהו הנביא לאמר
 והוה פיתגב מקמי ע ירמיהו אלך כה אמר
 יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה
 השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה
 היצא לכם לעזרה שב לארץ מצרים כד צפ
 לל צדקיהו מלך יהודה למלך שבט דכ יהו
 ושלח נתכו לקדמי למיתבע אולפו מן קדמי
 האמי שירת פרעה ותפקא לכו לל עיר ככא
 לארעהו למצר ושבו הכשדים ונלחמו על
 העיר הוואת ולכרוה ושרפוה באש ויתבו
 בסדאי ויגחון קרב על קרתא הווא וכתבונה
 ויקרונה בערא כה אמר יהוה
 אל תשאנו נפשתיכם לאמר הלה זלכו מעלינו
 הכשדים כמלא לכו מירמיהו לא תיטעו
 נפשתיכם לך איסתלקא ויסתלקו מירמיהו
 אר לא יסתלקו כי אם הכיתם את כל חיל
 הכשדים הנלחמים אתכם ונשארוכם אני
 אנשים מדקדים איש באהלו וקומו ושרפו
 את העיר הוואת באש אלו אסתלקו לוח נת
 כל משירת בסדאי ויגחון קרבא עמיכו
 ושת ארוו כהו גבריו וטעו עמו גבר במשונה
 וקומו ויקרוו נת קרתא תו אבנא והוה
 בהעלות חיל הכשדים מעל וירושלים מפני
 חיל פרעה והוה בר איסתלקא משירת
 בסדאי מעל וירמיהו שירת פרעה
 ויצא מלך יהודה מירושלים ללכת
 ארץ בנימין והלק משכ בתוך העם ונפקו
 מירושלים למלך לארע שיבס בנימו לפלגא

18

אחפנתיה דאית ליה פמן בגו עמא הוה הוא
 בשער בנימו ושם בעל פקודות ושמו וראיה
 בן שלמיה בן חנניה ויתפש את דמיה והביא
 לאמר אל הבשרים אתה נפל וזהו הוא מצד
 שויבט בפינו ותמוגבר אמינא ושמיה ירד
 בר שלק בר חננ ואחר ית זרע נביא למימר
 לכסראו את משתמע ואמר ורמיהו שקר
 אינני נפל אל הבשרים ולא שמע אליו ויתפש
 יד אהבירמיהו ויביאהו אל השרים ואמר
 זרע שיקרא את אמר לית אנא משתמע לכסר
 ולא קמל מיניה ואחר ירא אה מרמיה ואתיה
 לות רבדביא ויק צפה שרים על ירמיהו והכו
 אתו ותתע אותו בית האכור בית יהונתן הספר
 כי אותו עשו לבית הכלוא ודעו רבדביא על
 זרע ואלקיא ויתיה ויהבו זתיה בבית אסירי
 בית זהנתן ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי
 כי בא ירמיהו אל בית הקבר ואל החיות וישב
 שם ירמיהו ימים רבים ארי עליה לבית
 אסירי ולענו מן חננתא ויתב פמן זרע חמין
 סגאין וישלח המלך צדקיהו ויקחהו ויש
 וישאלהו המלך במיתו בסתר ויאמר הש
 דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר
 ביד מלך בכל תנמן ושלח מלך צדקיהו
 וישאליה מלכא בביתיה בסיתרא ואלמרה האת
 פיתגמא מן קרי ואמר ית אית ואמר ביד
 מלכא רבכל תמקס ויאמר ורמיהו אל
 המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדך ולענ
 הזה כי נתתם אתי אל בית הכלא ואמר זרע
 למלך צדקיהו מאחית לך ולעבדך ולעמא
 הדיו ארי והכתון ית לבית אסירי ואין
 נביא חכ אשר נבאו לכם לאמר לא יבא
 מלך בכל עליכם ועל הארץ הזאת ואין

זכ

זכ

הכלא

זכ

זכ

זכ

זכ

זכ

נביא יכוד ושיקר אדאית נביא לכו למי
 לא מתי מלכא רבכל עליכו ועל ארעא
 הרא ועתה שמענא ארני המלך תפל נ
 תחינתו לפניך ואל תשיבני בית יהונתן
 הסופר ולא אמות שם וכעז שמע בעז
 ריבני מלכא את קבל בעז בעות קדמ
 ולא תתיבני בית זהנתן ספרא ויאמרת
 פמן ויעז המלך ופקדו את ירמיהו
 בחצר המטרה ונתנו לו כפר לחם ליום
 מחוץ האופוס עד תס כל הלחם מזהו
 וישב ירמיהו בחצר המטרה ופקד
 מלכא צדקיה ופקדו מת זרע בדרת בית
 אסירא והבין ליה פיתא דלחמא ליתא
 משוק נחתומיא עד דשליכ כל לחמא
 מדקרתא ויתב זרע בדרת בית אסירא
 וישמע שפט יהו בזמיתו תרלוהו בן
 פטחור ויכל בן שלמיהו ופטחור בן
 מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מוצר
 אל כל העם לאמר ושמע שפט בר מית
 ועל בר פט ויכל בר שלק ופקד מלכיה
 ית פיתגמא דזרע מימלו עיכ כל עמא
 לך כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ומות
 בחרב ברעב וברבד ויהי צא אל הנשדים
 וזיה ויתתה לו נפשן לשלל ויהי כיד א
 דיתע בקרתא דא ימות בחרבא נכפא
 ונמותא ודזפוק ושתלע לכסרא ויחו
 ויהי ליה נפשיה לשיבא ויתקום
 כה אמר יהוה הפל הנתו
 העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה
 ביד אכ יי איתמכר את ממכר קרבא
 דרא ברמ שור מית מלכא רבכל וינשע
 ויאמרו השרים אל המלך ויפת נא את

20

38

האיש הזה כי על כן הוא מרפא את יד
 אנוש המלחמה הנשארין בעיר הזאת
 ואת ידי מלחמה לדבר אלהם בדברים
 האלה כי האיש הזה אינו ידע לשלום
 לעם הזה כי אם לרעה ואמרו רבביא
 למלכא ויתקן לבעז גבר אהרין ארז
 כי הוא מרשע יתיר גברי עבדו קוצא
 דאישתארו בקוצא דהא ויתיר בלעמא
 לכללא עיניהון בפית גמלא האילון ארז
 גבר אהרין ליתיה תבע לשלמא לעמא
 דהון אילחון לבישא ויאמר המלך צדקוון
 הנה הוא בודכס כי אין המלך יוכל אתכס
 ובר ואמר מלכ צדק הא הוא מקור במוון
 ארז לית מלכא זכיל לאתבא תמון פיתגס
 ויקחו את ירמיהו ושליכו אותו אל
 הכור מלכיהו המלך אשר בחצר המטרה
 ושלחו את ירמיהו בחבלים ובכור אין
 מלכא אכ טוס וטבע ירמיהו בטוס
 דברו ויתיר ורמיהו לנכא רמלכיהו
 מלכא וברית בית אסירי אושרבוכו
 וירמיהו באטוניה ובגוצא לית מילא אי
 אלהו טוניה וטבע ירמיהו בטעמא ושלמע
 עבר מלך הכורשי איש פדים והוא בבית
 המלך כי נתנו את ירמיהו אל הכור
 והמלך יטב בשער בעמון ושלמע עב
 עבר ארמלכא צדקיה גבר רב והוא
 בבית מלכא ארז וקח יתיר לגוצא
 ומלכא יתב פתרע שיכס בעמון וירמיהו
 עבר מלך מבית המלך ודבר אל המלך
 ואמר ונפק עבר ארמלכ מבית מלכ
 ומליל עים מלכ לך ארני המלך הדעני
 האנשים האלה את כל אשר עשו לית

לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הכור
 וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד
 בעיר ריבוע מלכא אכאישו גבר אהרין
 ית כל דעבדו לירמיהו גמלא מת דרמיהו לגוצא
 פבר מית באתריה מוקדם בפנא ארז לית לחמא
 עוד בקוצא וירמיהו המלך את עבד מלך המטרה
 לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית
 את ירמיהו הנביא מן הכור בקרס ומור
 ונפק מלכא את עבד ארמלכ אר צדקו למוס
 דבר עימד מיבא תתין גברין ותמיקות
 ירמיהו מלכא מוצא ער לאומות ויקח עבד
 מלך את האנשים בידו ובא בית המלך אל
 תחת הארז ויקח משם בלוי הסחכות
 ובלוי מלחים ושלחם אל ירמיהו אל הכור
 בחבלים ודבר עבד ארמלכ את גבריה
 עימיה ועל לבית מלכא לתחות או צראות
 מיתמו בלאי טפסו ובלאי שחקו ושרבוכו
 לית ירמיהו לנכא באטוניה ויאמר עבד מלך
 הבלוי אל ירמיהו שים נא בלוי הסחכות
 והמלחים אל תחת אצלות ירמיהו מתחת לחם
 לחבלים ויעש ירמיהו כן ואמר עבר ארמלכ
 צדקיה לירמיהו ובלאי טפסו ושחקו ושרבוכו
 מדבקן ירמיהו לאטוניה ועבד ירמיהו
 ומשכו את ירמיהו בחבלים ועלו אותו מן
 הכור וטב ירמיהו בחצר המטרה ונתנו
 דרמיהו באטוניה ואמרו יתיר מוצא ויתיר
 ירמיהו בבית אסירי
 ושלח המלך צדקיה ויקח את ירמיהו
 הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
 בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל
 את אתר דבר אל תבחר מקום דבר ושלח
 מלכא צדקיה ודבר יתיר לותיה למעלמא

10

21

22

23

24

תליתאה רבבית מקד שואריו ואמר מלך
 לידע שואיל אנא מינד פיתגמא לאתבכא
 מינ פיתגם ויאמר ירמייהו אל צדקיהו
 אגיד לך הלאהמת תמיתע וכי איענד
 לאתשמיע אלו ואמר ירמל לעדקארי אחו
 לך הלא מיקטל תיקטלונני וארלי אמלכין
 לאתקבל מינ וישבע המלך צדקיהו אל
 מרעיהו בכתר לאמר חו יהוה את אשר
 עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם
 אתנך ביד האנשים מכקשים אתנמשך
 וקנים מלך צדק לירק בסיתרא למינ קנים
 הואלי ותדקנים לנאת נפשאתא אלו
 אם איקטלונך ואם אימסרונך ביד זכריא
 דבע למיקטלך ויאמר ירמייהו אל צדקיהו
 כהאמר יהוה אלוהי עבאית אלהי ישראל
 אם יעא תעא אל שרי מלך בכל חותך
 נפשך והער הזאת לא תשרת באש חיה
 אתה וביתך ואמר ירמל לצדק בד צדקיהו
 עבאית צדק ארי פאם מיפוק מיפוק לתוכי
 מלכא דבבל ותתקים נפשך וקרתא הדא
 לאתקודך כנערא ותמחו את ואיש כיתה
 ואם לאתעא אל שרי מלך בכל ונתסד
 העיר הזאת ביד הפשדים ושדפה באש
 ואקה לאתמלט מידם ואם לא תיפוק לת
 רבכלי מלך דבבל תיתמסר קרתא הדא
 בידא דכסדאי ואת לא תישתוב מידהו
 ויאמר המלך צדקיהו אל
 ירמייהו אני דאג את היהודים אשר נפלו
 אל הכשדים פויתנו אתו בידם והתעללו
 ואמר מלך צדק לירק אנא גיחמיו יהודאי
 דאי שמתיעו לכסדא דירמא ימסרון ותו
 בידהו ויתעלכו כי ויאמר ירמייהו לא

כח ואלא
 המלה
 המלה

המלה
 המלה

המלה
 המלה

המלה
 המלה

המלה
 המלה

יתע שמע נא בקול יהוה לאשר אני יודע
 אליך ויטב לך ותהי נפשך ואמר ירמי
 לא ימסרון קביל בעו למימד אהו דאנא
 ממליל עימד חוטב לך ותתקיס נפשך
 ואם מיאז אתה לעאת מה הדבר אשר
 הראני יהוה ואם מסרע את למיפוקון
 פיתגמא דאחויני מי והנה כל הנשים
 אשר נשארו בבית מלך יהודה מינאת
 אל שרי מלך בבל והנה אומדות הפיתק
 וכלו לך אנשי שלומך הטבעו בנוץ
 רגליך נסוע אחר והאכל נשי אדאי
 דאי שותארא בבית מלך שיכט ארבת
 יהודה מתפקון לות רבדכי מלכא דבבל
 ואינן אמריון אטעוד ויכילו לך אינש
 שלמך אי שתקעא בבהת ארעלך אימחוא
 לאוחרא ואת כל נשוד ואת כמד מוצאים
 אלהכשדים ואקה לאתמלט מידם כי
 ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת
 תשרת באש ויתכל נשך ויתבט מתפקון
 לכסדאי ואת לאת שמתוב מידהו ארי
 ביד מלכא דבבל תתאחר ותקרתא הדא
 תתוקד בנערא ויאמר צדקיהו
 אל ירמייהו איש אל ידע בדברים
 האלה ולא תמיות ואמר צדק לירמי
 איתש לא ידע בפיתגמא אהאילון ולא
 תמיות וכי ישמעו השדים כי דברתו
 אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגדה
 נא לנו מה דברת אל המלך אל תבחך
 ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך
 וארי ישמעון רבדכי ארי מלילות
 עימד ותתק לותך וימרון לך חולען
 לנאמה מלילות עים מלכא לאתכסו

כח
 כח
 כח

כח

כח

ידע יט כן וסיכ אלה פבואתו בעד סודי כן כן יסג יסאט
 יכבין יצמד ויסיף יעצב בטרם בטרם והסכל מסר ונרע נפיק
 נבול

מינא ואלא עקטלינך וקא מלך לעמך
 מלכא ואמר אליהם מפיל אני תודעתו
 לפני המלך לבלתי השיבני בית והועתק
 למות קום ותימר להון בש אנא בעי
 קו מלכא בדילד לא לאתבותי בית יהוה
 לפמת המין ונכאו בלה שרים אל ורמיהו
 ושאלו אותו ונצ להם את כל הדברים
 האלה אשר עשה המלך ויחרישו ממנו
 כול לא נשמע הדבר ואתו כל רב רביא
 לות דל ושאלו ליה וחזו להון ככל
 פיתגמא האילון דפקיד מלכא ושתיקו
 מינה ולא אישתמע פיתגמא וישב
 וינחה בחצר המטרה עד זום אשר
 נלכה ירושלים והיה באשר
 עלמה ירושלים ותיב ורבודת בית
 אכירא עד זומא דאיתבבישת זרופ
 והוה בד איתבבישת ירושלים בשנה
 הששית לצדקיהו מלך יהודה בחודש
 העשירי בא נבוכד ראצ מלך בבל
 חילו אל ירושלים ונערו עליה בשתא
 השעתא לצדק מלך שיבט דב זהחיה
 ברחא עשוראה אתא נבוכ מלך ובבל
 וכל משוריה לודג וצרו עליה בעשות
 עשה שנה לצדקיהו בחודש הרביעי
 בששנה לחודש הבקעה העיר בחוא
 עשו שנין לצדק ביר קארביעא ד
 משעה לירחא איתבועת קרתא
 ובאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער
 התוך מגל שר אצו סמער נבו שר סבים
 ונפרים נרגל שר אצו רב מגובל ש
 שארית שרי מלך בבל ואתו כל רב רב
 מלכא ובבל ותיבו בתרעא מציעאה

639

639

בקהלות שמיני אדאישתמי עו עלוהו
 ות שאר עמא דאישתאר אגלו נבון
 רב קטולא לכל וכו' והעבד הדליס אשר
 אזלהס מאומה השאר נבון ארור
 טבחים בארץ יהודה ויתן להם ברמים
 ותניס ביום ההוא ומו עמא חשיבא
 דלת להן מידעס אשר נבון ארור
 רב קטולא בארעא דב' יהו ומינין לם
 למיהו מפלחין בחקלן ובכרמין וכו'
 ההוא ויצו נבון ארעא מלך בכל על
 וימיהו ביד נבון ארור רב טבחים לאמר
 ופקיד נבון מלך דב על מלך ביד נבון רב
 קטולא קחני ועליך שים עליו וא
 תעש לו מאמה רעבי אם באשר ידבר
 אליך בן עשה עמו דברה וענק שון
 עלוהו ולא תעביר ליה מידעס ביש
 אלהו במא דמל ליל עמיד בן עבד
 עמיה וישלח נבון ארור רב טבחים
 תבוטבון דב פרוס ונרעל שראער
 רבמט וכלרבי מלך בכל ושלח נבון רב
 קטולא ונבו רב פרוס ונשרא רבמט
 וכלרבי מלך אד בכל וישלחו ויקחו
 את רמיהו מחצר המטרה ויתנו את
 אל עליוהו בן אחיקם בן שפן להוציאהו
 אל המית וישב בתוך העס ושלחו
 ודיונת חס מדרת בית אסורא ויהו
 יתה לילה בר אחיקם בר שפן לאפקותיה
 למתא ויתב בג עמא
 ואחרמיהו היה דבר יהוה בהיות עמו
 מחצר המטרה לאמר ועינ ירכ הוה
 נבמק' כד הוה כלו בדרת בית אסורא
 לם הלוח ואמר לעבד מלך הכוש

ס-מ
מ-ס
כ

מ-מ
מ

מ-מ

מ-מ

m

מ-מ

עליך ואם רע בעיניך לכו איתי בכל חדר ראה
 כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך לכת
 שמה לך ובעז הא שריתך יומי ארומן עוקיא
 ועל ידך אם תקין בעיניך למיתא עימי לב איתא
 ואישוי ית עיני עליך ואם ביש בעיניך למיתא
 עימי לבכל איתמנע חוי כל ארעא קדמך
 לתקין ולר כשר קדמך למיזל לתמן איתול
 ועודני לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם
 בן שפן אשר הפקיד מלך בכל בערי יהודה
 ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך
 לכת לה ויתן לו רב טובחוס ארוחה ומשאת
 ושלחהו ואם ליתא את עמי למתב ותוב לות
 גדל בר אח בר שפן דמיני מלכ דב בקדוואת
 יהו ותוב עימיה בג עמיא או לכל הכשר בעיניך
 לפקל איתול ויתב ליה רב קטור לומנע ומעוז
 ושלחיה ויתב ורמיחהו אל גדליה בן אחיקם
 המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשאר ים
 בארץ ואת איתר לות גדל בר אחיק למצפיה
 ויתב עימיה בג עמיא וישתארו בארעא
 וישמע כל שרי החמילים אשר
 בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בכל
 את גדליה בן אחיקם בארץ ובק הפקיד אתו
 אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא
 הגלו בגלה ושמעו כל רבני חילוולת דו
 בזקלא אינח וצריהו ארי מיני מלכא דב
 ית גדל בר אח בארעא וארי מיני עמייה
 צריא וצשיא וטפלא ומחשיכו עמיא
 דארעא מידלא איתגלאו לבכל ויבאו אל
 גדליהו המצפתה וישמע אל בן נתגלו
 ויוחן בן קרח ושריה בן תחומית ובני עמי
 הצופתי ויאזנה בן המעבתי המה ואנשיהם
 ואתו לות גדל למצפיה וישב ברנת ויוח בר קר

ושר בר תחומית עיני רמז צופת חותם
 מעבת אינן וצריהו וישלע לוח גדליהו
 בז אחיקם בן שפן ול אנשיהם לאמי אל
 קיר או מעבד את הכשרים שבו בארץ
 ועברו את מלך בכל ויטב לכם וקלס לחון
 גדל בר אח בר שפן ול צריהו למיני לא
 תירחלון מלמיפלח לכסר אי תיב סאריא
 ופלחון יתמי לכא רבבל ויטב לכו ואני הו
 יושב במצפה לעמיד לפני הכשרים אשר
 יבואו אליע ואתם אספרי יוז וקייז ושמן
 ושפניו בכליכם ושבו בערוכם אשר
 תפשתם ואנא האנא יתיב במצפיה ו
 למיקם קר כסדאי דיתחן עלטא ואתון
 כעשר חמלא ודבילתא ומישחא ושון
 במעכו ותיבו בקורויכו דאחרתון וק
 כל היהודים אשר במצפיה ובבני עליו
 ובארץ ואשר בכל הארצות שמעו
 נתן מלך בכל שארית ליהודי הכפר
 עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן
 ואף כל יהודאי דבמזאב ובבני עג וכל
 ודבכל מדינתא שמעו ארי שבת מלך
 דב שארא לרב יהו וארל מיני עדיהו ו
 גדל בר אח בר שפן וישבו כל היהודים
 מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ
 יהודה אל גדליהו המצפתה ויאמרו יונקן
 חזקה ביאד ותבנו כל יחנר אי מכל איתיא
 דאיתברדו לתמן ואתו לארעא דב יהו
 לות גדל למצפיה ונבשו חמר אודמקא
 סג לחדא ויוחנן בר קרח וכל
 שרי החמילים אשר בשדה בארץ ויוחן
 המצפתה ויוח בר קרח וכל רבני חילוולת
 דבזקלא אתו לות גדליה למצפיה ויאמרו

נבשו חמר אודמקא ויוח בר קרח וכל רבני חילוולת

ח

ב

ל

ב
ל
ב

ב

ח

יוחנן בר קרח וכל רבני חילוולת

אליו הידע הדע כי בעל סמלך בני עמון
 טלח את ישמעאל בן נתניה להכתוב נפש
 לאה אמיו להם על ליהו בן אחיקם ואמר
 ליה המידע תודע ארי בעל סמלך אדבע
 עמון שלחתי שם בר נתנל למקטלך נפש
 ולאחיקם ליהו גרל בר אחיקם ויחנן
 בן קרח אמר אל גר ליהו בסתר במצפה
 לאמר אלה נא ואכה את ישמעאל בן
 נתניה ואיש אל יודע למה יכה נפש
 תפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואברה
 שארות יהודה ויהו בר קרח אמר לך
 בעת אבני צפיה למיב אגול בען
 ואמחו ותושל בר נתנ ואינש לא ידע
 למא יקטלניך נפש ויתבררו כל דביו
 דאיתכעשו לחתך הוביד שאראדך
 יהו ויאמר גר ליהו בן אחיקם אל יחנן
 בן קרח אל בעשה את הדבר הזה כי שקר
 אתה דבר אל ישמעאל ואמר גרל בר
 אחילון בר קר לא תעביד נה פיתגמא
 הדין ארי שיקרא את ממלל על יפם
 ויהי בחדש השבועי בא
 ושמעאל בן נתניה בן אלי שמע מודע
 המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
 אתו אל גר ליהו בן אחיקם המצפתה
 ויאכלו שם להם יחרו במצפה והיה
 ברחא שביעאה אתא יפם בר נתנ
 אילך מודעא דמלכותא ודבר ליה מלכא
 ועשרה גברין עימיה לת גרל בר אחי
 למעבא ואכלו תמן לחמא בחודאבמיע
 ויהי ושמעאל בן נתניה ועשרת הא
 האנשים אשר היו אתו ויכו את גר ליהו
 בן אחיקם בן שפן בחרב ויכית את אשר

הפקיד מלך בכל בארץ וקם ושמעאל בר
 נתנ ועסרא גבריהו עימיה וזמחו את גרל
 בר אחי בר שפן בחרבא וקטל ויהו רמין מלך
 ויכל בארעא ואת כל היהודים אשר היו
 אתו את גר ליהו במצפה ואת הכשרים אשר
 נמצאו שם את אנשי המלחמה הנה ישמעאל
 ונת כל יהודאי רהו עימיה עינגר לבמצפיה
 וית כסראן דאישותכחו תמן וית גרל כמחון
 קרבא קטל ישמעאל ויהי ביום השני להמית
 את גר ליהו ואיש לא ידע והיה ביום ארבע
 למיקטל את גרל ואינש לא ידע ויבאו אנשים
 משכם משילו ומשמרון שמינס איש מן
 מגלחיו וקו וקרעי בגדים ומתגדים ומעוה
 ולבנה בידם להביא בית יהוה ואת גבריא
 מיע ומיע ומיע תמנו גבראכד מגלחיו דקעו
 ומכוועיו לכושיהו ומתהממיו וקורבנא
 ולבועתא בידהו לאיתאה בית מקדש דיהו
 ויעא ישמעאל בן נתניה לקראתם מזה מצפה
 הלך הלך ויכה ויהי כפגש אתם ויאמר
 אליהם באו אל גר ליהו בן אחיקם ונפק ישע
 בר נתנ לקדמותהו מן מצפיה אגול מיל
 ובכי והיה בר ערע נתהוון ואמר להו עוילו
 לות גרל בר אחי ויהי כבאם אל תוד העיר
 וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוד הגור
 הוא והאנשים אשר אתו והוה במיעלהו
 לך קרתא ותכיסונו ישמעאל בר נתנ לך
 גבא הוא וגברא דרעמיה ועשרה אנשים
 נמצאו בכ ויאמרו אלי שמעאל אל תמיתנו
 כי זש לנו משמותיך כשדה חטים ושערים
 ושמן ודבש ויחולל ולא המיתם בתוך אחיקם
 ועשרה גברין איש שתכחו בהוון ואמרו ליעל
 לא תמקטלונו ארי אית לנא מסמורין

4

כחתי אחימי ושערי ויטעו ודבש ואתעמ
 ולאקטלינו בני אחיהון והבור אשר השליך
 שני ושמיאל את כל פתרי האנשים אשר
 הכה ביד גרמיהו הוא אשר עשה המלך
 אסא מעני בששאל מלך ישראל אתו מלא
 ישמעאל בנותניהו חללים תבאודימא
 בני ישראל כל מיצרי גברא דקטל בידו
 הוא דעבר מלך אסא מר עליוהי בעני
 מלך דילי תמה מלי ישמעאל בר עת קטליו
 וישבו שמיאל את כל שארית העם אשר
 בני צפה את כמת הלך ואת כל העם הנכ
 הנשארים בני צפה אשר הפקיד נבחראון
 רב שבחיה אתגו ליהוה בן אחיקם וישבם
 ושמיעאל בנותניהו וילך לעבר את בני עמון
 ושבא ושמיעאל כל שאר דעמא דאוי
 דאישתארו בני צפיה את כמת מלכא ותכל
 עמא דאישתארו בני צפיה ארמני נבחר רב
 קטליו עיכ גל בר אחי ושבעו ושמיאל
 נתג ואול למיעבר לות בני עמון
 ושמיע יוחנן בן קרח וכל שרי החמלים
 אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ושמיעאל
 בנותניהו ושמיע יוח בן קרח וכל רבני חילותא
 דעימיה את כל בישותא דעבר ושג בנותניהו
 ויקחו את כל האנשים וילכו לתלחם עם
 ישמעאל בנותניהו ומינא אתו אל מים
 רבים אשר בגבעו ודברו את כל גבריא
 ואנורל אנורעים ושמיע ברנה ואטבחיה
 על כריפת מין פגיאין רבני ויהי כראות כל
 העם אשר אתו ושמיעאל את יוחנן בן קרח
 ואת כל שרי החמלים אשר אתו וישמחו
 והיה בר חור כל עמא דעיכ ישגות יוחנן
 ותכל רבני חילותא דעימיה וחדואו וכלם

בן קרח
 ושמיעאל
 ושמיעאל

א

כל העם אשר עבדו ושמיעאל בנותניהו
 וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח ויהי
 ואיסתחו כל עמא דשגא ושמיעאל
 ותבר ואילו לות יוחנן בן קרח ושמיעאל
 בנותניהו נמלך בשמונה אנשים מנעו
 יוחנן בן קרח וילך אל בני עמון וישב
 נתג אישתוב בתמיני גבריו מוק יוב
 ק ואול למיעבר לות בני עמון
 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החמלים
 אשר אתו את כל שארית העם אשר
 השיב מאת ושמיעאל בנותניהו מן
 המצפה אחר הכה את גרמיהו אחיקם
 גברים אנשי המלחמה הנשים וטח
 וקריחים אשר השיב מגבעו ונכיב
 יוח בן קרח רבני חילותא דעימיה
 ותכל שאר דעמא דאתוב מלות ושג
 בר נתג מן מצפיה אתה דקטלית גבריא
 בר אחי גבריו גבריא עבדי קרבא ושגא
 וטפלא וברביא דאתוב מגבעו וילכו
 וישבו בגרות כמיהם אשר אצל בית לחם
 ללכת לבוא מצרים ואילו ויתיבו בגרות
 דיהב דוד לכמיהם בר בר וילי גלעדא
 דבכטר בית לחם למיול למיעל למצו
 מפל הכשרים ביו או מפנה הכלי הכה
 ושמיעאל בנותניהו את גלעדו בן אחיקם
 אשר הפקיד מלך בבבל בארץ מוקדים
 בפדאני ארי דחילו מן קדמיהון ארי קטל
 ושג בר עתה גל בר אחי ומני מית רב
 בארעא וישגו כל שרי החמלים ויוחנן
 בן קרח ויונה ביהושעיה וכל העם מן
 מקסו ועד גזל וקריבו כל רבני חילותא
 ול ברק ויו בר הוי וכל עמא מועירא

42

281R

ושרבא ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל
 נא מחינתנו לפנך והתפלל בעדנו אל
 יהוה אלהינו בעד כל השארית היאת
 כי נשארנו מעט מהרבה כאשר ענין
 ראות אותנו ויאמרו ליהוה נביא התקבל
 מעו בעותנא הדמד וצלי עלנא קו אהתא
 שלכל טרא ארי אישתא נא זעור
 מסע כמאדעית חזקו יתנא ויגד לנו
 יהוה אלהיך אתהדרך אשר נלך בה ואת
 הדבר אשר נעשה ויחזי לנו אהדת
 אורחא דנעך בה ויתפיתגרא דנעביד
 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי
 הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם בדברכם
 והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם
 אגיד לכם ולא אמנע מקם דבר ואמר
 להון ויב נביא שמעית הא אנא מצליק
 ק אהתא כפיתגרא כוון ויהי כלפיתגרא
 דהתב יתבון איחוי לבון ולא אמנע
 מיתבון פיתגרא והמיה אמרו אל ירמיהו
 זה יהוה בעל לעד אמת ותאמן אכלאנכל
 דבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אליו
 כי נעשה ואינו אלהו ליהוה נביא יהוה
 מיהו נביא לסהיד קטוט ומהיבון אם
 לאכל פיתגרא דישלחך יהוה אהתא
 כוון נעביד אכטוב ואמרע בקולו יהוה
 אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו
 נשמע למעו אשר יטב לנו כי נשמע
 בקול יהוה אלהינו אכטוב ואכביש
 למימר אהוה אהתא דאנחנא שלחון יתך
 לקדמוהו בקביל כדיל דיוטיב לנו ארי
 נקביל למיך דין אהתא
 ויהי מקץ עשרת ימים והיו דבר יהוה

אל ירמיהו והוה מקוה עשרת ימים והוה
 נב כ ד י ע ד ב ו י ק ר א אל זוחט בוקרוח ואל
 שר החמלים אשר אתו ולכל העם למקסן
 ועד גדול וקרא לו ברכ ולכל רבני חילותא
 דעומיה ולכל עמי אלמוזערא ועד רבא וי
 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אשר שלחתי אתי אליהם להפיל תחנתכם
 לפניו ואמר להון כיו צבני אהתא דישלחון
 יתל לקדמוהו למיבצע בעותסן קדמוהו אם
 טוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
 אהרס ונטעתי אתכם ולא אהרס כי נחמתי
 אל הרעה אשר עשיתי לכם ואכמיתב תשוב
 בארעא דא ואכמ תבון ולא איפצ ואקניס
 יתבון ולא איש לטול ארי תבית מן בישותא
 דעבדות לבון אל תיראו מפע מלך בכל אשר
 אתם יראים מפניו אלתיראו מפני נאם יהוה
 כי אתכם אני להושיע אתכם ולהפיל אתכם
 מידו לא תמה חלון מן ק מל רב דאתו דחלון
 מן קדמוהו לא תירחלון מיניה צבני ארי בטע
 כפעדכון מימר לי מפרק יתבון וישוובא
 יתבון מיד יהוה ואמן לכם רחמים ורחם אתכם
 והשיב אתכם אל ארבותכם ואמן לבון דחמין
 ורחים עליכון ויתב יתבון לארעכון ואם
 אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לכלתי
 שמע בקול יהוה אלהיכם ואם אמרו אתו
 לא ניתוב בארעא דא בר ילד לא לקבלא
 למיך דין אהתא לאמר לאכי ארץ מצרים
 נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
 לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב למיך
 לא אולהין לארעא דמצר מעול דלא מחו
 עברי קרבא וקל שופר לא נשמע וללחמא
 לא ניכפן ותמן נמב ועתה לבן שמעו דבר

דבר ד רמין בק וסיכ פתי דידך ושן יעל ומת חכמה

ער חוס היה ואין בהם ויטב בד אגני צל
 אהא דיק אתון חותיו יתכל בי שתאראתי
 על ידוע ועל כל קיורי ארב יהו ואינו חרבה
 ויפא הדיון ולית כהיו יתיב מפני רעתם
 אשר עשו להבעיכם ללכת לקטר לעבד
 אלהים אחרים אשר לא ידעוכם המה אתם
 ואבתיכם מן בישתהון דעבדו לארעא
 קדמי לפהק לאסק אבוסמיו למיפחח לפעות
 עממי אדלא ידעניו אינו אתון ואבתיכון
 ואשליח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם
 ושליחאמר אל נא תעשו את דבר התועבה
 הואת אשר שתאתי ושליחית לנותכון לתל
 עבדי נביאי מקרים ומשליח לפימר לאבעו
 תעבדון ית עיסק תועיבת אהדיון דרחיקית
 ולא שמישו ולא הסו את אונם לשווב מדעתם
 לבלתי קטר לאלהים אחרים ולא קבילו ולא
 ארכיני את אודנהון לפתב מבישתהוונדו
 ולא לאסק אבוסמיו לטעות עממיא ותקן
 חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחוצות
 ירושלים ותהינה לחרבה רשמימה ביום
 הזה והל חתני וחיתתי ודלק בקירונא דבית
 יהודה ובשוקי ירוש ותהא לחרבה ולשו
 ביופא הדיון ועלה כה אמר יהוה
 אלהי צבאות אלהי ישראל למה אלתם
 עשים רעה גדולה אל נפשותיכם להכרית
 לכם איש ואשה עולל חונק מתוך יהודה
 לבלתי הומו לכם שארית ובעז כד צב יי
 אהא צבא אהא דיק למא אתון גרמיון משא
 רבתא על נפשותכון לשיצאה לכוו גבר וא
 ואיתא שלים ותיק מג בית יהודה ברול
 ולא למיעבק לכוו שארא להבעיכלי במעשה
 ידכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים

סגל
רעו

+

ל

ידעו מעני
 ושרתו
 עתה
 וברע
 יוהו

אשר אתם כאים לגור שם למען הכרית
 אתכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל
 גוי הארץ לארצו אקדמי בעבור יחמו
 לאסק אבוסמיו לטעות עממיא ותקן
 רמיר דאתון אתון לאיתותב אפמניו
 לשיצאה לכוו וברול למיהונוח לוקא
 ולחיסודיון בכל עממי ארעא השחמב
 את רעות אבתיכם ואת רעות מלכי
 יהודה ואת רעות נשיו ואת רעותיכם
 ואת רעות נשויכם אשר עשו בארץ
 יהודה ובחוצות ירושלים האית נשיתות
 בישות אבתיכון וית בישות מלכי ארמיה
 יהו וית בישות נשיו וית בישותיכם וית
 בישות נשיוכוו דעברו בארעא וביהו
 ובשוקי ירוש לא רכאו עד היום הזה ולא
 יראו ולא הלכו בתורתו ובחיתו אשר
 נתתי לפניכם ולפני אבתיכם לאפקרו
 עד יופא הדיון ולא דחילו ולא הליכו
 באורתי ובקממי דיהבית קדמי יחמו
 אבתיכון לכוו אמר יהוה עט
 צבאות אלהי ישראל הנני שופע בכם
 לרעה ולהכרית את כל יהודה בכוו מל
 אה יי צבא אהא דיק האנא משו אפי
 בכון למישא ולשיצאה ית כל דב יהו
 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו
 את פניהם לבא ארץ מצרים לגור שם
 ותמו כל בארץ מצרים ופלו בחרב
 וברעב ימותו והיו לאלה ולשמה א
 ולקללה ולחרפה ואיסק ית שאראת
 יהו דשויו או ית אפיהו למיעיל ארעא
 דמצר לאיתותב אהמיו ויספח כולו
 בארע דמצר ית רמיו בחרבא ובכפא

10

283B

ירמיה

וסופו מצעיר אוער רבא בחרבא ובכפנא
 וימותו ויהיו למומי ולערו וללוט אולה
 ולחסודין ופקדתי על הישבים בארץ
 מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחורב
 וברעב וברב ואמער על דתבין בארעא
 דמצרים כמא דאסעריה על ידוע בחרבא
 ובכפנא ובמיותא ולא יהיה פליט ושורח
 לשארית הבאים לגור שם בארץ מצרים
 לשוכ בארץ יהודה אשר המה מצשאים
 את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישומו
 כי אם פליטים ולא יהי שאר ופשוט
 לשאר ארץ יהו דאקו לא יהיה תבא תמן
 בארעא דמצרים ולפתב בארע דבי יהודה
 ראיתו מטעו ות נפשהו למתב למתב
 תמו ארי לא יתבון אולהו משווקין
 ויענו את ירמיהו כלה אנשים
 הודעים כי מקטרת נשיהם לאלהים
 אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול
 וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתחם
 לאמר ואמרינו ירמיהו כלבד ארודעו
 ארי מסקין בוסמין נשיהו לטעות עו
 עמיא וכל נשי אדקיימין קהלרב וכל
 עמא דתבין בארעא דמצרים בפתח למי
 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו
 שפעים אליך פיתגמא דמלי להא עמיא
 בשמא דלי לית אנחנא צנו לקבלא מינג
 מי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא
 מפוע לקטר למלאכת השמים והסך לה
 נפכים כאשר עשיתו אנחנו ואבותינו
 מלכתי ושדית בערי יהודה ובחוצות
 ירושלים ונשבע לחסותיה טבים ורעה
 לאר אינו ארי מי עבר נעבד תכל פיתגמו

מיה

20

ארעכון לחורבא ולצרה וללונטא מבלתי
 ותוב כחמא הדיו מפני אשר קטרתם
 ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול
 והוה ובתורתו ובחוקתיו ובעדותו לא
 הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת
 כיום הזה מדקדק אפיקתו בוסמיו ורוח
 ורחבתו קני ולא קבילתו למימרא דיהו
 ובאוריתיה ובקמיוהי ובפה דנותיה לא
 הלכתו על כן ערעת תקוה בישתא אהדא
 מוקא הדיו 1 האמר ורמיהואל
 כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה
 כל יהודה אשר בארץ מצרים ואמר הרג
 לכל עמי וכל נשתי אקבילו פיתגמי ארמי
 כל דב יהו דבארעא ארמי צרה כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל לאמר אתם וצפונם
 ותדברנה בפיוכם ובירכס מלאתם לאמר
 עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקט
 למלאכת השמים ולהקד לה נכבים הקס
 תקיכנה את נדריכם ועשה תעשונה
 את נדריכם כיל צל 2 צל לא ארזלמו
 אתו ונשכחו ונזרתו בפנימכו וברעותו
 קמיתו למימרא מי עבד בעבוד ותנודט
 דנרנאל אסקא בוסמיו לכוכבת שמיא
 ולנכבא לה מיסכין אקפא תקימיו 3
 נדבתו ונזעבד עבדו וזית נדריכון
 לכו שמעו דבר יהוה כל
 יהודה השמים בארץ מצרים הנני
 נשב עת בשמי הגדול אמר יהוה אם
 יהיה עוד שמי נקרא כפי כל איש יהודה
 אמר חו ארמי יהוה בכל ארץ מצרים
 בכיו קבילו פיתגמי דב כל דב יהוה תקימיו
 בארע דמיצ האלא קימית בשמי דבא

אבול ורמי
 1
 2
 3

4

4

4

אמר מי אכיה עוד שמי מתקרי בפוס
 כל אינש יהודה אמר קעם הואי ארמי
 ארעא דמיצ הנני שקד עליהם ורעה
 ולא טובה ותמוכל איש יהודה אשר נאץ
 מצרים בחרב וברעב עד מלותם האנא
 מפער עליהו למי שא ולא יטבאו ויפסו
 כל אינש יהו דבארעא ומצ כחיתא ונפסו
 עד דישתקו ופליטו חרב ושובו מן
 ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מפער ורעה
 כל שארית יהודה הבאים ארץ מצרים
 לגיר שכ דברמי יקום ממני ובהם ופסו
 חרבא ותבנו מן ארעא דמיצ לא עבד
 יהו לאיתותבא ממו וידעו כל שארא
 דב יהו דאתו לארע דמיצ לאיתותבא ממו
 פיתגם דביו יתקעם אם דיל ואכד יהוה
 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אע
 עליכם במקום הזה ולעו מדעוני קום
 יקומו דברי עליכם לרעה ודאיתו אתא
 אב לי ארי מפער אטא עליכו באיתא ממו
 בדיל דתידעו ארי איתקעבא יתקעו
 פיתגמי עליכו למישא
 30 כה אמר יהוה הנני נתת את פרעה חפיע
 מלך מצרים ביד אחביו וביד מבקשיו
 נפשו כאשר נתתי את צדקוהו מלך
 יהודה ביד נבוכד ראצר מלך בבל אינו
 ומבקש נפשו בריצו 4 האנא אפסדות
 פרעה תבירא מל דמיצ ביד בעל תביו
 וביד דבעז למקטליה כמי ארמיסרות
 צדק מלך שבט דב יהו ביד בעל מלוג
 בעל תביוהי ודבעא למקטליה
 45 הדבר אשר דבר יהוה
 הנביא אל ברוך בז נרוה בכתבו את

284R

הדברים האלה על כפר מפי ירמיהו בשנת
 הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 לאמר פיה נבו דאיתנבו ירמיהו אעלברו
 ברע כד כתב יתפיתנמיא האליון על
 מפרא מפומיא דירמיהו בשנת רביעית ליהויה
 בר יאע מל שב רב יהולכ בה אמר יהוה
 אלהי ישראל עליך ברוך בר יאע אלה
 דיע עלך ברוך אמרת אוי נאלו בו יסוף
 יהוה יעו על מכאובי וצעתי באחרית
 ומעחה לא מצאתי אמרת ונת כעו לו
 ארי אוסף לו דעו על תכרי לאיתבתנהו
 ונבואה לא אשבחית בה תאמר אלה
 בה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני
 הרס ואת אשר נסעתי אני נחש ואת
 כל הארץ היא כד נזתמיר ליה כרע
 צמי הארץ בליתו אנא איפגרת דת דקמית
 אנא איטלטל ונת כל ארעא דישראל
 דילי היא ואקה תבקש לך גדלת אל
 תבקש כי הנני מביא ארעה על כל בשל
 נאם יהוה ותמתי לך את נפשך לשלל
 על כל המקמת אשר תלך שום ודאת
 בעי לך רכבן לא תבעי ארי האנאמיתו
 בישתא על כל בישרא אגני ואיתו לך
 את נפשך לשחבא על כל אתרא דתהו
 לתמון אשר היה דבר יהוה
 אל ירמיהו הנביא על הגוים דהוה פל
 מקו עיר נבוא על עממיה למי צריכ
 על חיל פרעה נבה מלך מצרים אשר היה
 על ער פרת בכרמיש אשר הכה
 נבו דראער מלך בכל בשנת הרביעית
 ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה למען
 על משיחית פרעה חגירא מלך ומיץ

בב
הסוסים
40

בב
פלי

בב
קמ
מלך

בב
הסוסים
40

בב
קמ
מלך

10^m

40

ושבעה ורעה מרמס כי זבח לארץ יהוה
 צבאות בארץ צפון אל נהר פרת ונחל
 הוא קרי אקים צבא נוס פורענותא לי
 לאיתפרע מסנאי עמיה ויתקטל חרבא
 ותישבע ותרו מדמהח ארץ קסלאק נני
 אקים צבא בארע צופותא על נהר פרת
 על גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים
 לשוא הדבותי ופואת העלה איוולך יקחי
 לגלעד וסבי שעתה מלכות בני שותא דמצ
 לא להנאה אפגת כממנין אכו לא סליקת
 ליד שמעו גנים קלונך וצוחתך מלאה
 הארץ כי גבור בגבור כשולן וחדו נפלו
 שניהם שמעו עממא קלונך וצוחתך
 איתמליאת ארעא ארו גבור בגבור א
 איתקילו כחרא איתקטלו ותרונהו הדב
 אשר היה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכד
 ראצו עלך בכל להכות את ארץ מצרים
 פיתג נבוכדמליל נני עים דכ נביא למיתו
 נבו מל רב למימחי ות ארעא דמצ הגדו
 כמ צלים וה שמיעו במגלו וה שמיעו בנות
 ובתחפנחס אמרו התו עב והכו לך כי
 אכלה חוב סביביך חנו במצ ובפרו במצ
 ובסרו במפס ובתח אמרו אודרו ואתקין
 לך ארי קטילת חרבא פחרציד מדוענפחח
 אבירך לא עמיד בי והיה הדפו מדין
 איתבריון גיברך לאיכו לך למקס ארוני
 תבריון הרבה כושל גב נפל אושר אל
 רעהו וראמרו קומיה ונשובה אל עמינו
 ואל ארץ מולדתנו מפני חרב המועד
 אסגאו מתקליהון את אישותא עו גבר
 לחסיה והמרוו קוביו ונתב לעממא ו
 ולארע ילדותנא מן ק חרב כנאה דהיא

על פ

דבר יהוה

כחמר מרומא קדאו שם פרעה מלך
 מצרים שאון העביר המועד ומינו
 לתמו פרעה מלך רמצ דמנאין אית
 איתרע שתה מעדו ומניא חו אני
 נאם המלך יהוה צבאות מ סתבור
 בהרים ובכרמל ביס וכא קימאנא
 מ צב שמיה ארו כמא דר ציב פיתגמא
 התבור אית בסורא ובכרמלא ממא
 כיו יתי תבריה כלי גילה עשו לך
 ושבת בת מצרים כיונה לשמה תהיה
 וצפתה מ איו נושב מיני גלותא ארתמי
 ליד מלכות בני ש דמצ ארו מפס
 לצרותיה ות צרו מבלי ותב
 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון
 בא בא מלכו ואימא מצרים עממין
 קטולין מי צפונא יהוה עלה למבוה
 גם שכיריה בקרבה בעליו מדבקמי
 גם קמה הפנו נסו וחדו לא עמחו כי
 נוס אידם בא עליהם עת פקדתם
 אף ובר בהא בנה מעיגו רבא ארו
 אף אינון איתפניאו ערקו כחורא
 זכילו למקם ארו יום תברוהו אתא
 עליהון עידן בעורת בי שתהו קולה
 כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקדמות
 באו להבטבי עעים קל גיקוש ויעהו
 כחיונו וחלוו ארו במשרונו וקבוו א
 עליהו וכמא רעליו בבשרו למיקר
 אעי חורשא כרתו יערה נאס וחוהמי
 לא יחקר בי רבו מארבה ואין להם
 מספר שיצו וברבה אמי ארו לית
 להו סוף ארו סג איו מגובא ולית לקון
 מינין הכישה בת מצרים פתגמיה

20m

285 R

יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם
 זכה פרעה את עוה דהוה פיתגבו מוק
 י עוס ירב נביא על פלשתים עד לא ית
 פרע וימחי ית יתבי עוה כה אמר יהוה
 הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף
 וישטפו ארץ ומלואה עיר וטבו בה
 ויעקו האדם והילול כל יושב הארץ כהנ
 י הא עממיא אתן מצפונא ויהו כנחל
 מצבר ויכוון ארעא ומלאה קרוא ויתבון
 בהין ויצוחון בני אינשא חללון כל יתבי
 ארעא מקול שעטת פרקות אמריו מ
 מרעש לרכבו הקון גלגליו לא הפנו אבות
 על בנים מרפיון ירם מקל מפסועות
 פרקת גברוהו מהע לרת כוהי איתנושת
 גלגליו לא מתפנן אבהו לרחקא על בני
 מאיתר שלות ירין על היום הבא לשרד
 את פלשתים להכרית לצור ולצידון כל
 שריר עוזר כי שודד יהוה את פלשתים
 שארית אי כפתור על יומא דאתי ויבד
 ות כל ארע פלשתים אי לשיצאה לצל
 כל שאר מעד ארץ אכז לית ארע פרע
 שאר נעות קפוטקא באה קרחה אל
 עוה בדמה אשקלון שארית עמקם
 עד בית מתגדי מסת פורענותא ליתב
 עוה איתברו אשקלונאי שאר תוקפהו
 עד אומתי תתממין הוי חרב ליהוד
 עד אנה לאת שקט האספול לתערך
 הדגני ורמי ה חרבא ושלוחא מנה מ
 עד אומתי לאתנוחין איתכנישו ללדנ
 לבית ויבנא תנוחין אית תשקטו והוה
 עוה לה אל אשקלון ואל חוקת שם
 וערה איכרין תנוחין ויפקיד עליה על

עם צפון בהיתת מלכות מצר אי איתמסת
 כיד עמא דאתא מצפונא אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הנני פקד אלמון
 מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
 ועל מלכיה ועל פרעה ועל הקסחוכבו
 אמר יהוה צבא אלהי ישראל האנא מסעל על
 איתנושת אלכסנדריאה על פרעה ועל
 מצר ועל טעותהא ועל מלסא ועל פר
 ועל דמתר חצין עלוהי ונתתם כיד מ
 מבקשי נפשם ובד נטכר ראצי מלך
 בכל ובד עבדיו ואחר יבן תשכנו ממי
 קדם נאם יהוה ואי מסריונון ביד רבען
 למיקטלהו ובד נבו מל רכלוכדא
 ועבדוהו ובתר כותי שרי כומו קדם
 ואתה אלהי אעבדי ועקב
 ואל תחת ישראל לבי הנני מושעך כמ
 מרחוק ואת דעך מארץ שבסושב
 ועקב ושקט ושאנן ואין מחריר ואת
 לא תיד חל עבדי ועקב ולא תתכר ישו
 אי האנא פרוק לך מרחוק ויתבן מ
 מארע גלותהו ויתבון רב מערב ויע
 וישקטו וישרון ולית רבער אנה אל
 תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אעשה
 אתך אנו כי אעשה בלה בכל הגוים
 אשר הרחתיך שמה ואתך לא אעשה
 בלה ויבדתיך למשפט ונקה לא אנקד
 את לא תיד חל עבדי יעקב אנו ארו
 בכעוד מומי ארו אעביר גמירא
 בכל עממיא אראליהך לתמן ועימד
 לא אעביר גמירא ואת עלה חסרון
 לא לפתך ברכביו חסור ושיצאה לא
 אשיצנך אשר היה דבר

אין ומדיק טעה חוק

אין ומדיק טעה חוק

אין ומדיק טעה חוק

אשקלח ועל ספר ימא תמן מומנא
 למואב בה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הו אל גבול שדרה הקישה
 בלכרה קריתם הבישה המישג וחתה
 למואב כד צב לו צב אקא דרשו ווי עלנב
 ארו איתכזות בהיתת איתכבישת קיה
 בהתו מבית רו חצנתהו ואיתכרו אין
 עור תהילת מואב בחשבון חשבון עליה
 רעה לכו ותכריתנה מגוי גכ מדמן תדמי
 אחריה קלך קרב לית עור תושבחתא
 דמואב בחשבון חשיבו עלה בי שא אית
 תשוי ציניה מלמיהו עם אה מדמן תתמן
 בתרך יהבון קטול חרבא קול צעקה
 מחרנים שד ושבר גדול קל צוחתא
 מחרנים בינא ותברא רבא נשברה מואב
 הטמיעו צעקה צערה איתברת מלכות
 מואב בקרו צוחתא שילטותיהו כי
 מעלה הלוחות בכבי יעלה בכי כי במור
 חורנים צרי צעקת שבר שמיעו ארו
 מסוקית לוחית כדבכו וסקוון בכו ארו
 במחנות חורנים צוחת תכירו קרב
 ובכרוו נכו מלטו נפשכם ותהינה
 בערער במדבר עירוקו שויזבו נפשו
 והו כמגרל ערער דשרן בשכונן
 במדברא כי יעו בטחך במעשיך ובי
 ובאו צריתך גם את תלכרו ויצא ממוט
 בעלה כהמו ושדיו יחד ארו חלת
 דאיתרחיצת בארצך ובית גערך אהאת
 תתאחריו ופוק במוט בעלותא פלחנהו
 ודבריהו כחדא תבא שדך אלכלעד
 ועיר לא תמלט ואבר העמק ונשמד
 המישור אשר אמר יהוה ויתון בוחין

צעקה ז

הלוחות ז

בין

כפוש ז

הקבו ז

על כל קיריהו וקיריהו מינהו לא
 תישתעב ויכרוו דיתכין בעומקא
 וישתעב דשרן במישור אצבו תע
 עיז למואב כי נעא תצא וערה לישע
 תהינה מאין יושב בהו אערוכסתא
 מומואב ארו מיגלא תגלי וקירוהא
 לצרו יהומו מבלי יתוב בהו ארו
 עשה מלאכת יהוה רמיה וארו
 מנע חרבומדכי לויט וזעמד עלך
 עיביראמו ק לויט וזעמד עלך
 חרביה מקטול שאנו מואב מעערו
 ושקט הוא אל שמרוו ולא הורק מבלי
 אלכלי ובגולה לאהלך עלכן עמד
 טעמו בו וריחו לא צמד שד מואבא
 מוערה יהוה ושקטין אינו על מכסו
 ולא איתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
 לא הליכו עלכן אודיכו שילחא מכסו
 כחמרא דנמר על שומרה וריחה לא
 לכו הנה מיס באיכ נאמיהו
 ושלחתי לו צעיס וצערה וכלו וריחו
 וכליהם ינפצו בליו האזימי אתו צע
 ואשלח עליהו בוחין ויבחו טעו ונמסו
 וזקנו וטוב ארעהו וצרוו תושמו
 מבמוט כאשר בשו בית ישד אל נמיהו
 מכסו ויבחתו מואבא ופלחו יכ
 כמא דבחותו בית ישד מבית רוח צערה
 איה תאמרו גברים אנחנו ואנשי חיל
 למלחמה איכרוו תמידן גברין איתא
 ונברין החילא למיעבד קרבא שדך
 מואב וערה עליה ומבחר בחוריו ירו
 לטבח באס המלך יהוה צבאות שמו
 איתבזו מואבאל וקירוהו חרובא

ושפר

ופך עלי מיקח יתמסרתו לקטלא אפר
 מלכא מ צבאות שמייה קדוב איר מואב
 לבוא ורעט מהרה מאר קרב תברתח
 רמואבאי למיתו ובישתהו מוחא לחוא
 נרו לו כל סכניו וכל דיעו שמו אמרו
 איכה נשפר מטה עו מקל הפאה דנו
 עלוה כל ספרטהו וכל דיע שמייה
 אימרו איברין אתבל מלך מבאש שלטון
 מעיק דרי מכבוד ושבוי בעמא אישבת
 זפת בת ריבון כי שדר מואב עלה בן
 שחת מבצירי חותו מיקראותיכו בעתא
 מלכות בער דריב ארי בזוזין אתי על מוש
 מליקו עלך חכילו כרכ ע ל דוד עמדי
 ועפי ישבת ערער שאלו גם ועמלסה
 אמרימה עמיתה על אורחא קומי ומסן
 דתבין בערער שאלו למיעור קיא
 למשוחבוא אימרו מה היה על תברא
 דימי חכיש מואב כי חתה הילולו ועסו
 הערו בארטן כי שדר מואב בהותמו
 ארי אתברו אלולו וצוחו חנו בארטן
 ארי אתברו מואבאי ומשפט בא אל
 ארץ המישור אל חלון ואל יהנה ואל
 מופעת ועברו פורענות אמסו לארע
 מישראל ואל ועל מופעת ועל ריבון
 ועל צבו ועל בית רבלתים ועל ריבון
 רבל ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית
 מסו ועל קוב גוב מע ועל קריות ועל
 בצרה ועל כל על ארץ מואב הרחקת
 והקדחת ועל ביתא ועל בצרה ועל כל
 קרית ארע מואב רחוקן ודקר יבין
 נגעה קר מואב ורוע נשברה נאם
 יהוה איתק סיפת מלכות מו ושלמותיהו

איתברא מ השכיריה מ עליהו הגדיל
 ופך מואב בקיאו והיה לשחוק גם הוא איתא
 עליהו עתא ויהו רפון ד חוא ארי על עמא
 דל איתברו ויד שחן מואבאי באמתהו והו
 ללעב אף אינו ואם לא השחוק היה לה
 ישראל אם בוגדים צמצאה כי מרו רברק
 בו תגודר ועל דחור יתו על תבריה די שר
 בדלא חסו לבון כאילו בוגדון אישתכרו
 על דאסניתח עליהו מיתגמיון בבין
 מיטלסלון עובי ערים ושכע בסלע ושכי
 מואב והיו כמותה תקנו בעברי פיחת שבין
 קרוא ושרו בכיפא ותבי מואב והזכיותה
 דשבקא פוכ שוכבה ונתא ושירי אבארעית
 גבא שמעט גאח מואב וצה מאר גברו
 תאוע תאות ודכ למ שמענא רסכימו
 דמיתגא לחרא רכביהו ומפנקיהו
 וציות עתהו חכמת ליבון אמי דיע כי
 נאם יהוה עברתו ולא כובדו לא כן עשו
 קדמי גלן א מ עברי רכביהו לא תקנו
 יקריתו לא כדכשר עברו עלבן על
 מואב אמיליל למואב בלה אועק אל
 אנשי קיר חרש יהנה על כו על מואבאי
 מילין ומואבאי כולחון מצוחחן ועל
 אונט כר תוקפחון דון מבכי ועור
 אכבה לד הגפן שבמה נקישותי עברו
 ים ער ים ועור נגעו על קיסר ועל בצירק
 שדר נפל בבין כמא דאיתתי משורמון
 על ועור מו אתי קטולין על שבמ
 מטלילן צו עברו ומא ער ים ועור מסו
 על חכירק ועל קסופק בזחין נפלי ונא
 ותאספה שוכחה תגל ממדיל ומארץ
 מואב וילן מוקבים השוכתי לא ירדך

ת
ב

מב
א

י

הירד הקדש לאהרן ותבנישביעוהווא
 מברשעאומאמע מואב ותמר במעבר
 אבמולית לאיעיפוח עי ציריו ולא ירימו
 בקלותן פועלות השבון עד אלעלה עריתן
 נתק קתם מצער עד חרנים עולת שלושיה
 בגממי גמדים למשקמת יהוה מצוחת חל
 עד אלע עד יתד ארמי קלות מצע עד חר
 עולת תלותם רבמא אור ארמי גמיר ליער
 יהוה והשבמ למואב נאם יהוה מעלה במה
 ומקטר לאהרן ואיבמול מז מז אצ ית
 משריב קרבן על במאתא ומקוק בוסמין
 לטענתיה על כן לבי למואב בחליליכם
 והמה חלבי אל אנשי קיר חרש בחלילים
 והמה על כן מתרת עשה אבדו על כן משח
 מואבאל כמי נרא המד ולבהון על אישפד
 סוקפחון כזמר אביביו דו על כן שאר
 במסיהון דקני ותבוחו כי על כל ראש
 קרוה וכל יתן גרעה על כל ידים גרות
 ועל כל מתמס שק ארז כל מער ריש גמר
 וכל דקו גלוי על כל מי עולמת המיני ועל
 כל חרמין שק על כל געות מואב ומחמתיה
 כלה מספרכי שפרתי את מואב בכלי חן
 חפצו בנאם יהוה על כל ארציהון ומואב
 וברחוביהון כלהון עבוד ומספרא ארז
 תפרמתיה מלכות מואב כמנא רלית צרו
 ביה אצ מן איון חובה הלילו איון הפקיעת
 מואב בוש והמה מואב לשחוק ולמחוקתיה
 כביביו איכריו איתגרו אליליו איכריו
 אחורו קרלהון מואב איתגרו והון מואב
 לחך ולהבר לכל סחר עקו
 ברכו אמר יהוה הנה כנשר יראה ופרט
 כנפיו על מואב ארז כל ארז האכנשרא

ל

ל

ל

מלכות

ל

40m

המשותף בו יסק מלך במשוריתיהוהווא
 על מואב ברכו הקרות והפחות טעמה
 זהו לבגמירי מואב כיום הוא בלב אשה
 מציה יתכביש בריא ומיעד אתא חתון
 זהו לבגמירי הון רמואבאל ביה אהווא
 כלב איתמא רמקאלה בחיכהא ותשער
 מואב מעבכי על יהוה הגמירי וישתעון
 מואבא מלימהו עכאר על עמיה רגו
 איתגדבי פחד ופחת ופח עליו יתבמואב
 נאם יהוה רחלמא וכוכיסא ומיעדא עק
 ותב מואב אצ מן הנים מצמ הפחד יפל
 אל הפחת והעלה מז הפחת ולכו פחכי
 אכסא אליה אל מואב שנת פקחתי נאם
 יהוה ומעידוק מן דרמלא ופל לוי מועד
 ודחמק מן כוכיסא יתאחד בסר יתאחד
 על יהוה על מואבא שנת מעבון חומקו
 אצ מן בעל השבון עמדו מן גמירי כי
 אש יצא מן השבון ולהנה מבין מוח
 ותאכל פאת מואב וקדקד בג שאון
 על דאי שתלעו ליתבי השבון גו איתק
 חמליהון ערקו ארז קירוס תקקובאשא
 כפק מוחשבון ועבדו קרבא בשלהוביהא
 מבין סיון וקטילו רברבי מואב וקרו
 בג איתגדבישא איו לך מואב אבו עכ
 במוט כי לקחו בג דבשבי ובנתקד מ
 בשבמק מלכות מואבא אבדוהו עמא
 דבלחין למיט ארז איתגדבכר בשמא
 ובנתקד בלחיה ושבת שכי מואב כ
 באחרית הימים נאם יהוה עד הנהמפט
 מואב ואתיב גלות מואב בסוף חמלא
 אכ מן עד תבא למעבד פורענת דיון מן
 מואב לבני עמון בה אמר יהוה

49

בעניני אשליחאיתבני שוראית ועלה וקומו
 לא עשה קרבא כי הנה קטן נתמיד בענין בן
 בארס ארי האחלש והסך בענימיא בפר
 בבני אינשא תפל עקד השורא אתך והיון
 לכך שוכני בחצוי סלע תפשי מירוס גבעה
 כי תגביה כנשר משם אורדה נאם יהוה
 טפשותך אטענת יתך רשע ליבך דאת
 דמי לנשרא דשור בשועי כפאמותכו
 בתקוף רומא ארי תריס כנשר אמדור
 מתמן במיבדי אחתונך אן יי ויהי תהארום
 לשניה בל עבר עליה יוסם ושורק על כל
 מעתה ותהי ארום לצרו בל דמעבר עליה
 וכלי ותקד על כל מחתקא במהפכת סדס
 ועמיה ושכיניה אמר יהוה לא ישוב שם
 אישו ולא יגור בה בן ארס בהפיכת אודוס
 ועמיה וקריבהא אן יי לא יתוב תמן אינש
 ולא יתתב בה בן אינש הנה כארזה ועלה
 מגאון הירדן אל ענה איתוכי ארבעה
 אריצו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי
 מי בלוצי ומי זועירע ומי זה רעה אשר
 ועמד לפני זה מלך במישור חתיה ופק
 עליהן באר אדסליק מרום ורדנא חאל
 דמי רעמן ארי בזמן איתוסן עליה ושלפון
 אינש עליה ארי מן כחתי ומן דיער עינ
 ולית מלך דאית ליה תקוף קדמי לבן
 שומיעו עינת יהוה אשר יעץ על ארום
 ומח שובתו אשר חשב אל יושבי תימן
 אם לא זכרבוס צעירי העאן אם לא יושם
 עליהם נזהם בלון שומיעו מילכא דלני
 דמלך על ארום ומח שובתיה דחשוב על
 יתבי ארע דרומא אם לא יקרדו ויקטלו
 תקיפי עמיא אם לא יקרדו עליהן מדורדו

תלמוד
410

תלמוד

תלמוד
תלמוד

20m

מקול נפל כרעטה הארץ צעקה במסוק
 נשמע קולם מלך מפרתהון ועת ארעא
 ציוחחחא בימיא וסוף אישתמע קלה והו
 כנשר ועלה ודאה ופרש כנפיו על גבעה
 והיה לב גבורי ארום בינס ההוא בלב אשה
 מי ציה האכנשור אדסליק ומשתר בוסק
 מלך במישור חתיה ושור על בערה ויהי
 לב גבורהון דארום אל ביומא ההוא מלב
 איתתא ועתק אלה בחיבלהא
 לדמשק בושח חמת וארפר כי טפועה
 רעה שומיעו במגובים דאנה הטקט לא
 וכל לדמשק בהתו חתב חמת וארפר
 ארי בסר אביסא שומיעו איתבד דחא
 ויצפא אחרונון האכנשתי ומארשקטן
 ולא זכרון למנח רפתה דמשק הפנתה
 לטס ורטט החזיקה צדה וחבלים אחתה
 חיל ביולדה איתר טלו יתבי ומשר
 איתפלאו למייער קוטפיותא אחתונ
 עקא וחובליון אחרונון האכנשתי
 לו לרתא איד לא עזבה עיר חתיה קרת
 משושש איכריון לא אישיתבת קרתא
 משכחתא כרכא חראה לבן יפלו בחתיה
 ברוחסתיה וכל אנשי המלחמה דלמו
 בינס ההוא נאם יהוה צבאות
 תרמון עליהם האבר חובהא וכל גברי
 עבדי קרבא יתברו בעידנא ההוא אג
 צב והצית אש בחומת דמשק ואכלה
 ארמנות בן הדר ואדלק אשתאכשורי
 דמשק ותשוי צי ברתת ברהר
 לקדר ולממילכות חשור אשר
 הבה גבור דאצור מלך בכל כהאמר
 יהוה קומי עליו אל קדר ושדרו אתכ

ל

*

כמאד עבדת עבדו לה כחזו חרע כ
 מבלות פש נגל בעת קצור מפני חרב
 היתה איש אל עמו פנו ואיש לארץ
 עמו שיוצא מכל וואחיר חרבא
 בעתו קטול מן קדס חרב סנאה היתה
 כחמו מרו אגבר לעמיה ותפנו וקבר
 לארעה ועירקון שיה פונדה
 ושראל אריות הרחוקו חראשון אכלומיל
 אשר וזה האחרון עמנו נבוכד ראער
 מלך בבל עם מבודא ושרא מלכה
 מלחמה לטון קדמאה שלוש בהון מלכה
 ראחור הדין בתראה אסיפוטון נכו מל
 רבכל לכן כה אמר יהוה צבאות
 אלה ושראל הנבי פוקד אל מלך בבל
 ואל ארצו באשר פקדתי אל מלך אשר
 בבין כל אל מן צב אלא ושרא האנא
 מסער על מלך רב ועל ארעה כמא
 דאספרות על מלך רב וטובבמי את
 ושראל אל נהו ורעה הכרמל חמשון
 ובהו אפרים והגלער תשבע נפשן
 ואתיב מן ישראל ותפדת כחן בארע מציא
 ומתנן ובטור בית אפרים ומקד שא
 משבע נפשקון בימים ההם ובעת
 הוואנאס חוה וביקש את עון וע
 ישראל ואיננו ואת חטאת והורה
 ולא תמצאנה כי אכלח לאשר אטאר
 מומיא האנן ובעיר צא הווא צבוי
 תבעון חובי בית ישראל ותתבדחן
 חטאי בית יהודה ולא ושתכחון את
 אשכחן לשאר ארעא
 על הארץ מרתם עלה עליה האלשמי
 פקוד חרב וחורם אחריהם נאב חוה

ועשה בכל אשר צויתך על ארעא ועשה
 כדברו קצו עליה ועליתך פקוד דקטליו
 בחרבא מתנו לעמרא שארהו צב וועבד
 בכל ופקדתי קול מלחמה בארץ ושטר
 פול קל קרבא בארעא ותסרא רכא אוד
 נערע ושטר פקדו כל הארץ אוד היתה
 לשמה בכל בעים איבדון איתקטולו אתם
 מלכו וזה מה שכתב כל ארעא איבדון הות
 לצדו בכל בעמיה וקטלו לה ונסבלות
 בכל ואת לארעה צמיצאת וקמת פשת
 כי ביהוה התעוררת אית צמית לך ואת
 איתאחרת בכל ואת לארעה אית בעיא
 חובר ואת אית פתחון ואת איתאחרת אית
 בעמא רבי אית צמית פתח וחת את אוצרו
 ורובא את כל ועמד כי מלאכה הווא
 מהו צבאות בארץ בשמים גלא מן
 בית גמיה ואפק ותטיב בסדלקט א
 קדמיהו אית עיבדא הווא קל ויהם צב
 בארע כסדאן באו לה מרץ פתחו צבא
 מאבוסיה כלוה כמו ערמס החורמות
 אל תהי לה שארית על גולה מיסדה
 פתחו איבוליה גמיר גמיהא כמא
 ומצמיהו ערצות עיבדא חן צמיהו
 לא זה לה שארא חוה כל פריה חר
 לטבח הווי עליהם כי בא חפס עת פק
 פקדתי שוים כל צברא ותמסקרון
 לקטלאו עליהו אית מוטא חס גמיהו
 עתו סערוז בי שתהו
 קול בקים ותלטיב מארץ בכל להגיד
 בצות את נקמת יהוה אלהינו נקמת
 קדשן כל דעיהו ומשוחבון מארעא
 דבכל לחוהו צמיון זה פורענותא רבי

אלה נאמר עטת היכליה הטמיע אל בבל
 רבים כל דברי קטת חט עלה פביב אלוהו
 לה פלוסה שלמו לה בפעלה בכל אשר עשהו
 עשה לה כי אלוהו וזה אל קרוש ישראל
 בקרו על בבל סג איו כל מתחי קטתו
 שרו עליה סח סח לא יהי לה שוחא שלימו
 לה באונה בכל דעבות עבדו לה ארוע
 עמיה דין בפרת אפרת מילין ולא כפרון
 קר דרש אדושרא לכן פלו בחוריה בר
 ברחובותיה וכל אשר מלחמתה קמוצות
 ההוא נאס יהיה בכיו יתרימין עליומה
 ברחובותיה וכל גיכתי עבדו קר באיתרון
 בערתה ההוא אס הנה אליו ורון נאס אר
 יהיה כי בא חמה עת פקדונה האנא שלח
 רתני עליו מלכא רשועא אס ה' אלהים עב
 ארניקא יוס קבד עינו סעורן בוסתר
 וכשל ורון ופול ואין לו מקום והעמי אס
 ואכלה כל פביבין ותקול מלכא רשועא
 ופול ולת ליה מקום וארלק אושתא
 בקטרוהו השועי כל סחרותיה
 בה אמר יהוה עבאות עשוקים בני
 ישראל ובני יהודה יחדו כל שובותם
 החוקין עם מאנן שלחם כר צללי עב
 אמין בני ישראל ובני יהו כחרא כל
 שביהו את קיפו בהון מפרקין לשלחותיהו
 גאלם חוק יהוה עבאות שועי ריב ריב
 את ריבם לרעו הרגיע את הארץ והרעו
 לוטבי בבל פרוקתה קופא מ צל שניה
 איתפרע ותעו רבנותו ברול למיתבר
 רשועי ארעא ולא איתתאה ומעא לתבי
 בכל חרב על כשדוים נאס יהוה ואל
 ושבי בבל ואל שרית ואל חכמיה דקטלין

ויטכפון

מלכות

מלכות

מלכות

בחרבא מתון על ארע כפרא ארמוע
 מתבי בבל ועל רברבה או על חכמיה
 חרב על הדרים ועל אלו חרב אל צבוריה
 חות דקטלין בחרבא מתון על קטתיה
 ושתב שון דקטלין בחרבא מתון על
 גברהא ומתברון חרב אל פוסדו ואל תט
 ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים
 חרב אל או צותיה וכחו דקטלין בחרבא
 מתון על סוסותיהו ועל רמיהו ועל
 כל סומיכתהא דבנה ויהון חלטי ופשתא
 דקטלין בחרבא מתון על בית געהא
 ותבנות חרב אל מימיה ונשימי ארץ
 פמילום היא ובאימים ותהלין שרמ
 במהא ותבשות ארץ ארע צלמא היא
 ובטעותהא מי שתבחון לכו ושבו עיט
 את אלים ושבו בה בעת וענה ולא תשב
 עוד לנצח ולא תשב עוד דר ודר במן
 ישרעון תמיון בחתולין ושתקון בהנות
 נעמין לא תיתב עוד לעלם ולא תשר
 ער דר חר במהפכת אלהים את סוס
 ואת עמרה ואת שכיניה נאס יהוה לא
 ושב שם אוש ולא יגור בה בו אום רחוק
 מימיו ותבון כמ אדר חיק יי ית סוס
 ותעמרה וקרוכהא צמי לא ותבנתון
 אינשו ולא יתתב תמן בר אינשו תנה
 עם בא מי צפון ותג צרול ומילכים רבים
 וערו מרובתי ארץ הא עמא איתמארע
 צפונא ועממיו רברבין ומילכין פגאון
 מתון בצלי מימיהי ארעא קטת וכיוון
 וחוקין אכורי תמה ולא ירחמי קולם
 מיב יהמה ועל סוסים רכבו ערוך
 כאיש למלחמה עליוך בתנכל קטתו

40

מלכות

290 K

ותריסון אהרין אכוראן איפון ולית להון רחמין קלהון
 כומא באיתרע שתייה ועל סוסות ארכיון מסודין איפון
 כובל עבד קרבין עלך כמ שנתא רבכל שמע מלך בכל
 את שמעם ותפן ירוו צרה הוויקתהו חול כוילדה שמע
 מלכא רבכל ית שוימקתון ואיתרשלא יהוה ער
 אחרתיה האכחבלין לילרבא הגה בארזה ועלה מנצחון
 הדרון אלטה איתן כי ארעשה ארזעב מעליה ומי כחון
 אליה אפקד כי מי כלונני ומי וועודני ומי זה רעה אשר
 ועמי לפני הא מלך במישק רתיה יסק עליהון כארזא
 וסליק מירוס מרזא וחאל דר רעמו ארזי בזמן איתעון
 עלה ושלטון אימני עלה ארזין כותלי ומן דוערעניע
 ולית מלך דאית ליה תקות קדמי לכו שמע עעת חוה
 אסד יעץ אלכל ומחשבותו אשר חשב אל ארץ
 בשדום אם לא יסחבום צעירי הזאן אם לא יסחב עליהם
 נזה בלכ שמע מילכא דרז דמלך עלכל ומחשבותיה
 דחשב על ארע כסדא אם לא יערוון וקסלות בקיפין
 עמא אם לא יצוון עליהון מדורחון מקח מתפשה בכל
 נעשה הארץ וועקה בגנים בשמע מקל ואיתחודת כל
 ועת ארעא ונחחא בעמימי אושחמעת

651

בה אמר יהוה הגני מעור על כל ועל שבוירב
 קמי רחמי שחית: בר זר האנא מיתת עלכל ועל
 יתבי ארע כסדאי עממין קטולין דום ליכחון ושפירין
 בקומא רוחון מחבלא ושלחתי לכל חרס חרות וקקון
 את ארעה כי הו עליה מסבב בום רעה ואשלח על
 כל בוחין רבחה ודוקנן ית ארעה ארז הו עליה מסח
 סח בום בישא: אל ידרך ודרך הדרך קשות ואל יתעל
 בשירוש ואל מחמלו אל בחתיה החריבו כל צבאר
 לה יעתיק רמתח קשותיה ולה חסק בסח חציה ולא
 תחוסון על עולמיה אצמו כל מבקא ונפלו חללים
 בארץ בשדום ומדקרים בחציה ותחמון קטולין
 בארע כסדאי ומטענין בשוקהא כי לא אלמין ישראל
 יהודה מאלהון מיהוה צבאות כי ארעם מלאה אשם

מקדושי ישראל ארץ לא שכיחון בית ישראל ויהי עמך
מזב צב ארץ ארעון איתמלי את חובי קטול מימיך קדתי
ויק נסו מתוך ככל וצילסו איש נפשו אל תרבו בעוניה
כי עת בקמה היא ליהיה ציול הוא משלם לה ערוקומע
בכל ושרויבו גבר נפשיה לאת לקן בחובתא ארץ ערוך
פוענותא היאק מ צמלא הוא משלם לה כוס חב בכל
ביר יהיה מסכרת כל הארץ מינה שתי גנים על כן
ותהלו גנים האבכסא דהבא ותוא רגז כלמלא כן
עילא חובה דבכל בכין פוענות קפא עת דא דתי
לה מזק יי עתיד דיתרוו מינה רחוק כל מיני עממא
ומכס פוענותה יטהו עממא על כן יטה גטוע עממא
פתאב בפלה בכל ומשבך היללו עליה קחו צדי למכאסה
אולי ברפא בתקיה נפלת בכל ואיתברת איללו עליה כפ
שעה לתברה מיאם תתקי רפאנו את בכל ולא נרפתה
עובת ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטד
ונשא ער שחקים אפועאת בכל ולא מתכיא שבקוהא
וכילגבר לארעה ארץ קרוב לשמיא תברה ומנשל ער
שמי שמיא הו ציא יהיה את צדקתו כאו ומספרה
בציוו את מעשה יהיה אלהי גלא ית וכמותמאיתו
ומיטעו בציוו את עובדא דלו אהנא הברו החצו כ
מלאו השלטים העיר יהיה את רוחמלכי מרו כי עלב
מזמתו להשחיתו כי נקמת יהיה היא נקמת היכל שגע
גדרגא מלן שולמא אער יי גתרוחמלכי מרו אר על
בכל רעהיה לחבולתה ארץ פוענותא דלו היא פוענות
היכליה אל חובת בכל שאר גם החוקו המטמר הקומו
השמרים הבינו הארבים כי גם ונים יהיה נבעשה את
אשר דבר אל וטבי בכל על שחוי בכל וקפוי אתא אתלע
מטרבא אקומו נקדא אתקיע חוצנא ארץ ארץ חסבי
אף עבר ות צמיל על יתכי בכל שבעתי על גוס רבים
רבת או צרות בא קצד אמת בעער דשרא אעלמיו ס
פגאיו דסעאיו בית גנאה מט איום תברך עתלעקו
בי שתיך גשבע יהיה עבאות נפשו כי אמל אתך

10m

ועדו ופסעתי בקר אפר וצמרו תפסתי בקר
 פחות ופגעים ואיבוד בקר רע אועררה ואבד
 בקר איבר ופתיחה ואיבוד בקר שילטון ופתיחה
 ושלמות לבבל ולכל ישרי כשרים את כל רעותם
 אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה ואשם
 לבבל לכל יתבי ארע בכדאי תכל בי פתיחה
 ועברו בציון לעיניכם נאם יהוה
 הנה אלוד
 הן המשוהים נאם יהוה המשוהים את כל ארץ
 ונשיתי את ידו עליך ועל גלגלך מן הסלעים
 ועתה להר שרפה האנא שלח רוגזי עליך
 כרכא מחבל אצבי רמחביל ותכל ארע
 וארמית מות גברתי עליה ואמגרינך מן
 תוקפא ואיתענך לברך קידא ולא יקחמסך
 אכן לפנה ואכן לביסדות כי שוממות עולב
 תהיה נאם יהוה ולא יסבון מינך מלך למינך
 ושלטון לשולטנך ארץ צדוה עלם תהי צדק
 שאו נב בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה
 גוים השומעו עליה מיכלות אררט מנע
 ואשבצו פקדו עליה טפסר העלוקים מילק סמך
 וקפו אתא בארעא תקעו שופרא מערביא
 ומיעו עליה עממי אבסרו עליה מלכות ארע
 קדו משורת הדמינך וחד יב ומיעו עליה
 עבדו קרבא דיהון סלקין סוכותהון מפענת
 הא כוחלא רבי צלתב קדשו עליה גוים כר
 מלכי מדי את פחתיה ואת כל סגניה ואת כל
 ארץ ממשלתו ומיעו עליה עממי את כל
 מלכי מדי ותטילטוהא ותכל טורעהא
 ותכל ארע שולטניה ותקעו הארץ
 ותחול כי קמה על כל מחטבת יהוה ושום
 את ארץ בכל לשניה מאן יפוז ותהיע
 ארעא ותתמרע ארץ קמא על מחטבתא
 דמי לשוואת את ארעא יב לצדומכלי יתיב

ארם מילק ועעו עליך הדר קום לי צלב
 במימרה או להון אי מלונד משוהיה
 ענימיו רפגאון כחלא וירמון עלך בקהון
 עשה ארץ ככחו מכיו תכל
 בחסמיו וכתבצתי מכה שמים אמר אילון
 ועבר ארע אבוליה שב ליל תכל בחסמיה
 ובסוכותיה תלא שמיא לקול תהו המון
 מים בשמים ועו נשיאם מקצה ארץ
 ברקס למטר עשה ויוצא רוח ארצותיו
 לקל מיתניה ורפת המון בשמיא תפוק
 ענמן מסיעי ארעא ברקס למטר מיסר
 עבר ומפיק רחיו מכות געוהו נבער כל
 כל ארם מדעת הביט כל צרת מפלכו שר
 נכחו ולא רוחבם אי טפסה כל עממיא מלמד
 חופיא בהות כל קינז מלמעבר עלם ארץ
 ארץ שיקרא אתיבונן ולא רוחא בוחן הכל
 המה מעשה תעתעים בעת פדותם ואבדו
 למא אינת עובר תולעבא בעדון האסער
 עליהון חוביהון מברון לא כאלה חלק ועקב
 כי יוצר הכל הוא וישר אל טבט בחלו ויהו
 ענאות שמו לא כאילון רופלקיה דיעקב
 ארץ הדרא כולא הוא וישר טבט דאחפתיה
 מן עב שמייה
 מלחמה ונפצתי בקר גוים והשוהתי בקר מלכות
 מברך את קרמי כרכא רביה מינך קרבא
 ואיבוד בקר עממיו ואיחביל בקר מלכון ועי
 ונפצתי בקר סוס ורכבו ונפצתי בקר רכב ורכבו
 ואיבוד בקר סופון ורכביהון ואיבוד בקר
 רחמיו ורכביהון ונפצתי בקר אשה ואשה
 תפצתי בקר וקן ועער ונפצתי בקר בחור ובתולה
 ואיבוד בקר גער האיבא ואבדו בקר כב ויניק
 ואיבוד בקר עלומיו ובתולו ונפצתי בקר רעה

חרלו גבורי בכל להלום ופשו במ צור
 נשתה צבורתם היו לפנים העיתים סוכותיה
 משכח בריחה איתמיעו גברי במלאות
 מניבו במ צורא איתברא גבורותהון הון
 חלשון כנשא איתר לקא בירציתתהא
 איתברו עברתהא רצ לקראת רצ ירוץ ומעו
 לקראת מגיד להגיד למלך בכל מי גלכרה
 עירו מקצה רהוט לקרמות רהוט ירהוט
 ורמחון לקרמות רמחון לחמאה למל רבכל
 ארי איתבבשות קרמיה מסופה ומעבדות
 נתפשו ואת האנשים שדפו באש ואנשו
 המלחמה נבחרו ומעתה איתאחוראות
 אנשיא אוקידו בנרא ונברי עברי קרבא
 איתבהילו כינה אמר יחון עבאות
 אלהי ישראל בת בכל כעון עת הודיעה עון
 מעט נבאה עת הקציר לה אריכ ארבע
 אקא דום כנישתא רבכל דמיא לאידרא
 דמיא עידן ארכותיה עוד צבחר בוער
 ויתון כחיון עליה אכלו המצו נכחורו
 מלך בכל הציגו כליריק בלעט פתגן מ
 מלא מכו מערני הדיחני אמרת ירוץ
 בז מכסי ושי ציני נכוב מלך בפצני
 כמן ריקן בלעני כתנינא מלי בית גנויה
 מטוב ארעי טולטלני חמסי ושא ארעל
 בכל תאמר ושבת ציון דמי אל ישוב
 בשדים תאמר ירושלים חטופי ובזולעל
 בכל תימר כמישתא ד ציון חובת רום וכי
 דאיתשד בל על יתמי ארע כסד אי תימר
 ירושלים לכו כה אמר יהוה הני
 רב את ריבך ובקמית את בקמיתך והחרבת
 את ימיה והובשתה את מקורה בכיו בד
 יכ מ האנא דאיו ית דינך ומיתפרע נת

30m

פא 1

פא 2

פורענותך ואחריתך תהי ואתה
 מבועתה והיתה בכל לגלום מעון פנים
 שמה ושרקה מאין יושב ותהי בכל ירוץ
 מדור ירוחו צרו ואישתממו בכל יתבי
 חורו כבפירם ושאגו בערו בערי אריות
 כחרא כאריותן ונהסון ככע אריותן ורמחון
 קלהון בחמים אשיות את משתיהם והשחמתם
 למען ועליו נשטו שבת עולם ולא יקו עולם
 יהוה איתא עליהון עקא וחון רמחון לרוא
 בריל דלא יהון תקפין ומחון מורא
 תינינא ולא יחון לעלמא דאתי אמר יו
 אוריה כברים לטובה כאוליס עכענותים
 אימסרונן בתרון לקטלא ברוי ברוי עים
 גידן איד גלכרה שפוד ותתפש תהלת כל
 הארץ איד היתה לשמה בכל בעים אמר
 איתבבשות בכל ואיתאחדת תוטובחתכל
 ארעא איכרון הות לצרו בכל בעממא
 עליה על בכל הים בהמון גליו נכסחה סליק
 על בכל מלך כמישוריתיה רבני כמינא
 באיתא גשות גלוהי חפה היו עריה לשמה
 ארץ ציה וערסה ארץ לא ישב בחול איש
 ולא יעבר פון בו ארם התאה קירחא רעו
 ארע צורא וחובה ארעא לא יתכסה כל
 איש ולא יעבר בה בר איש ופחית עליה
 כבכל והוצאתי את בלעו מפיו ולא יתחור
 עוד גים ונס חומת בכל גפלה ואסער על
 דפלחין לבל בבבל ואכח ותמסחוי מיניה
 ולא ישתמעו ליה עוד עממיא ואם שוד
 ככל יתרימון צאני מתוכה עמי ומלטו איש
 את נפשו מחרון אף יהוה פקדו מגות עמי
 ושי יזכו גבר ית נפשיה מתקוף רוצח דין
 ופן ירד לבבכם ותיר או בשמועה הנשמעת

פא 3

פא 4

פא 5

פא 6

40

בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו ב
 בשנה השמועה וחמס בארץ ומושל על
 מוסר חילמיא חווע ליכבד ותיר חלקמן
 קום בשוהתארתו שחמק בארעא ותתי
 בשתא בסודתא ובתרוהי בשתא בסודתא
 חסנן חסנן בארעא ויקום שילטון על
 שילטון לכן הנה ימים באים
 ופקדתו על פסילי בכל וכל ארץ תבוש
 וכל חלילה פלו בתוכה בכון הא יומיא
 אתו ואסעל על צילמי בכל וכל ארעה
 תחרוב וכל קטלהא יתרוקן בענה ודע
 על בכל שמיס וארץ וכל אשר בהסבי
 מצפת יבא לה השדרים נאם יהודה
 וישבחון על בכל שמיס וארעא וכל
 ובהון ארי מצפונא יתון עלה בוחון
 אג יג נסב כל לפל חללי ישראל גם
 לבבל נפלו חללי כל הארץ אה בבבל
 איתרמיא קטילי ישראל אה לב אתרמיא
 קטיליו וכל ארעא פליטים מחרב הלכו
 אל תעמדו וכו' מרחוק את יהוה וירושלם
 תעלה על לבכם משורבא מחרבא
 גל לאתעכבון אידכרו מרחוק ית
 פולחנא דג' וירוק תוסק על ליבכון
 בשנוכי שמענו חרפה בסתה בלמוד
 פנינו כי באו ורים על מקדשי בית יהוה
 בהיתנא ארי שמענא חוסרין חפת
 איתבנעו את אפנא ארי עלו פכראין
 ופאוכו יתבות מקדשא דג'
 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתו
 על פמיליה ובכל ארעה יאנק חלל כמין
 הא יומיא אתו אג יג ואסעל על צילמיא
 ובכל ארעה יתרוקן קטיליו בנתעלה

לכ

לכ
לכ
לכ
לכ

50

לכ

לכ

לכ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

פתיו גילך בירושלם וקום אימיה ופתיו
 בת ידך מלבנה ויעש הרע בעני יהיה ככל
 אשר עשה החזקים ועבר רבושך לך במלך
 ועבר יהוה כן על אף יהוה היתה בירושלם
 ובחזרה עד השליכו אותם מעל פניו
 ומדד צדקיהו במלך בכל ארץ ודאגיהו
 ק"י הות בירושלם וביהו ער דאגיהו יתרון
 מארע בית שכינתיה וברר צד במלכות
 ויהי בשנה הששית למלכות
 בחדש העשירי בעשור לחודש בא
 גבוה ריש מלך בבל הוא בלחול על
 ירושלם ויחנן עליה ויבט עליה ויהי
 כביש והוה בשבט אפשיעיתא לממלכה
 ברחא עשיראה בעשרא לירחא אורא
 גבוה מלך בבל הוא בלמשיחיה לוחל
 ושרו עליה ויבט עליה ברכוב סח כחור
 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
 שנה למלך צדקיהו ועלת חרבא בצערא
 עד חדא עיסרי שנין למלך צדק בחדש
 הרביעי בתשעה לחודש ויחוק הרעב
 בעיר ולא היה לחם לעם הארץ בירחא
 רבישאה בתשעה לירחא ותבא בצערא
 בקרתא ולא היה לחמא לעמא דארעא
 ותבא העיר וכל אנשי המלחמה יצחו
 ויצאו מהעיר לילה רדך שער ביד
 החמתים אשר על גן המלך ובטרום על
 העיר כביבו וילכו רדך הערבה ואתרעע
 קרתא וכל גברי עבדי קרבא עקרו וצפחו
 מן קרתא בליליא באור חתרע ביד
 שוריא דעל גנתא דמלכא וכפדא יסון
 על קרבא סח ואלו באור חתרע
 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישעו

5
סוף
מצינו
ק

ל

ל

ל

ל

ושריה שר מצחה פיתגמא דפקיה ורמיה
 נביאת שררה ברמל בר מחסכך אל בעל
 בשליחות צדק מלך שוב רב יהו לבבל בשקא
 רביעיתא לממלכה ושריה רב תוקר בא
 וכתב רמיהו את כל הרעה אשר תבא אל
 בבל אל ספר אחר את כל הדברים האלה
 הכתובים אל בבל וכתב ידך את כל בישותא
 דעתידא למיתו על בבל על ספרא אחרת כל
 פיתגמא האלין רבתיבין על בבל האמר
 ורמיהו אל שררה בבואך בכל וראית וקראת
 את כל הדברים האלה ואמר ידך לשון בישות
 לבבל ותחנן ותיקרי את כל פיתגמא האלין
 ואמרת יהוה אתה רבת אל המקום הזה
 להכריתו לבלתי היות בו יושב למ אסוכוער
 בהמה כו שממית עורב תהיה ותימר לך את
 גרמא על אתרא הרין לשוי ציונתא בידך
 הלא למיהו ביה יתיב למאינשא וער
 בעירא ארו צרות עלם תהי והיה ככלתך
 לקרא את הכפר הנה תקשר עליו אבן
 והפרכתו אל תקר פרת והוה כשוי ציונתך
 לתיקרי ותכל סיפרא הרין תיקטר ביה
 אבנא המרמיקה לגפרת ואמרת ככה תהי
 תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר
 אנכי עמי עליה ויעפו ער הנה רבתי ות
 ורמיהו ותימר בדין תישתקע בבל
 ולא תקום מן קדם בישותא דאנא מיתו
 עליה וישתלהו ער הכא פיתגמא רמיהו

60m

21 22

52

חזקיהו

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם וקום
 אמו חמיטל בת רמיהו מלבנה בישות
 חור שנין צדקיהו בר מלך חורא עסרי

הכלים האלה עמודי אפרין ועמוד ותור
 תרעשר דמחשוא התחת בסמיל ארבע
 מלכא שרדיה לבית מקדשא רמי לאתה
 מתקל לטחטחון רבל מצא האמלון והעמידים
 שמתה עשרה אמה קומת העמוד האחר
 וחוט שמיש עשרה אמה זכוכי ועכוואתע
 איבערות נבוב ועמידת אמתע עסר
 אמין רוביה רעמוד אחד וחוט משחמתא
 עשרין אמין מקה ליה וסומכיה ארבע
 אצבעו חליל ובתרת עליו מוטת וקומת
 הכתרת האחת חמט אמות וטובה רוב
 ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וקאה
 לעמוד השני ורמנים וקרועתהו עליו
 דנחשא ורובא דקרועתהו חד אחמט
 אמין וסרת מאורימיה על קרועתהו
 כחם כולא נחשא וכאמלון לעמודא
 תינחא ורימוניא ויהו הרמנים תשעים
 ונשה רוחה כל הרמנים מאה על הל
 ששכה סביב והווי רימוניא תשעים
 וסרתא בעיבתא כל רימוניא מאה על
 סרתא סה ויקח רב טבחים ארז
 שדיה כחן הראש ואת עפניה כדון
 המטנה ואת שלשת שמרי הסה ודבר
 רב קטליא את שרדיה כהנא רבא ותע
 סה כהנא ואת תלתא אמיליא וכן
 העור לקח סרים אחר אשר היה פקיד
 על אנשי המלחמה וטבעה אנשים
 מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
 ואת ספר שר הצבא המצביא את עם
 הארץ ושנים איש מעם הארץ הנג
 הנמצאים בתוך העיר ומזקרת ארבע
 צנאיה חד דהוה ממצא על גביו עבדו

אמין

בין
ואיש
אמית

ל
תלמוד
הרמנים

אמין

הרב אוטבנה גבירין דתון אפי מלכא רמי
 דאישתכחו בקרתאות ספר ארבע חלילא
 דכמשת עע אד ארעא ושמתו נכרא
 מעמא דארעא דאישתכחו בע קרתא
 ויקח אתם נבוב ארון רב טבחים וחד אתם
 אל מלך בבל דבלתה ודבר תהו נבוב
 קטליא ואובל מתהו ליה מלכא רבבל
 לתלת רובה אתם מלך בבל ומיתת בתיה
 בארץ חמית ועל יהודה מעל ארמית ונ
 ומחאתהו מלכא רבבל וקטליא וסרת
 בארעא רחמית ונלו רבית יהודה מעל
 ארעא ויה העכ אשר הגלה נבוב דרע
 בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
 עשרים ושלושה דיו עמא דאנלי נבוב
 בשנת שבע יהודי תלתא אלפי ועשרין
 ותלתא בשנת שמונה עשרה לנבוב
 ראש הגלה מירושלם נפש שמונה מאות
 שלשים ושנים בשנת תמנא עשר יגלו
 אגלי מירושלם נפש אתמני מאה תלתין
 ותריין בשנת שלש ועשרים לנבוב
 ראש הגלה נבוב ארון רב טבחים יהודים
 יהודים נפש שבע מאות ארבעים חמ
 וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש
 מאות בשנת עשרין ותלת לנבוב
 נבוב רב קטליא יהודי אי נפשאתא
 שבע מאה ארבעין וחמש כל נפשאתא
 ארבעה אלפין ושית מאה וחמשים
 ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
 בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה
 לחדש נשא אהיל מירושלם מלך בבל
 בשנת מלכותו את ראש יהויכין מלך
 יהודה ונצא אותו מבית הכלוא והוה

אמין

אמין

אמין

אמין

ויצא ין חסרון ודומעון אפסות ומילין דדישור
 נשורו למדח סעס האסיה הכלתהו בשחור נשא
 בארצות מלכ